

DECIZIE

în numele Legii

30.03.2015

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău

Avînd în componența sa pe:

Președintele ședinței de judecată

Iurie Melinteanu

Judecătorii

Nichifor Corochii și Sergiu Furdui

Grefier

Cristina Zama

Cu participarea:

Procurorului

Dorina Tăut

Avocaților :

Tudor Suveică și Boris Bulbuc

Judecând în ședință deschisă apelul I. Bazatin procuror în Procuratura militară Chișinău, declarat împotriva sentinței Judecătorei militare din 30.12.2013 în cauza penală:

Puiu Albert Victor, născut la 30.09.1971, originar din s. Speia, r-ul Grigoriopol, domiciliat în s. Temeleuți, r-ul Călărași, moldovean, căsătorit, anterior ne judecat, nu lucrează, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin.(1) și art. 328 alin.(1) CP al RM;

Ceban Victor Pavel născut la 07.09.1986 în s. Valea Perjii, r-ul Taraclia, domiciliat în s. Temeleuți, r-ul Călărași, moldovean, căsătorit, ne judecat, colaborator a Penitenciarului nr. 5 or. Cahul;

Suvac Pavel Boris născut la 10.05.1981 în s. Brănești, r-ul Orhei, moldovean, divorțat, ne judecat, angajat în cadrul CP Anenii Noi a MAI inspector a DIF;

Cosoi Fiodor Vasili născut la 10.04.1986, născut și cu domiciliu în s. Puhoi, r-ul Ialoveni, moldovean, căsătorit, ne judecat, angajat la Penitenciarul nr.9 Pruncul;

Redchin Artur Oleg născut la 12.10.1988 în mun. Chișinău, domiciliat în mun. Chișinău, str. Docuceaev 2/4 ap.29, moldovean, necăsătorit, anterior ne judecat, ne angajat în câmpul muncii

toți învinuiți de comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 328 alin.(1) CP și art. 332 alin.(1) CP.

Judecarea cauzei în prima instanță de la 08.02.2013 până la 30.12.2013.

Judecarea apelului la Curtea de Apel de la 05.05.2014 până la 30.03.2015

Asupra apelurilor în cauză, Colegiul Penal

CONSTATĂ:

Prin sentința Judecătorei Militare din 30.12.2013, Puiu Albert Victor învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) CP și art. 328 alin. (1) CP a fost achitat, pentru că faptele inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale acestor infracțiuni.

Ceban Victor Pavel, Suvac Pavel Boris, Cosoi Fiodor Vasiliu, Radchin Artur Oleg învinuiți în baza art. 328 alin. (1) CP și 332 alin. (1) CP au fost achitați din motiv că faptele inculpaților nu întrunesc elementele constitutive ale acestor infracțiuni.

I. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut :

Puiu Albert Victor a fost pus sub învinuire de comiterea infracțiunilor prevăzute de alin. (1) art. 327 și alin. (1) art. 328 Cod Penal, iar Suvac Pavel Boris, Ceban Victor Pavel, Cosoi Fiodor Vasiliu și Redchin Artur Oleg au fost învinuiți de comiterea infracțiunilor prevăzute de alin. (1) art. 328 și alin. (1) art. 332 Cod Penal după cum urmează :

Puiu Albert, deținând funcția de șef adjunct al Penitenciarului nr. 13 Chișinău, în grad special - locotenent colonel de justiție, în perioada lunilor august 2009 - februarie 2011, având calitatea de persoană publică și având funcție de răspundere - investită cu anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice însă contrar acestor obligații a săvârșit abuzul de serviciu în următoarele împrejurări:

Astfel, în luna august 2009, necătfind la faptul că condamnatul Burlacu Alexandru Semion nu întrunea condițiile prevăzute de art. 198, 235 Cod de Executare pentru a fi angajat în cimpul muncii pe teritoriul Penitenciarului nr. 13 Chișinău, Puiu Albert folosind situația de serviciu în alte interese personale, sub pretextul, că condamnatul Burlacu Alexandru conlucrează cu serviciul securitate a Penitenciarului nr.13 Chișinău, a facilitat angajarea condamnatului Burlacu Alexandru la funcția de hamal-muncitor auxiliar în cadrul detașamentului de deservire gospodărească a Penitenciarului nr. 13 Chișinău, funcție la care o zi de muncă prestată se echivalează la două zile de ispășire a pedepsei cu închisoare.

În afară de aceasta în luna noiembrie 2010, la indicația abuzivă a lui Puiu Albert condamnatul Burlacu Alexandru a fost transferat la funcția de curățător de canale și tunele de canalizare, funcție la care s-a considerat pînă în februarie 2011, totodată fiindu-i calculat o zi de muncă ca trei zile de executare a pedepsei cu închisoarea.

În continuare în perioada lunilor august 2009 - februarie 2011, Puiu Albert folosind situația de serviciu în scopuri personale, dădea sistematic ilegal indicații la subalterni ca ultimii să-l tabeleze pe condamnatul Burlacu Al. precum că el ar fi prestat anumite lucrări pe teritoriul instituției, deși real Burlacu Al. nu efectua careva lucrări conform funcției angajate.

În urma acțiunilor abuzive ale lui Puiu Albert, în perioada august 2009 - februarie 2011, condamnatului Burlacu Alexandru ilegal i-a fost calculat și achitat salariu în sumă totală de 14037,65 lei, precum și ilegal i-au fost calculate 321 zile privilegiate, fapt ce a știrbit imaginea sistemului penitenciar în fața societății iar intereselor de serviciu au fost cauzate daune în proporții considerabile.

Procurorul a considerat, că prin acțiunile sale Puiu A.V., având calitatea de persoană publică și având funcție de răspundere a săvârșit abuzul de serviciu, adică folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu în interese personale, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, infracțiunea prevăzută de art. 327 alin.(1) Codul Penal.

Tot, Puiu Albert Victor deținând funcția de șef adjunct al Penitenciarului 13 Chișinău, în grad special - locotenent colonel de justiție, în complicitate cu colaboratori Penitenciarului nr. 13 Chișinău, Ceban Victor, Suvac Pavel, Cosoi Fiodor și Redchin Artur a săvârșit depășirea atribuțiilor de serviciu în următoarele împrejurări:

La 22 martie 2011, la indicația abuzivă a șefului adjunct al Penitenciarului nr.13 Chișinău Puiu Albert, specialiștii serviciului securitate Ceban Victor, Suvac Pavel, Cosoi Fiodor și Redchin Artur s-au deplasat în celula nr.21 a blocului de regim nr. 1 a Penitenciarului nr. 13 Chișinău cu scopul de a ridica bunurile materiale ce aparțineau condamnatului Burlacu A..

În rezultatul efectuării percheziției, din celula nr.21 au fost ridicate televizor cu ecran plat de model LG, diagonala 32 inci, sistem audio și frigider, bunuri personale ce aparțineau condamnatului Burlacu Alexandru, care nu au fost introduse în procesul - verbal ca obiecte ridicate, nu au fost predate în modul convenit la deposit, locul lor fiind necunoscut pînă în prezent, fapt ce a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice.

Procurorul a considerat, că prin acțiunile sale intenționate Puiu A.V., Redchin A.O., Cosoi F.V., Suvac P.B., Ceban V.P. au săvârșit depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, adică infracțiunea prevăzută de art. 328 alin. (1) Cod penal.

Ceban Victor împreună cu colegii săi Suvac Pavel, Cosoi Fiodor și Redchin Artur, urmărind interesul material, au comis falsul în acte publice în următoarele împrejurări: La 22 martie 2011 specialiștii serviciului securitate a Penitenciarului nr. 13 Chișinău Ceban Victor, Suvac Pavel, Cosoi Fiodor și Redchin Artur s-au deplasat în celula nr. 21 a blocului de regim nr. 1 a Penitenciarului nr. 13 Chișinău cu scopul de a ridica bunurile materiale ce aparțineau condamnatului Burlacu A..

În continuare utilizând în mod excesiv drepturile acordate de lege, Ceban Victor, Suvac Pavel, Cosoi Fiodor și Redchin Artur în timpul efectuării percheziției, în celula nr.21, urmărind interesul material, au introdus date vădit false în documente oficiale - proces - verbal de percheziție precum că din celulă a fost ridicat un ziar „Makler”, o agendă de culoare cafenie, 6 file format A4 și o agendă de culoare verde închisă deși în afară de cele menționate a fost ridicat un televizor cu ecran plat de model LG, diagonala 32 inci, sistem audio și frigider, bunuri personale ce aparțineau condamnatului Burlacu Alexandru, care nu au fost introduse în procesul verbal ca obiecte ridicate, nu au fost predate în modul convenit la depozit, locul lor fiind necunoscut pînă în prezent.

Prin acțiunile indicate, Redchin A.O., Cosoi F.V., Suvac P.B., Ceban V.P. au săvârșit falsul în acte publice, adică înscrierea de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, săvârșite din interes material, adică infracțiunea prevăzută de art. 328 alin. (1) Cod penal.

art. 352 alin. (1) Cod penal.

În perioada lunilor ianuarie - mai 2012, precum că Puiu Albert și Ceban Victor au săvârșit depășirea atribuțiilor de serviciu în următoarele circumstanțe: În perioada lunilor ianuarie - mai 2012, Puiu Albert împreună cu subalternul său specialist al serviciului securitate locotenent major de justiție Ceban Victor, ar fi depășit în mod vădit limitele atribuțiilor de serviciu acordate prin lege, urmărind ca scop - denigrarea imaginii conducerii Penitenciarului nr. 13 în fața societății, fapt ce s-ar solda cu demiterea șefului penitenciarului, în zile diferite, sistematic au escortat-o pe condamnată Canțer Tatiana din celula în care se deținea în birourile de serviciu a Penitenciarului nr. 13 Chișinău, unde prin amenințări verbale cu crearea diferitor probleme în închisoare acesteia precum și rudelor aflate la libertate, au influențat-o pe deținuta Canțer Tatiana să depună plângeri precum că colaboratorul Penitenciarului nr. 13 Pîntea Cristian ar fi violat-o.

În afară de aceasta, Puiu Albert și Ceban Victor au impus-o pe Canțer Tatiana să indice în plângere că același Pîntea Cristian i-a organizat întreveneri ilegale cu un deținut, în timpul căreia cu utimul a întreținut relații sexuale și a rămas gravidă.

În continuare tot Puiu A. și Ceban V. i-au indicat deținutei Canțer T. să susțină declarațiile denigratoare în fața reprezentanților mass-media.

În urma acțiunilor ilegale ale lui Puiu Albert și Ceban Victor, a fost știrbită imaginea sistemului penitenciar în fața societății, iar părților vătămate Canțer Tatiana și Pîntea Cristian le-au fost cauzate suferințe psihice, soldate cu daune în proporții considerabile.

Astfel, prin acțiunile indicate procurorul consideră, că inculpații Puiu A.V. și Ceban V.P. au săvârșit depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, adică infracțiunea prevăzută de art. 328 alin. (1) Cod penal.

II : Concluziile instanței de fond cu privire la nevinovăția inculpaților se rezumă la următoarele:

Conform alin.(2) art.281 CPP, care reglementează căror cerințe trebuie să corespundă ordonanța de punere sub învinuire, printre acestea ea trebuie să cuprindă descrierea mijloacelor, modul de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterul vinei și motivele acesteia.

Prin sensul rigorilor enumerate se înțelege, că odată cu imputarea unor fapte și anume: Din formularea acuzației aduse inculpatului Puiu Albert, sintagma "folosind situația de serviciu în alte interese personale "precum și sintagma" a facilitat angajarea condamnatului Burlacu Alexandru la funcția de hamal-muncitor auxiliar" nu reflectă prin ce acțiuni anume s-a manifestat folosirea situației de serviciu și care sunt acele interese personale urmărite de Puiu A. la comiterea infracțiunii. La fel este abstractă descrierea, că Puiu A. "a facilitat angajarea condamnatului Burlacu A. la funcția de hamal-muncitor", aceasta nu găsește descriere și nu este răspuns la întrebarea: care ar fi fost acțiunile inculpatului de "facilitare a angajării". Mai mult ca atât, notificarea acuzației cu referire la descrierea " în luna noiembrie 2010, la indicația abuzivă a lui Puiu Albert condamnatul Burlacu Alexandru a fost transferat la funcția de curățător de canale și tunele de canalizare ...", precum la fel și sintagma din acuzarea adusă lui Puiu Albert:folosind situația de serviciu în scopuri personale, dădea sistematic ilegal indicații la subalterni ca ultimii să-l tableze pe Burlacu A. ..., iarăși este una neclară, lăsând posibilitate de tractare diferită, care nu reflectă cauza și natura acuzării și ca consecință aduce la întrebări fără răspuns: când, în ce împrejurări și cui anume (era șef față de aceste persoane) Puiu A. a dat indicații ilegale; acestea au fost scrise sau verbale, și nu în ultimul rând care a fost conținutul indicației, dacă aceasta a existat; Prin ce anume sa manifestat folosirea situației de serviciu și care sunt acele scopuri personale urmărite de acesta, la fel și că a obținut rezultatul urmărit de tabelare ilegală și de către cine și care anume table conțin informații neveridice și în care sens sau în care parte, volumul complet sau parțial în conținutul tabelelor este neveridic.

În acest context instanța a notat, că Convenția europeană garantează dreptul fundamental al persoanei acuzate de a fi informată cu privire la natura cauzele acuzării înaintate împotriva sa. Așa art.6 par.3 lit.a) a Convenției prevede că „Orice acuzat are, mai ales, dreptul să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit, despre natura și cauza acuzației aduse împotriva sa”.

Termenul de informare presupune în fapt aducerea la cunoștința acuzatului a faptelor materiale, comiterea cărora i se incriminează, precum și comunicarea calificării juridice date faptelor respective de către organele competente în virtutea dreptului penal național.

Acta a menționat că Hotărârea Block c. Ungariei din 25.01.2011, Curtea a reiterat cu privire la dreptul acuzatului de a fi informat despre cauza și natura acuzării ce i se aduce, că prevederile art.6 par.3 lit.a) Convenție, presupun acordarea unei atenții speciale notificării acuzației în adresa persoanei, actul acuzației având un rol crucial în procesul penal.... Scopul prevederilor respective trebuie evaluat în lumina dreptului mai general la un proces echitabil garantat de art. 6 par. 1 al Convenției. În materia penală, exigența informației complete și detaliate asupra acuzației înaintate împotriva individului și, în consecință, calificarea juridică pe care o poate da instanța de judecată faptelor astfel incriminate în virtutea dreptului intern, constituie o condiție necesară în vederea asigurării echității întregului proces. În acest sens, urmează a sublinia, că art.6 nu presupune oarecare cerințe formale privind modul în care acuzatul urmează a fi informat despre cauza și natura acuzației ce i se aduce.

În Hotărârea Penev c. Bulgariei din 07.01.2010, Curtea a reiterat, că pretenziile încălcări ale dreptului de a fi informat despre cauza și natura acuzării înaintate împotriva individului, trebuie examinate în lumina dreptului acuzatului de a-și pregăti apărarea.

În Hotărârea Vaudelle c. Franței din 30.01.2001, Curtea Europeană, a subliniat, că sistemul Convenției incumbă statelor în anumite cazuri obligația de a adopta măsuri pozitive care să garanteze eficient drepturile înscrise în art. 6, inclusiv și cel de a fi informat despre cauza și natura acuzării ce se aduce persoanei bănuite de comiterea unei infracțiuni. Statele trebuie să dea dovadă de diligență în vederea asigurării că indivizii se bucură efectiv de drepturile garantate de art.6 în totalitatea acestora.

Așa deci, instanța a reținut, că organul de urmărire penală trebuie să stabilească și să descrie în conținutul acuzației aduse lui Puiu A. în acest episod nr. 1, care sunt toate cauzele și natura acuzării cu expunerea în amănunte, dar nu limitându-se la formulări generale, așa ca învinuitul să aibă posibilitate de a cunoaște clar fără presupuneri și de a se apăra efectiv de învinuirea incriminată prin prezentarea, după caz, a probelor apărării.

În general, instanța a notat, că dreptul de a fi informat despre natura și cauza acuzației aduse împotriva sa, ca și una din garanțiile recunoscute a procesului echitabil are în vizor valorificarea dreptului subiectiv al persoanei de a se apăra în fața

garanție recunoscută a procesului echitabil, are în vizor valorificarea dreptului subiectiv al persoanei de a se apăra în fața instanței, inclusiv prin organizarea unei apărări eficiente bazate pe contestarea faptelor incriminate în acuzație, acest drept fiind unul fundamental într-o societate edificată pe principiile democrației europene.

În afară de cele expuse, instanța apreciind probele și afirmațiile martorilor audiați în ședința de judecată, a considerat necesar a nota cu referire la aspectul, că deținutul Burlacu A. nu executa lucrările impuse conform funcției ocupate sau indicațiilor primite, faptul, că toți martorii au depus mărturii controversate în acest sens, fiind cei ce au văzut personal cum Burlacu A. efectua diferite lucrări și fiind cei care au comunicat, că Burlacu A. nu putea efectua careva lucrări, activitatea sa limitându-se la activitatea de conducere cu deținuții din celula de lucru, aceștia în marea sa parte făcând concluzii subiective fie din spusele altor persoane fie din faptul, că-l vedeau pe Burlacu A. periodic fără ocupație. Oricum, la acest subiect declarațiile martorilor nu pot răspunde la această întrebare cu certitudine dând naștere unor dubii, care nici nu trec de nivelul celor rezonabile. Aici este de mai menționat, și faptul constatat incontestabil, că în Penitenciarul nr. 13 în acea perioadă exista posibilitatea de fixare a orelor de efectuare a lucrărilor, numai prin întocmirea tabelelor de evidență a orelor de lucru, (sarcina zilnică de lucru și efectuarea acesteia nu era fixată). Responsabili pentru verificarea efectuării de către deținuții antrenanți în câmpul muncii erau șefii de post, iar întocmirea tabelelor lunare era efectuată de șeful de sector Bivol M., apoi Burlea D. coordonat cu șeful serviciului logistică E.Calmiș, luându-se în considerație rapoartele (dacă se prezentau) a șefilor de post sau altor colaboratori asupra neefectuării din careva motive a lucrărilor. Persoanele enumerate au introdus și au confirmat prin semnătura sa informația privitor la activitatea lui Burlacu A. prin emiterea tabelelor lunare de evidență a orelor de lucru zilnic, care n-au fost contestate până în prezent. Mai mult ca atât, este de specificat, că nimeni din colaboratorii Penitenciarului nr. 13 n-a depus nici un raport și n-a întocmit alt document care ar confirma neîndeplinirea din partea lui Burlacu A. a lucrărilor încredințate. Veridicitatea acestor documente (tabelelor lunare) în instanță nu poate fi contestată prin declarațiile aproximative și controversate ale martorilor, deaceia instanța notează, că n-a stabilit nici un temei care ar permite de a nu da credibilității acestor documente (tabelelor lunare).

Ce ține de aspectul angajării lui Burlacu A. în cadrul detașamentului de deservire gospodărească, precum și transferul ulterior a acestui deținut la o altă funcție din cadrul aceluiași detașament, instanța reține, că din materialele cauzei reiese, că angajarea, transferul la altă funcție, a avut loc în baza cererii deținutului Burlacu A. depuse de acesta, și cel mai important cererea fiind contrasemnata de alți colaboratori (inclusiv de cei ce au declarat, că au semnat fiind într-un fel impuși de Puiu A.) asupra corespunderii cerințelor legale, apoi cererea era contrasemnata și de șeful adjunct Puiu A.. La cerere se anexa caracteristica întocmită de Burlea A. semnată inclusiv și de alți colaboratori, privitor la corespunderea tuturor cerințelor legale necesare. După semnarea cererii din partea conducerii cerea nimerea la comisia penitenciarului, după examinarea actelor prezentate primea decizia privind angajarea deținutului în câmpul muncii, transferul la o altă funcție și calcularea zilelor privilegiate și aproba caracteristica deținutului.

Așa deci, dacă martorii Burlea D., Grecu L. (sau alții) susțin, că la exercitarea atribuțiilor sale de serviciu, ce țin de angajarea, transferul și "tabelarea" condamnatului Burlacu A., ei au efectuat careva acțiuni ilegale, contrare intereselor și atribuțiilor de serviciu, fiind într-un mod sau altul impuși de Puiu Albert, atunci aceste acțiuni ilegale a acestor colaboratori a penitenciarului, care ar fi presupuși influențați în orice mod de Puiu A., era necesar a fi verificate prin prisma prevederilor art.39 (constrângerea fizică sau psihică) sau art. 40¹ (executarea ordinului sau dispoziției superiorului) Cod penal, și în cazul în care se constata prin probe că aceștia au fost impuși și există vre-o faptă de constrângere morală, sau ordin, dispoziție ilegală din partea lui Puiu A. la întocmirea documentelor (tabelelor), printr-un act de dispoziție (ordonanță) acest fapt urma a fi constatat cu liberarea acestor persoane de răspundere penală. Contrar, temei de a considera, că unii din colaboratorii penitenciarului nr. 13 (înafară de cei puși sub acuzație) au acționat ilegal fiind constrânși moral sau fiind în exercitarea ordinului ilegal a superiorului nu sunt, adică acțiunile acestora necesită a le considera ca unele legale, și deci suntem în prezența situației, că nu poate exista și în acțiunile lui Puiu Albert a componenței de infracțiune prevăzute de alin. (1) art. 327 CP. Prin alte cuvinte, unicul act, care confirmă existența faptelor ilegale din partea unor colaboratori a Penitenciarului 13, comise în condițiile prevăzute de art. 38 sau art. 40¹ Cod penal este ordonanța procurorului emisă în acest sens. În lipsa acestuia, este de considerat, că existența acțiunilor ilegale la exercitarea atribuțiilor de serviciu poate fi imputat numai persoanelor care nemijlocit au comis aceste încălcări sau acțiunile acestora necesită a fi considerate ca unele legale.

Din considerentele enunțate, instanța a remarcat, că nu poate fi dată o apreciere a vinovăției inculpatului Puiu A. pe episodul 1, în lipsa descrierii clare în actul de acuzație a circumstanțelor de fapt despre natura acuzației, și în lipsa probelor clare asupra acuzației aduse, deaceia, Puiu A. necesită a fi achitat pentru acuzația adusă în episodul 1. pentru că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

Tot aici instanța apreciind probele prezentate de părți în cumul, a constatat, că învinuirea adusă tuturor inculpaților cu referire la episoadele 2-3, (alin.(1) art.328 și alin.(1) art.332 CP) nu și-a găsit confirmare din următoarele considerente:

Instanța și la aceste capete de învinuire ține să noteze că conform alin.(2) art.281 CPP, care reglementează căror cerințe trebuie să corespundă ordonanța de punere sub învinuire, printre acestea ea trebuie să cuprindă descrierea mijloacelor, modul de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterul vinei și motivele acesteia. În același context a menționat și prevederile art.6 p.3 lit.a) a Convenției Europene.

Din formularea acuzației aduse inculpaților Ceban V., Suvac P., Cosoi F., Redichin A., și Puiu A., sintagma indicată în acuzația la episodul 2 „În rezultatul efectuării perchezitivelor din celula 22 au fost ridicate televizor cu ecran plat de model LG, diagonala 32 inci, sistem audio și frigider, bunuri personale ce aparțineau condamnatului Burlacu A., care nu au fost introduse în procesul verbal ca obiecte ridicate...” nu este reflectat ce obiecte anume au fost ridicate de către inculpați - adică fără a fi descrise orice puncte de identificare a acestor obiecte. Această descriere iarăși este una neclară, lăsând posibilitate de tractare diferită, care nu reflectă cauza și natura acuzării și aducând la întrebări fără răspuns. La fel s-a menționat în acest context și faptul, că în acuzația adusă tuturor inculpaților la episodul 2 este indicată sintagma "... în complicitate cu foștii colaboratori a Penitenciarului 13 Chișinău..." însă în calificarea juridică a acțiunilor inculpaților nu și-a găsit relatare cine din inculpați este autor (alin.2 art.42 CP) și cine este complice (alin.5 art.42 CP).

La fel, în contextul formulării acuzației cu referire la episodul 2 instanța remarcă, și sintagma "...ce a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice" însă acuzația adusă nu reflectă prin ce anume se manifestă prejudiciul, din ce

conștientă și este unu anume conștientă și care este interesul publicului în aceasta. Așa o formulare necleară trezește numai dubii, deoarece pot fi formulate diferite interpretări despre faptul prin ce se manifestă prejudiciul considerabil intereselor publice, fapt ce nu permite inculpaților de a se apăra de învinuirea incriminată.

Instanța mai menționează și sintagma indicată în acuzarea adusă inculpaților Ceban V., Suvac P., Cosoi F., Redichin A. la episodul 3 (falsul în acte publice) "... urmând interesul material, au introdus date vădit false în documente..." care nu reflectă cert care este anume interesul material urmărit de inculpați, prin ce se manifestă acesta, deci în acuzare interesul material este unul presupus.

În așa mod instanța a notat, că acuzarea referitoare la episoadele 2 și 3 enumerate mai sus, este adusă cu încălcarea prevederilor art.6 par.3 lit.a) din Convenție, în acest sens fiind relevante aceleași argumente expuse mai sus și prevederi a Convenției Europene ce garantează dreptul fundamental al persoanei acuzate de a fi informată cu privire la natura și cauzele acuzării înaintate împotriva sa, expuse la argumentarea episodului 1 (vezi pag. 14-15 a sentinței).

Așa deci, instanța a reținut, că organul de urmărire penală trebuie să stabilească și să descrie în conținutul acuzației aduse inculpaților în episod 2-3, care sunt toate cauzele și natura acuzării cu expunerea în amănunte, dar nu limitându-se la formulări generale, așa ca învinuții să aibă posibilitate de a cunoaște clar fără presupuneri și de a se apăra de învinuirea incriminată prin prezentarea, după caz, a probelor apărării.

Aici la episoadele 2-3 instanța la fel notează, că dreptul de a fi informat despre natura și cauza acuzației aduse împotriva sa, ca și una din garanțiile recunoscute procesului echitabil, are în vizor valorificarea dreptului subiectiv al persoanei de a se apăra în fața instanței, inclusiv prin organizarea unei apărări eficiente bazate pe contestarea faptelor incriminate în acuzație, acest drept fiind unul fundamental într-o societate edificată pe principiile democrației europene.

Instanța consideră, că constatarea violării din partea acuzării de stat a prevederilor art.6 p.3 lit.a) a Convenției Europene este un temei suficient pentru a achita inculpații de învinuirea adusă în acest sens la episoadele 2-3, însă:

Analizând corectitudinea calificării acțiunilor inculpaților referite mai sus la episodul 2, ține să noteze, că fapta prejudiciabilă calificată de acuzare conform alin. (1) art. 328 Cod penal, după cât urmează din acuzare se exprimă prin acțiune de depășire în mod vădit a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, însă în speța la episodul 2, dacă să admitem ipotetic confirmarea circumstanțelor descrise în acuzare, mai degrabă suntem în prezența unor inacțiuni decât acțiuni, deoarece cum se vede din acuzare inculpații au efectuat percheziție în celula 22 (în care era deținut Burlacu A.), în urma căreia s-au ridicat televizor Bunuri personale condamnatului Burlacu A., care nu au fost introduse în procesul verbal de percheziție... Însă, și inculpații nu au negat efectuarea percheziției în acea zi, în celula 22, și au insistat, că în urma percheziției sau ridicat numai obiectele indicate în procesul verbal. Alte obiecte nu au fost ridicate. Din atribuțiile inculpaților este de constatat, că efectuarea perchezițiilor în celulele Penitenciarului 13 ținea de atribuțiile acestora. Deci, din sensul acuzării aduse inculpaților, depășirea în mod vădit a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege este manifestată prin ridicarea și neinclusiunea în procesul verbal a percheziției obiectele specificate televizor, frigider, sistem audio. Așa, inițial inculpații se aflau în cadrul limitelor legale, deoarece însăși efectuarea percheziției și ridicarea obiectelor în urma percheziției se încadrează în limitele drepturilor și atribuțiilor inculpaților, dar faptul neinclusiunii în volum deplin a obiectelor ridicate în procesul verbal, după părerea acuzării este o acțiune de depășire în mod vădit a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege. Însă, este de menționat, că fapta așa zisă de neinclusiune în volum deplin a obiectelor ridicate în procesul verbal este o inacțiune la exercitarea atribuțiilor de serviciu și nicidecum nu poate fi considerată ca o acțiune.

Mai mult ca atât, apreciind probele prezentate și afirmațiile martorilor audiați în ședința de judecată la episodul 2-3, instanța a considerat necesar a nota, că în instanță n-a fost prezentată nici o probă care ar indica, că Puiu A. are vre-o atribuție la percheziția efectuată în celula 22 în care se deținea Burlacu Al., deoarece inculpații Ceban V., Suvac P., Cosoi F., Redichin A., fiind participanții nemijlociți la efectuarea percheziției în celula 22 au comunicat, că percheziția a fost efectuată la indicația lui Paladii Ig., uitimul n-a negat acest fapt, comunicând, că nu-și aduce aminte dar a admis că posibil și la indicația lui a fost efectuată percheziția în celula 22 ca măsură necesară după neprezentarea lui Burlacu A. din concediu de scurtă durată. Simpla indicație de a efectua percheziție în celula deținutului care a evadat nu este o încălcare, dar este de constatat, că nici o probă direct sau indirect nu indică, că Puiu Albert a dat indicații lui Ceban V., Suvac P., Cosoi F., Redichin A., de a ridica în timpul efectuării percheziției fără a include în procesul verbal obiectele menționate în actul de acuzare.

Aici, se menționează, că martorul Caralar M. a declarat, că în celula 22 se aflau două frigiderul unul de model „Ariston”, personal a martorului și altul comun cu Burlacu A. de model „Indesid”, care după percheziție a rămas în celulă și până în prezent martorul se folosește de acest frigider. Deci s-a constatat, că nici un frigider n-a fost luat din celula 22. Așa suntem în situația, când unul din obiectele indicate ca dispărute în actul de acuzare se află la deținutul Caralar M.. În urma prezentării probelor nu sa reușit clar de definit prin ce mijloace de probă acuzarea a ajuns la concluzia, că aceste obiecte personale lipsesc și în genere au fost sau nu ridicate de inculpați (numai din spusele unui martor). Mai mult ca atât, instituția este cu un regim special și atât aducerea obiectelor ciâ și scoaterea acestora urmează o procedură specială, însă instanței sau prezentat numai confirmări, că aceste obiecte au intrat în penitenciar, fără confirmări, că, prezența acestor obiecte în Penitenciar, cât și scoaterea acestora din penitenciar au fost în genere verificate, pentru a exclude dubiile, cu referire că aceste obiecte ar fi rămas în alte celule a Penitenciarului, ori au fost de cineva scoase din Penitenciar (așa cu martorul Caralar M. se folosește de frigider până în prezent). În lipsa acestor constatări, suntem în situația, când în genere lipsa obiectelor enumerate în actul de acuzare, nu este obiectiv confirmată, nici de persoana cui acestea îi aparțineau, nici de instituția penitenciară, nici de alte acțiuni procedurale care puteau fi efectuate în acest sens.

În așa fel, luându-se în considerație cele expuse mai sus în acest sens, și faptul, că concluziile acuzării sunt bazate numai pe presupuneri și dubii, care n-au putut fi lichidate în cadrul cercetării judecătorești, deaceia instanța bazându-se pe prevederile alin. (3) art.8 CPP, consideră necesar a interpreta acestea în folosul inculpaților ca evenimente ce n-au avut loc.

Adăugător, ce ține de episodul 3 (acuzarea de comiterea falsului în acte publice alin.(1) art.332 CP), instanța a notat, că inculpații Ceban V., Suvac P., Cosoi F., Redichin A., sunt acuzați, că la 22.03.2011 în timpul efectuării percheziției în celula nr. 21, urmărind interesul material, au introdus date vădit false în documente oficiale - proces - verbal de percheziție precum că din celulă a fost ridicat un ziar „Makler”, o agendă de culoare cafenie, 6 file format A4 și o agendă de culoare verde închisă deși în afară de cele menționate a fost ridicat un televizor cu ecran plat de model LG, diagonala 32 inci, sistem audio și frigider, bunuri personale ce aparțineau condamnatului Burlacu Alexandru, care nu au fost introduse în procesul verbal ca obiecte ridicate.... Așa, însuși în învinuirea adusă inculpaților acuzatorul indică, că înafară de ziar, agendă etc. în timpul percheziției a fost ridicat și

aga, însoți în învinuirea adusă inculpaților acuzatori în instanță, cu inșură de ziua, agenții etc. în timpul percheziției a fost năut și un televizor, frigider, sistem audio, care nu au fost introduse în procesul verbal. Deci, prin alte cuvinte inculpaților este incriminată neinclusiunea în procesul verbal a unor obiecte ridicate.

Latura obiectivă a infracțiunii specificate la alin. (1) art.332 CP, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de înscriere în documentele oficiale a unor date vădit false ori de falsificare a unor astfel de documente. Din conținutul alin.(1) art.332 CP specificăm numai două modalități normative cu caracter alternativ ale acestei infracțiuni: 1. Acțiunea de înscriere în documentele oficiale a unor date vădit false; 2. Acțiunea de falsificare a documentelor oficiale. Deci, caracteristic este anume faptul acțiunii prejudiciabile a faptuitorului în sensul modificării conținutului documentului sau falsificarea documentului în întregime. Infracțiunea specificată la alin.(1) art.332 CP nu poate fi caracterizată prin faptă prejudiciabilă de inacțiune. Prin înscrierea în documentele oficiale a unor date vădit false se înțelege falsul intelectual, cazul în care forma corespunde cerințelor legale, iar conținutul este denaturat prin introducerea unor informații care nu corespund realității și au menirea de a certifica anumite evenimente sau fapte ce au importanță juridică. În asemenea circumstanțe este evident faptul, că numai din considerentele descrise în acțiunile inculpaților Ceban V., Suvac P., Cosoi F., Redichin A., lipsește fapta acestei infracțiuni.

Din considerentele enunțate, instanța a remarcat, că nu poate fi dată o apreciere a vinovăției inculpaților pentru episoadele 2-3, în lipsa descrierii clare în actul de acuzare a circumstanțelor de fapt despre natura acuzației, și în lipsa probelor clare asupra acuzației aduse, precum și în lipsa faptei prejudiciabile deacea, inculpații Puiu A., Ceban V., Suvac P., Cosoi F., Redichin A., necesită a fi achitați pentru acuzația adusă în episoadele 2-3, pentru că fapta inculpaților nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

Apreciind probele cu referire la episodul 4, declarațiile părții vătămate Canțer T. din punct de vedere a utilității, veridicității și coroborării lor cu restul probelor pe dosar, instanța notează, că în ședința Canțer T. de fapt a confirmat cele invocate în actul de acuzare, referitor la aspectul, că ea a depus plângere fiind influențată de inculpații Ceban V. și Puiu A. precum, că colaboratorul Pîntea Cristian ar fi violat-o, tot a mai confirmat, că a mai indicat în plângere, că Pîntea C. i-a organizat o întrevedere cu un deținut cu care a întreținut relații sexuale și a rămas gravidă. Însă, la compartimentul veridicitatea acestor declarații instanța notează, că acest fapt a fost confirmat numai de partea vătămată Canțer T., alte probe care direct sau indirect ar confirma acest fapt n-au fost prezentate instanței, mai mult ca atât aceste fapte sunt în totalmente negate de inculpați. Ceilalți martori fiind audiați au comunicat, că au auzit de presupusa influență din partea inculpaților, numai din cuvintele lui Canțer T. La fel. Canțer T. fiind audiată a declarat, că la 06 aprilie 2012, Ceban V. a scos-o cu forța din celula 112 și a transferat-o în celula 107 unde au continuat amenințările. Această circumstanță n-a fost confirmată nici de martorii audiați în acest sens (deținutele din aceste celule), mai mult ca atât este combătută prin înscrierea audio a discuției lui Ceban V. cu Canțer T. în privința transferului din celula 112 în celula 107, prezentată de Ceban V. și descrisă mai sus. Din discuție este cert de constatat, că Canțer T. singură a insistat la transferul ei în celula 107, Ceban V. i-a propus mai multe variante alternative de transfer în alte celule, însă aceasta a ales și a cerut anume celula 107. Din această discuție mai este de accentuat și starea psihică a deținutei Canțer T.. Așa, în timpul discuției cu Ceban V. și anume din intonația vorbirii, cuvintele folosite, este cert, că Canțer T. se simțea și vorbea liber. Calitatea glasului și intonația nu indică, că ea se află sau poate să se afle sub careva presiuni sau teamă în timpul acestei convorbiri. Deci, acest fapt indică, că declarațiile părții vătămate Canțer T. în această parte nu sunt veridice și respectiv într-un mod nivelul de credibilitate a acestora scade esențial.

La acest subiect este de mai notat, că instanța apreciind declarațiile, cererile, plângerile scrise de Canțer T. ține să menționeze, că descrierea circumstanțelor în aceste documente este diferită, învinuind când inculpații Ceban V. și Puiu A. că au influențat-o să depună plângere în privința lui Pîntea C., iar după depunerea plângerii în privința inculpaților Ceban V. și Puiu A. declară, că a fost invers impusă de unii colaboratori a sistemului penitenciar să depună plângere în privința lui Ceban V. și Puiu A.. Deci nu se observă o stabilitate în cele relatate de Canțer T. fiind chiar diametral opuse. Această situație își găsește confirmare și prin Raportul de expertiză nr. 120s- 2012 psihiatrico-legală staționară, experții constatând, că Canțer Tatiana este predispusă la nesinceritate și prezintă diagnoza „tulburare disocială de personalitate”. Predispunerea la nesinceritate a mai fost confirmată și de martorul Vetrogonova, (precum și alți martori) care a confirmat că Canțer T. avea ceva probleme și deținutele nu doreau s-o primească în celulele sale deoarece ea spunea minciuni mult și des.

La fel, conform art. 101 alin.(5) CPP, Hotărârea de condamnare nu se poate întemeia, în măsură determinantă, pe declarațiile martorului protejat sau pe probele obținute în urma măsurilor speciale de investigații.

Așa deținuta Canțer Tatiana aflându-se sub protecție de stat a depus declarații diferite asupra acelor circumstanțe, și aceste declarații nu au fost confirmate de alte probe cercetate în prezenta cauză.

Instanța a mai menționat, că conform formulării acuzației cu referire la episodul 4 și anume sintagma: "...în zile diferite, sistematic, au escortat-o pe condamnată Canțer Tatiana din celula în care se deținea în birourile de serviciu a P-13 Chișinău, unde prin amenințări verbale cu crearea diferitor probleme ... au influențat-o pe deținuta Canțer Tatiana să depună plângeri...".

Din cumulul de probe prezentate de părți și examinate în ședința judiciară nu și-a găsit confirmare faptul, că inculpații Puiu A. și Ceban V. anume sistematic au escortat-o pe Canțer T. în birourile de serviciu. Așa scoaterea deținutului din celule în P-13 în acea perioadă era fixată în Registrul de înregistrare a scoaterii persoanelor aflate sub strajă. Din conținutul prezentat instanței a acestui registru este de constatat, că Canțer T. a fost scoasă pentru prima dată din celula 107 la 18.04.2012 și a doua oară la 19.04.2012. Acest fapt este confirmat și în Registrul de primire la audiență a deținutului a șefului adjunct Puiu A. și fișa de primire a cetățenilor nr.17 din 18.04.2012 din conținutul cărora este de concluzionat, că Canțer T. a fost scoasă din celula 107 la cererea ei personală din 17.04.2012 (v.4 f.d.20) anume la 18.04.2012 (pentru prima dată) solicitând avocat și reprezentanți mass-media. La fel a fost scoasă din celula 107 a doua zi la 19.04.2012 solicitând protecție de la colaboratorul Pîntea Cristian. Alte documente, care ar confirma escortarea condamnatei Canțer T. nu au fost prezentate instanței. Este de mai atras atenția, că plângerea lui Canțer T. în privința lui Pîntea Cristian deja era scrisă, fiind recepționată de Procuratură la 19.04.2012. în așa caz rămâne dubioasă și neconfirmată formularea din acuzare, că Canțer T. a fost sistematic escortată în birourile de serviciu a P-13 și respectiv a fost amenințată verbal.

În ce privește aspectul din acuzarea formulată la episodul 4 inculpaților Puiu A. și Ceban V. asupra faptului amenințării deținutei Canțer Tatiana, instanța a remarcat, că în acuzarea formulată lipsește mențiunea: ce plângere și în adresa cărui organ a fost depusă și care au fost consecințele depunerii acestei plângeri, care și este punctul de pornire a presupuselor acțiuni ilegale a inculpaților. În materialele dosarului lipsește această plângere a deținutei Canțer Tatiana, necâtând că este obiectul principal al acuzării formulate. Ordonanța de refuz în începerea urmăririi penale din 21.05.2012 (v.3 f.d.9) nu poate fi probă care confirmă depunerea plângerii de către Canțer T. fiind un document procesual care poate confirma numai faptul refuzului în începerea urmăririi penale în privința lui Pîntea Cristian. Dar. luând în considerare, că părțile în proces n-au negat faptul, că Canter T. a

depus plângerea respectivă instanța conform art. 98 CPP nu pune la îndoială existența acestei plângeri. Aici este de mai notat, că în formularea acuzării era necesară indicarea faptului ce plângere și în adresa cărui organ a fost depusă și care au fost consecințele depunerii acestei plângeri, cu atât mai mult că deținuta Canțer T. a depus mai multe plângeri inclusiv și controversate.

În ce privește pretinsa de partea acuzării de stat influențare prin amenințări a deținutei Canțer T. de către inculpații Ceban V. și Puiu A. de a depune plângere în privința lui Pîntea Cristian, instanța notează că pentru a clarifica, dacă în acțiunile inculpaților Ceban V. și Puiu A. există fapta de constrângere morală a deținutei Canțer T., este necesar de a defini condițiile acesteea și anume: 1) necesitatea exercitării vinovatului asupra persoanei a unei acțiuni de constrângere printr-o amenințare, care trebuie să producă celui amenințat o temere puternică care îl constrânge să acționeze în sensul dorit de cel ce amenință. 2) Amenințarea trebuie să fie serioasă, adică să trezească temerea puternică celui amenințat, că răul cu care este amenințat se va produce dacă nu va acționa în sensul solicitat; 3) amenințarea trebuie să fie gravă, vizând un pericol pentru viața, integritatea corporală ori bunurile persoanei amenințate ori ale altei persoane; 4) pericolul grav să nu poate fi înlăturat în alt mod decât prin savârșirea unei fapte prevăzute de legea penală (denunțarea falsă art. 311 CP), fapta care a fost impusă deținutei Canțer Tatiana. În caz contrar, dacă pericolul putea fi evitat, prin denunțare, prin anunțarea autorităților sau pe alte căi, nu suntem în prezența constrângerii morale.

Din aprecierea probelor examinate, luând în considerație condițiile necesare pentru a defini dacă din pretinsele acțiuni ale inculpaților Ceban V. și Puiu A. suntem în prezența constrângerii morale (care este și pretinsa depășire a atribuțiilor de serviciu) instanța a conchis, că așa numita influențare prin amenințări în adresa deținutei Canțer Tatiana nu i-a produs o temere puternică care o constrângea să acționeze în sensul dorit; mai mult ca atât, pericolul grav expus în acuzare este unul mai mult abstract, care nu specifică acțiuni concrete și real executabile de către Ceban V. și Puiu A. Și cel mai important este faptul, că instanța a constatat lipsa de careva circumstanțe care ar indica, că pretinsul pericol promis de inculpați nu putea fi înlăturat în alt mod decât prin denunțul cu buna știință fals în privința lui Pîntea Cristian.

Aici se reține, că instanța n-a stabilit nici o circumstanță care ar indica că deținuta Canțer Tatiana nu avea posibilitate deplină de a depune o plângere pe acțiunile de amenințare a inculpaților și a o expedia organelor de drept, fără a fi cenzurată, până la denunțul fals făcut în privința lui Pîntea Cristian. Mai mult ca atât, la 15.05.2012 deținuta Canțer T. a depus totuși plângere asupra acțiunilor inculpaților pretinsa influențare prin amenințări. În asemenea circumstanțe, chiar luând ca bază cele relatate de partea vătămată Canțer Tatiana, instanța ajunge la concluzie, că aceasta de fapt nu a fost în prezența constrângerii morale din partea inculpaților în momentul depunerii (plângerii) denunțului fals în privința lui Pîntea Cristian.

Așa deci, dacă este de admis ipotetic că partea vătămată Canțer Tatiana a fost influențată de inculpații Ceban V. și Puiu A. de a depune denunț fals în privința lui Pîntea Cristian, atunci aceste acțiuni ilegale (denunțul fals) a lui Canțer T., era necesar a fi verificate prin prisma prevederilor art.39 (constrângerea fizică și psihică) Cod penal, deoarece este o acțiune interzisă de legea penală (art.311 CP) și în cazul în care se constata prin probe că aceasta a fost impusă de inculpați de a depune denunțul fals în privința lui Pîntea Cristian și există vre-o faptă de constrângere morală, din partea lui Puiu A. și Ceban V., printr-un act de dispoziție (ordonanță) acest fapt urma a fi constatat cu liberarea lui Canțer Tatiana de răspundere penală. La fel prin acest act de dispoziție urma a fi stabilit și faptul, că plângerea este nu alt ceva decât o denunțare cu bună știință falsă.

Un alt aspect care instanța consideră necesar de al relata, este și contextul formulării acuzației cu referire la episodul 4 ce ține de cauzarea daunelor și anume sintagma: "... , iar părților vătămate Canțer Tatiana și Pîntea Cristian le-au fost cauzate suferințe psihice, soldate cu daune în proporții considerabile." Din contextul acestei formulări reiese, că cu daune în proporții considerabile sau soldate anume suferințele psihice. Însă acuzația adusă nu reflectă prin ce anume se manifestă prejudiciul, din ce considerente el este unul anume considerabil, prin ce s-au manifestat suferințele psihice a părților vătămate. Mai mult ca atât, puterea suferințelor psihice a părților vătămate n-a fost apreciată din punct de vedere științific. Așa o formulare neclară trezește numai dubii, deoarece pot fi formulate diferite interpretări, și nu poate fi considerată de instanță ca una probată.

În așa mod instanța ține să noteze, că acuzarea referitoare la episodul 4 enunțat mai sus, este adusă cu încălcarea prevederilor art. 6 par. 3 lit. a) din Convenție, în acest sens fiind relevante aceleași argumente expuse mai sus și prevederi a Convenției Europene ce garantează dreptul fundamental al persoanei acuzate de a fi informată cu privire la natura și cauzele acuzării înaintate împotriva sa, expuse la argumentarea episodului 1 din prezenta sentință.

Așa deci, instanța a reținut, că dreptul de a fi informat despre natura și cauza acuzației aduse împotriva sa, ca și una din garanțiile recunoscute procesului echitabil, are în vizor valorificarea dreptului subiectiv al persoanei de a se apăra în fața instanței, inclusiv prin organizarea unei apărări eficiente bazate pe contestarea faptelor incriminate în acuzație, acest drept fiind unul fundamental într-o societate edificată pe principiile democrației europene.

Cu titlu de informare, fără a se da o apreciere, deținuta Canțer Tatiana, după pronunțarea dispozitivului sentinței la 28.01.2014 a cerut anexarea la materialele cauzei penale a plângerii sale în care a relatat, că într-adevăr inculpații Ceban V. și Puiu A. n-au influențat-o și n-au amenințat-o cu nimic și ea în privința lor a depus declarații false. (v.8 f.d.90)

Din considerentele enunțate, instanța a remarcat, că în lipsa probelor clare asupra acuzației aduse, inculpații Puiu A. și Ceban V. necesită a fi achitați pentru acuzația adusă în episodul 4, pentru că fapta inculpaților nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

III. Împotriva sentinței instanței de fond, a declarat apel în termen acuzatorul de stat.

Procurorul I.Bazatin solicită casarea integrală a sentinței privind achitarea inculpaților Puiu Albert Victor, Ceban Victor Pavel, Suvac Pavel Boris, Cosoi Fiodor Vasilii și Redchin Artur Oleg, din motivul ilegalității ei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modul stabilit, pentru prima instanță, prin care a-1 recunoaște pe Puiu Albert Victor vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 327 alin. (1) și 328 alin. (1) Cod penal și a-1 condamna în baza art. 327 alin. (1) Cod penal la închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții similare celeia de care s-a folosit la comiterea infracțiunii pe un termen de 4 ani. În baza art. 328 alin. (1) Cod penal a-i stabili pedeapsa de 3 ani închisoare, cu ecutarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții similare celeia de care s-a folosit la comiterea infracțiunii pe un termen de 4 ani.

În conformitate cu art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumularea parțială a pedepselor, a-i stabili

inculpatului Puiu Albert Victor pedeapsă definitivă de 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții similare celeia de care s-a folosit la comiterea infracțiunilor pe un termen de 5 ani.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea de suspendat condiționat pe termen de probă de 4 ani.

A-1 recunoaște pe Ceban Victor Pavel vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (1) și 332 alin. (1) Cod penal și a-1 condamnă în baza art. 328 alin. (1) Cod penal la închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții similare celeia de care s-a folosit la comiterea infracțiunii pe un termen de 4 ani.

În baza art. 332 alin. (1) Cod penal a-1 condamnă la închisoare pe termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții similare celeia de care s-a folosit la comiterea infracțiunii pe un termen de 4 ani.

În conformitate cu art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul total a pedepselor, a-i stabili inculpatului Ceban Victor Pavel pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții similare celeia de care s-a folosit la comiterea infracțiunii pe un termen de 5 ani.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea de suspendat condiționat pe termen de probă de 4 ani.

A-1 recunoaște pe **Suvac Pavel Boris** vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (1) și 332 alin. (1) Cod penal și a-1 condamnă în baza art. 328 alin. (1) Cod penal la închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții similare celeia de care s-a folosit la comiterea infracțiunii pe un termen de 4 ani.

În baza art.332 alin.(1) Cod penal a-1 condamnă la închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții similare celeia de care s-a folosit la comiterea infracțiunii pe un termen de 4 ani.

În conformitate cu art. 84 alin.(1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră, a-i stabili inculpatului Suvac Pavel Boris pedeapsă definitivă de 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții similare celeia de care s-a folosit la comiterea infracțiunii pe un termen de 4 ani.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea de suspendat condiționat pe termen de probă de 2 ani.

A-1 recunoaște pe **Cosoi Fiodor Vasilii** vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (1) și 332 alin. (1) Cod penal și a-1 condamnă în baza art. 328 alin. (1) Cod penal la închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții similare celeia de care s-a folosit la comiterea infracțiunii pe un termen de 5 ani.

În baza art. 332 alin. (1) Cod penal a-1 condamnă la închisoare pe termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții similare celeia de care s-a folosit la comiterea infracțiunii pe un termen de 4 ani.

În conformitate cu art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră a-i stabili inculpatului Cosoi Fiodor Vasilii pedeapsă definitivă de 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții similare celeia de care s-a folosit la comiterea infracțiunii pe un termen de 5 ani.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea de suspendat condiționat pe termen de probă de 2 ani.

A-1 recunoaște pe **Redchin Artur Oleg** vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (1) și 332 alin. (1) Cod penal și a-1 condamnă în baza art. 328 alin. (1) Cod penal la închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții similare celeia de care s-a folosit la comiterea infracțiunii pe un termen de 5 ani.

În baza art. 332 alin. (1) Cod penal a-1 condamnă la închisoare pe termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții similare celeia de care s-a folosit la comiterea infracțiunii pe un termen de 4 ani.

În conformitate cu art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră, a-i stabili inculpatului Redchin Artur Oleg pedeapsă definitivă de 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții similare celeia de care s-a folosit la comiterea infracțiunii pe un termen de 5 ani.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea de suspendat condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

Până la intrarea sentinței în vigoare de ales în privința inculpaților Puiu, Ceban, Suvac, Cosoi și Redchin măsura preventivă obligarea de a nu părăsi țara.

Acuzatorul de stat în susținerea apelului declarat a invocat următoarele motive:

În cadrul urmăririi penale și în timpul examinării cauzei penale în instanța de judecată inculpații vina de comiterea infracțiunilor încriminate nu au recunoscut-o făcând declarații pe marginea acestora fiecare în parte pe epizoadele de acuzare. Declarațiile făcute de inculpații Puiu A., Ceban V., Suvac P., Cosoi F. și Redchin A., precum că nu au comis infracțiunile încriminate urmează a fi apreciate critic ca fiind făcute în scopul evitării răspunderii penale deoarece au fost combătute prin declarațiile părților vătămate, ale martorilor, materialele dosarului cercetate în instanța de judecată.

În pofida celor expuse, instanța de judecată, a considerat, că acuzarea nu a prezentat probe suficiente care cu certitudine ar demonstra vinovăția inculpaților, ba mai mult, unele momente din învinuire fiind bazate pe presupuneri.

Astfel, în sentința de achitare de către instanța de fond a fost menționat faptul, ca acuzarea lui Puiu A. pe epizodul ce ține de angajarea în câmpul muncii a condamnatului Burlacu A. este abstractă și nu este clar ce interes personal a urmărit ultimul la comiterea infracțiunii și prin ce a facilitat angajarea la muncă a lui Burlacu A.

Din materialele dosarului, din declarațiile martorilor și din depozițiile făcute de însăși inculpatul Puiu A. rezultă, că condamnatul Burlacu A. conlucrea cu serviciul securitate și oferea informații despre condamnații din penitenciar și colaboratori. Tendința de a poseda informație și a avea rezultate în activitatea de serviciu cu ajutorul lui Burlacu A. de fapt și demonstrează interesul personal a lui Puiu A. de a-l angaja pe Burlacu A. la muncă, deși acesta nu întrunea condițiile. Din declarațiile martorilor audiați rezultă că Burlacu A. nu întrunea condițiile pentru a fi angajat în câmpul muncii ne cătând la aceasta Puiu A., motivând că Burlacu A. este un condamnat ce îl ajută în activitatea de serviciu, a dat indicații unor subalterni ca aceștia să-și exprime acordul ca Burlacu A. să fie angajat la muncă, fapt prin care se demonstrează facilitarea angajării la serviciu a ultimului. În continuare Burlacu A. tot la indicația lui Puiu A. față de martorul Burlea era tabelat precum că a prestat anumite lucrări. Martorii Burlea și Grecu fiind subalterni sau supus indicațiilor lui Puiu A., ca șef adjunct a penitenciarului.

Pe epizodul ce ține de percheziția efectuată în celula lui Burlacu A. și ridicarea din ea a bunurilor instanța de fond a indicat că nu este clar ce interes material au urmărit inculpații Ceban V., Suvac P., Cosoi F. și Redchin A. când au introdus date vădit false în procesul-verbal de percheziție. Necesită de menționat, că intenția de a intra în posesia bunurilor materiale ce îi aparțineau lui Burlacu A. și demonstrează interesul material. Din declarațiile martorilor acuzării audiați rezultă, că bunurile materiale ce i-au aparținut lui Burlacu A. au fost ridicate de inculpați și lipsesc pe teritoriul Penitenciarului nr.13, fapt confirmat și prin certificatul respectiv anexat la dosar, prin urmare, textul din sentința de achitare, precum că lipsa obiectelor enumerate în actul de acuzare nu este obiectiv confirmată de instituția penitenciară nu corespunde realității.

Intenția introducerii unor date false ce nu corespund realității în procesul-verbal de percheziție din 22 martie 2011, îl demonstrează și faptul că acesta a fost întocmit în limba română și prezentat în lipsa unui translator pentru semnătură condamnatului Karalar Murat, care este de naționalitate turc și a semnat procesul verbal fără să înțeleagă ce este scris în el. Faptul că martorul Karalar cunoaște insuficient limba de stat îl demonstrează și aceia că în cadrul urmăririi penale la toate acțiunile efectuate cu ultimul a fost prezent un translator, lucru neglijat de instanța de fond. La fel martorul Karalar a declarat în cadrul urmăririi penale și în instanță că a semnat procesul verbal fără a înainta obiecții din cauză că îi era frică de eventuale probleme în penitenciar.

Pe epizodul de acuzare a inculpaților Puiu A. și Ceban V. de influențare a condamnatei Canțer T. instanța de fond a apreciat critic declarațiile ultimei din punct de vedere a utilității, veridicității și coroborării lor cu restul probelor.

Astfel în sentință se menționează, că acuzarea înaintată inculpaților Puiu A. și Ceban V. se bazează exclusiv pe declarațiile părții vătămate Canțer T., alte probe ce direct sau indirect confirmă faptul influențării condamnatei Canțer T. instanței n-au fost prezentate, mai mult ca atât, acest fapte sunt totalmente negate de inculpați.

Instanța de fond la motivarea sentinței de achitare a pus pe lângă poziția inculpaților Puiu A. și Ceban V., declarațiile părții vătămate T.Canțer, materialele dosarului. În același timp, instanța de fond a luat în considerație și faptul că careva martori oculari nu au fost. În motivarea lipsei în acțiunile inculpatului Ceban V. a elementelor infracțiunii instanța face trimitere la o înregistrare audio efectuate de ultimul și cercetate în instanță, precum că din înregistrare se aude bine discuția între inculpatul Ceban V. cu partea vătămată Canțer T., care are loc calm fără careva presiuni.

Părerea acuzării insistă precum că înregistrarea audio a fost efectuată ilegal, cu încălcarea prevederilor Codului de procedură penală și nu poate fi pusă la baza unei sentințe de achitare.

În afară de aceasta, în sentință se menționează, că nu a fost demonstrat faptul escortării sistematice a condamnatei Canțer T. în birourile de serviciu de către Puiu A. și Ceban V. la decizia lor ci la solicitarea condamnatei pentru a relata anumite situații.

Instanța de fond a studiat și apreciat atât declarațiile inculpaților, a părților vătămate și a martorilor, declarațiile părții vătămate.

În așa mod, în urma aprecierii tuturor probelor rezultă că, instanța de judecată a pronunțat o sentință parțial legală, de aceea urmează a fi casată în parte, inculpații Puiu A., Ceban V., Suvac P., Cosoi F. și Redchin A. declarați vinovați de săvârșirea infracțiunilor incriminate și condamnați.

IV. La judecarea cauzei în ședința de judecată a instanței de apel: Procurorul participant D. Tăut a solicitat admiterea apelului în sensul declarat.

Avocații Tudor Siveică și Boris Bulbuc și inculpații Puiu Albert, Ceban Victor, Suvac Pavel, Cosoi Fiodor și Redchin Artur au solicitat respingerea apelului acuzatorului de stat cu menținerea sentinței atacate.

Partea vătămată Canțer Tatiana a solicitat respingerea apelului în partea ce ține de epizodul ei.

Partea vătămată Pîntea Cristian a solicitat admiterea apelului în sensul declarat.

V. Constatările instanței de apel.

Audiind participanții la proces, cercetând suplimentar probele administrate de instanța de fond și probele cercetate la judecarea apelului, apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al oroborării lor, Colegiul penal va expune poziția sa în corespundere cu art. 394 alin.(1) pct. 1 CPP prin concluzia că faptele criminale omise de inculpați, considerat ca fiind dovedite cu excepția epizodului ce ține de partea vătămată T.Canțer și partea vătămată C.Pântea entru care A.Puiu și V.Ceban în mod legal au fost îndreptățiți pe motiv că faptele lor pe acest capăt de acuzare nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii, pe celelalte epizoade instanța de fond a dat o soluție greșită sentința urmând a fi casată din considerente că acțiunile inculpaților just au fost încadrate de către organul de urmărire penală conform învinuirii formulate și care se confirmă prin probele administrate după cum urmează:

Inculpatul Puiu Albert Victor prin acțiunile sale intenționate a comis infracțiunea de abuz de serviciu, adică folosirea atenționată de către o persoană publică a situației de serviciu în interese personale, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, adică infracțiune prevăzută de 27 alin. (1) CP al RM, în următoarele circumstanțe:

Astfel, Puiu A. în perioada lunilor august 2009 - februarie 2011, având calitatea de persoană publică și având funcție de răspundere investită cu anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, a încălcat grav prevederile art. 24 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova adoptată la 29 iulie 1994; art. 2 alin. (1) lit. a), art. 22 alin. (2) a Legii nr. 1036 din 17 decembrie 1996 „cu privire la sistemul penitenciar”, p. 46) alin. 1, 2, 4 al Regulamentului cu privire la satisfacerea serviciului de către efectivele de trupă și orful de comandă din sistemul penitenciar al Ministerului Justiției, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 950 din 14 octombrie 1997, p. 2, 6, 10 alin. (2) al Statutului disciplinar al colaboratorilor sistemului penitenciar al Ministerului Justiției aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 308 din 19 martie 1998, care îl obligau să-și desfășoare activitatea pe baza respectării stricte a legilor, să protejeze viața, sănătatea și libertățile cetățenilor să ia măsuri pentru apărarea vieții, sănătății, onoarei, demnității a cetățenilor; să poarte responsabilitatea personală pentru realizarea întregii atribuții de serviciu, să respecte cu strictețe legislația, să fie cinstit și să întreprindă acțiuni de

ersonaia pentru reanizarea inocinai a ambușior de serviciu, sa respecte cu strictete legislația, sa ne cinsuși, sa inmareasca orumea de rept în locurile de recluziune, combinând exigența înaltă cu atitudinea binevoitoare față de fiec condamnât, să nu intre în careva relații elegate de interesele de serviciu cu condamnații, să respecte normele eticii profesionale, să aibă o atitudine umană față de condamnați și etinuți, să nu le atingă demnitatea personală, să servească ca exemplu în respectarea ordinii publice, normelor morale și de comportare xemplară, etc. - însă contrar acestor obligații Puiu Albert, a săvârșit abuzul de serviciu în următoarele împrejurări:

Astfel, în luna august 2009, necătând la faptul că condamnatul Burlacu Alexandru Semion nu întrunea condițiile prevăzute de art. 98, 235 Cod de Executare pentru a fi angajat în câmpul muncii pe teritoriul penitenciarului 13 Chișinău, Puiu Albert folosind situația de erviciu în interese personale a dispus angajarea condamnatului Burlacu Alexandru la funcția de hamal-muncitor auxiliar în cadrul etașamentului de deservire gospodărească a penitenciarului 13 Chișinău, funcție la care o zi de muncă prestată se echivalează la două zile e ispășire a pedepsei cu închisoare.

În continuare în perioada lunilor august 2009-februarie 2011, Puiu Albert folosind situația de serviciu în scopuri personale, sub retextul că condamnatul Burlacu Alexandru conlucrează cu serviciul securitate a P-13 Chișinău, dădea indicații la subalterni ca ultimii să-tabeleze pe condamnatul Burlacu precum că el ar fi prestat anumite lucrări pe teritoriul institutiei, desi real Burlacu nu activa. Mai mult ca tât Puiu Albert detinând funcția de sef adjunct a p-13 Chișinău nu reacționa în modul cuvenit la materialele acumulate de subalterni pe aptul încălcărilor de regim admise de condamnatul Burlacu Alexandru, întocmite pentru ca ultimul să fie pedepsit, dar prin rezoluție ispucea ca cu Burlacu să fie petrecută o discuție.

În afară de aceasta în luna noiembrie 2010 la indicația abuzivă a lui Puiu Albert condamnatul Burlacu Alexandru a fost transferat la mcția de curățător de canale și tunele de canalizare, funcția la care o zi de muncă se echivalează la trei zile de executare a pedepsei cu nchisoarea.

În urma acțiunilor intenționate a lui Puiu Albert, în perioada august 2009-februarie 2011, condamnatului Burlacu Alexandru ilegal i-a ost calculat și achitat salariu în sumă totală de 14037,65 lei, precum și ilegal i-au fost calculate 321 zile privilegiate.

În urma acțiunilor ilegale ale lui Puiu Albert, a fost știrbită imaginea sistemului penitenciar în fața societății, iar intereselor de serviciu -au fost cauzate daune în proporții considerabile.

Tot inculpatul Puiu Albert Victor prin acțiunile sale intenționate a comis infracțiunea de depășirea atribuțiilor de serviciu, dică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate rin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale ersoanelor fizice, adică infracțiune prevăzută de 328 alin. (1) CP al RM, în următoarele circumstanțe:

Astfel, Puiu Albert Victor detinând funcția de șef adjunct a Penitenciarului 13 Chișinău, în grad special - locotenent colonel de istiție, având calitatea de persoană publică și funcție de răspundere - investită cu anumite drepturi și obligații în vederea exercitării mcțiilor autorității publice însă contrar acestor obligații în complicitate cu foștii colaboratori a Penitenciarului 13 Chișinău, Ceban ictor, Suvac Pavel, Cosoi Fiodor și Redchin Artur a săvârșit depășirea atribuțiilor de serviciu în următoarele împrejurări:

Așa la 22 martie 2011, la indicația abuzivă a fostului șef adjunct a P-13 Chișinău Puiu Albert, specialiștii serviciului securitate Ceban ictor, Suvac Pavel, Cosoi Fiodor și Redchin Artur s-au deplasat în celula 22 a blocului de regim nr. 1 a P-13 Chișinău cu scopul de a fectua perchiziție. În urma perchiziției din celula 22 au fost ridicat televizor cu ecran plat de model LG, sistemă audio și frigider, bunuri ersonale ce aparțineau condamnatului Burlacu Alexandru, care însă nu a fost introduse în procesul verbal de perchiziție și locul aflării lor efiind cunoscut până în prezent.

Inculpatul Redchin Artur Oleg prin acțiunile sale intenționate a comis infracțiunea de depășirea atribuțiilor de serviciu, adică ăvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale ersoanelor fizice, adică infracțiune prevăzută de 328 alin. (1) CP al RM, în următoarele circumstanțe:

Astfel, Redchin Artur la 22 martie 2011, având calitatea de persoană publică și detinând funcție de răspundere - investită cu anumite repturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, a încălcat grav prevederile art. 24 alin. (1) din Constituția Republicii foldova adoptată la 29 iulie 1994; art. 2 alin. (1) lit. a), art. 22 alin. (2) a Legii nr. 1036 din 17 decembrie 1996 "cu privire la sistemul enitenciar", p. 46) alin. 1, 2, 4 al Regulamentului cu privire la satisfacerea serviciului de către efectivul de trupă și corpul de comandă din istemul penitenciar al Ministerului Justiției, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 950 din 14 octombrie 1997, p. 1, 2, 6, 10 alin. (2) al tatutului disciplinar al colaboratorilor sistemului penitenciar al Ministerului Justiției aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 308 din 19 artie 1998, care îl obligau să-și desfășoare activitatea pe baza respectării stricte a legilor, să protejeze viața, sănătatea și libertățile etățenilor, să ia măsuri pentru apărarea vieții, sănătății, onoarei, demnității a cetățenilor; să poarte responsabilitatea personală pentru alizarea întocmai a atribuțiilor de serviciu, să respecte cu strictete legislația, să fie cinstiți, să întărească ordinea de drept în locurile de ecluziune, combinând exigența înaltă cu atitudinea binevoitoare față de fiec condamnât, să nu intre în careva relații nelegate de interesele e de serviciu cu condamnații, să respecte normele eticii profesionale, să aibă o atitudine umană față de condamnați și detinuți, să nu le atingă emnitatea personală, să servească ca exemplu în respectarea ordinii publice, normelor morale și de comportare exemplară, etc. - însă ontrar acestor obligații Redchin Artur, în complicitate cu foștii colaboratori a Penitenciarului 13 Chișinău, Puiu Albert, Suvac Pavel, osoi Fiodor și Ceban Victor a săvârșit depășirea atribuțiilor de serviciu în următoarele împrejurări:

La 22 martie 2011, la indicația abuzivă a fostului șef adjunct a P-13 Chișinău Puiu Albert, specialistul serviciului securitate Redchin rtur împreună cu colegii Suvac Pavel, Cosoi Fiodor și Ceban Victor s-a deplasat în celula 22 a blocului de regim nr. 1 a P-13 Chișinău u scopul de a ridica bunurile materiale ce aparțineau condamnatului Burlacu.

În rezultatul efectuării percheziției, din celula 22 au fost ridicat televizor cu ecran plat de model LG, diagonala 32 inci, sistem audio i frigider, bunuri personale ce aparțineau condamnatului Burlacu Alexandru, care nu au fost introduse în procesul verbal ca obiecte dicatate, nu au fost predate în modul cuvenit la depozit, locul lor fiind necunoscut până în prezent, fapt ce a cauzat daune în proporții onsiderabile intereselor publice.

Tot inculpatul Redcin Artur Oleg prin acțiunile sale intenționate a comis infracțiunea de fals în acte publice, adică înscrierea e către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, săvârșite din interes material, adică infracțiunea revăzută de art. 332 alin. (1) CP al RM, în următoarele circumstanțe:

Astfel, la 22 martie 2011 specialiștii serviciului securitate a Penitenciarului 13 Chișinău, Redchin Artur, Ceban Victor, Suvac Pavel și osoi Fiodor s-au deplasat în celula 22 a blocului de regim nr. 1 a P-13 Chișinău cu scopul de a ridica bunurile materiale ce aparțineau ondamnatului Burlacu.

În continuare utilizând în mod excesiv drepturile acordate de lege, Redchin Artur, Ceban Victor, Suvac Pavel și Cosoi Fiodor în mpul efectuării percheziției, în celula 22, urmărind interesul material, au introdus date vădit false în documente oficiale-proces verbal de erchiziție precum că din celulă a fost ridicat un ziar "Makler", o agendă de culoare cafenie, 6 file format A4 și o agendă de culoare verde obică, desi în afară de cele menționate a fost ridicat un televizor cu ecran plat de model LG, diagonala 32 inci, sistem audio și frigider

reusa, deși în acta de cerc menționată a fost ridicat un televizor cu ecran plat de model LG, diagonala 32 inci, sistem audio și frigider, bunuri personale ce aparțineau condamnatului Burlacu Alexandru, care nu au fost introduse în procesul verbal ca obiecte ridicate, nu au fost predate în modul convenit la depozit, locul lor fiind necunoscut până în prezent.

Inculpatul Cosoi Fiodor Vasiliu prin acțiunile sale intenționate a comis infracțiunea de depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, adică infracțiune prevăzută de 328 alin. (1) CP al RM, în următoarele circumstanțe:

Astfel, Cosoi Fiodor Vasiliu la 22 martie 2011, având calitatea de persoană publică și deținând funcție de răspundere - investită cu numite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, a încălcat grav prevederile art. 24 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova adoptată la 29 iulie 1994; art. 2 alin. (1) lit. a), art. 22 alin. (2) a Legii nr. 1036 din 17 decembrie 1996 "cu privire la sistemul penitenciar", p. 46) alin. 1, 2, 4 al Regulamentului cu privire la satisfacerea serviciului de către efectivul de trupă și corpul de comandă din sistemul penitenciar al Ministerului Justiției, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 950 din 14 octombrie 1997, p. 1, 2, 6, 10 lin. (2) al Statutului disciplinar al colaboratorilor sistemului penitenciar al Ministerului Justiției aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 308 din 19 martie 1998, care îl obligau să-și desfășoare activitatea pe baza respectării stricte a legilor, să protejeze viața, sănătatea și libertățile cetățenilor, să ia măsuri pentru apărarea vieții, sănătății, onoarei, demnității a cetățenilor; să poarte responsabilitatea personală pentru realizarea întocmai a atribuțiilor de serviciu, să respecte cu strictețe legislația, să fie cinstit, să întărească ordinea de drept în locurile de excluziune, combinând exigența înaltă cu atitudinea binevoitoare față de fiecăruia condamnat, să nu intre în careva relații nelegate de interesele de serviciu cu condamnații, să respecte normele eticii profesionale, să aibă o atitudine umană față de condamnați și deținuți, să nu le atingă demnitatea personală, să servească ca exemplu în respectarea ordinii publice, normelor morale și de comportare exemplară, etc. - însă în contrar acestor obligații Cosoi Fiodor, în complicitate cu foștii colaboratori a Penitenciarului 13 Chișinău, Puiu Albert, Suvac Pavel, Ceban Victor și Redchin Artur a săvârșit depășirea atribuțiilor de serviciu în următoarele împrejurări:

Așa la 22 martie 2011, la indicația abuzivă a fostului șef adjunct a P-13 Chișinău Puiu Albert, specialistul serviciului securitate Cosoi Fiodor împreună cu colegii Suvac Pavel, Ceban Victor și Redchin Artur s-a deplasat în celula 22 a blocului de regim nr. 1 a P-13 Chișinău cu scopul de a ridica bunurile materiale ce aparțineau condamnatului Burlacu.

În rezultatul efectuării percheziției, din celula 22 au fost ridicate televizor cu ecran plat de model LG, diagonala 32 inci, sistem audio și frigider, bunuri personale ce aparțineau condamnatului Burlacu Alexandru, care nu au fost introduse în procesul verbal ca obiecte ridicate, nu au fost predate în modul convenit la depozit, locul lor fiind necunoscut până în prezent, fapt ce a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice.

Tot inculpatul Cosoi Fiodor Vasiliu prin acțiunile sale intenționate a comis infracțiunea de fals în acte publice, adică înscrierea de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, săvârșite din interes material, adică infracțiunea revăzută de art. 332 alin. (1) CP al RM, în următoarele circumstanțe:

Astfel, la 22 martie 2011 specialiștii serviciului securitate a Penitenciarului 13 Chișinău, Cosoi Fiodor, Suvac Pavel, Ceban Victor și Redchin Artur s-au deplasat în celula 22 a blocului de regim nr. 1 a P-13 Chișinău cu scopul de a ridica bunurile materiale ce aparțineau condamnatului Burlacu.

În continuare utilizând în mod excesiv drepturile acordate de lege, Cosoi Fiodor, Suvac Pavel, Ceban Victor și Redchin Artur în timpul efectuării percheziției, în celula 22, urmărind interesul material, au introdus date vădit false în documente oficiale-proces verbal de percheziție precum că din celulă a fost ridicat un ziar "Makler", o agendă de culoare cafenie, 6 file format A4 și o agendă de culoare verde deschisă, deși în afară de cele menționate a fost ridicat un televizor cu ecran plat de model LG, diagonala 32 inci, sistem audio și frigider, bunuri personale ce aparțineau condamnatului Burlacu Alexandru, care nu au fost introduse în procesul verbal ca obiecte ridicate, nu au fost predate în modul convenit la depozit, locul lor fiind necunoscut până în prezent.

Inculpatul Suvac Pavel Boris prin acțiunile sale intenționate a comis infracțiunea de depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, adică infracțiune prevăzută de 328 alin. (1) CP al RM, în următoarele circumstanțe:

Astfel, Suvac Pavel la 22 martie 2011, având calitatea de persoană publică și deținând funcție de răspundere - investită cu anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, a încălcat grav prevederile art. 24 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova adoptată la 29 iulie 1994; art. 2 alin. (1) lit. a), art. 22 alin. (2) a Legii nr. 1036 din 17 decembrie 1996 "cu privire la sistemul penitenciar", p. 46) alin. 1, 2, 4 al Regulamentului cu privire la satisfacerea serviciului de către efectivul de trupă și corpul de comandă din sistemul penitenciar al Ministerului Justiției, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 950 din 14 octombrie 1997, p. 1, 2, 6, 10 alin. (2) al Statutului disciplinar al colaboratorilor sistemului penitenciar al Ministerului Justiției aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 308 din 19 martie 1998, care îl obligau să-și desfășoare activitatea pe baza respectării stricte a legilor, să protejeze viața, sănătatea și libertățile cetățenilor, să ia măsuri pentru apărarea vieții, sănătății, onoarei, demnității a cetățenilor; să poarte responsabilitatea personală pentru realizarea întocmai a atribuțiilor de serviciu, să respecte cu strictețe legislația, să fie cinstit, să întărească ordinea de drept în locurile de excluziune, combinând exigența înaltă cu atitudinea binevoitoare față de fiecăruia condamnat, să nu intre în careva relații nelegate de interesele de serviciu cu condamnații, să respecte normele eticii profesionale, să aibă o atitudine umană față de condamnați și deținuți, să nu le atingă demnitatea personală, să servească ca exemplu în respectarea ordinii publice, normelor morale și de comportare exemplară, etc. - însă în contrar acestor obligații Suvac Pavel, în complicitate cu foștii colaboratori a Penitenciarului 13 Chișinău, Puiu Albert, Ceban Victor, Cosoi Fiodor și Redchin Artur a săvârșit depășirea atribuțiilor de serviciu în următoarele împrejurări:

Așa la 22 martie 2011, la indicația abuzivă a fostului șef adjunct a P-13 Chișinău Puiu Albert, specialistul serviciului securitate Suvac Pavel împreună cu colegii Ceban Victor, Cosoi Fiodor și Redchin Artur s-a deplasat în celula 22 a blocului de regim nr. 1 a P-13 Chișinău cu scopul de a ridica bunurile materiale ce aparțineau condamnatului Burlacu.

În rezultatul efectuării percheziției, din celula 22 au fost ridicate televizor cu ecran plat de model LG, diagonala 32 inci, sistem audio și frigider, bunuri personale ce aparțineau condamnatului Burlacu Alexandru, care nu au fost introduse în procesul verbal ca obiecte ridicate, nu au fost predate în modul convenit la depozit, locul lor fiind necunoscut până în prezent, fapt ce a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice.

Tot inculpatul Suvac Pavel Boris prin acțiunile sale intenționate a comis infracțiunea de fals în acte publice, adică înscrierea de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, săvârșite din interes material, adică infracțiunea revăzută de art. 332 alin. (1) CP al RM, în următoarele circumstanțe:

Astfel, la 22 martie 2011 specialiștii serviciului securitate a Penitenciarului 13 Chișinău, Suvac Pavel, Ceban Victor, Cosoi Fiodor și Redchin Artur s-au deplasat în celula 22 a blocului de regim nr. 1 a P-13 Chișinău cu scopul de a ridica bunurile materiale ce aparțineau condamnatului Burlacu.

În continuare utilizând în mod excesiv drepturile acordate de lege, Suvac Pavel, Ceban Victor, Cosoi Fiodor și Redchin Artur în mpul efectuării percheziției, în celula 22, urmărind interesul material, au introdus date vădit false în documente oficiale-proces verbal de erchiziție precum că din celulă a fost ridicat un ziar "Makler", o agendă de culoare cafenie, 6 file format A4 și o agendă de culoare verde chisă, deși în afară de cele menționate a fost ridicat un televizor cu ecran plat de model LG, diagonala 32 inci, sistem audio și frigider, unuri personale ce aparțineau condamnatului Burlacu Alexandru, care nu au fost introduse în procesul verbal ca obiecte ridicate, nu au ost predate în modul convenit la depozit, locul lor fiind necunoscut până în prezent.

Inculpatul Ceban Victor Pavel prin acțiunile sale intenționate a comis infracțiunea de depășirea atribuțiilor de serviciu, adică vârsirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin ge, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale ersoanelor fizice, adică infracțiune prevăzută de 328 alin. (1) CP al RM, în următoarele circumstanțe:

Astfel, Ceban Victor la 22 martie 2011, având calitatea de persoană publică și deținând funcție de răspundere - investită cu anumite repturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, a încălcat grav prevederile art. 24 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova adoptată la 29 iulie 1994; art. 2 alin. (1) lit. a), art. 22 alin. (2) a Legii nr. 1036 din 17 decembrie 1996 "cu privire la sistemul enitenciar", p. 46) alin. 1, 2, 4 al Regulamentului cu privire la satisfacerea serviciului de către efectivul de trupă și corpul de comandă din istemul penitenciar al Ministerului Justiției, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 950 din 14 octombrie 1997, p. 1, 2, 6, 10 alin. (2) al tatutului disciplinar al colaboratorilor sistemului penitenciar al Ministerului Justiției aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 308 din 19 artie 1998, care îl obligau să-și desfășoare activitatea pe baza respectării stricte a legilor, să protejeze viața, sănătatea și libertățile etățenilor, să ia măsuri pentru apărarea vieții, sănătății, onoarei, demnității a cetățenilor; să poarte responsabilitatea personală pentru alizarea întocmai a atribuțiilor de serviciu, să respecte cu strictețe legislația, să fie cinstiți, să întărească ordinea de drept în locurile de ecluziune, combinând exigența înaltă cu atitudinea binevoitoare față de fiecă condamnât, să nu intre în careva relații nelegate de interesele e serviciu cu condamnații, să respecte normele eticii profesionale, să aibă o atitudine umană față de condamnați și deținuți, să nu le atingă emnitatea personală, să servească ca exemplu în respectarea ordinii publice, normelor morale și de comportare exemplară, etc. - însă ontrar acestor obligații Ceban Victor, în complicitate cu foștii colaboratori a Penitenciarului 13 Chișinău, Puiu Albert, Suvac Pavel, Cosoi Fiodor și Redchin Artur a săvârșit depășirea atribuțiilor de serviciu în următoarele împrejurări:

Așa la 22 martie 2011, la indicația abuzivă a fostului șef adjunct a P-13 Chișinău Puiu Albert, specialistul serviciului securitate Ceban ictor împreună cu colegii Suvac Pavel, Cosoi Fiodor și Redchin Artur s-a deplasat în celula 22 a blocului de regim nr. 1 a P-13 Chișinău cu scopul de a ridica bunurile materiale ce aparțineau condamnatului Burlacu.

În rezultatul efectuării percheziției, din celula 22 au fost ridicate televizor cu ecran plat de model LG, diagonala 32 inci, sistem audio i frigider, bunuri personale ce aparțineau condamnatului Burlacu Alexandru, care nu au fost introduse în procesul verbal ca obiecte dicate, nu au fost predate în modul convenit la depozit, locul lor fiind necunoscut până în prezent, fapt ce a cauzat daune în proporții onsiderabile intereselor publice.

Tot inculpatul Ceban Victor Pavel prin acțiunile sale intenționate a comis infracțiunea de fals în acte publice, adică înscrierea e către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, săvârșite din interes material, adică infracțiunea revăzută de art. 332 alin. (1) CP al RM, în următoarele circumstanțe:

Astfel, la 22 martie 2011 specialiștii serviciului securitate a Penitenciarului 13 Chișinău Ceban Victor, Suvac Pavel, Cosoi Fiodor și ledchin Artur s-au deplasat în celula 22 a blocului de regim nr. 1 a P-13 Chișinău cu scopul de a ridica bunurile materiale ce aparțineau ondamnatului Burlacu.

În continuare utilizând în mod excesiv drepturile acordate de lege, Ceban Victor, Suvac Pavel, Cosoi Fiodor și Redchin Artur în mpul efectuării percheziției, în celula 22, urmărind interesul material, au introdus date vădit false în documente oficiale-proces verbal de erchiziție precum că din celulă a fost ridicat un ziar "Makler", o agendă de culoare cafenie, 6 file format A4 și o agendă de culoare verde chisă, deși în afară de cele menționate a fost ridicat un televizor cu ecran plat de model LG, diagonala 32 inci, sistem audio și frigider, unuri personale ce aparțineau condamnatului Burlacu Alexandru, care nu au fost introduse în procesul verbal ca obiecte ridicate, nu au ost predate în modul convenit la depozit, locul lor fiind necunoscut până în prezent.

VI. Probele administrate în vederea adoptării deciziei instanței de apel.

La judecarea cauzei în instanța de fond și instanța de apel pe **epizodul I** probele au fost administrate după cum urmează :

Inculpatul **Puiu Albert** vina nu a recunoscut și a declarat că legalitatea angajării deținutului Burlacu A. în câmpul muncii a fost erificată de procuratura sect. Centru și aceasta s-a expus prin ordonanța de neîncepere a urmăririi penale.

Cererea deținutului Burlacu A. privind angajarea în câmpul muncii a semnat-o el, după care a adresat-o serviciului educativ iar după e comisia penitenciarului a luat decizia privitor la angajarea acestuia în câmpul muncii, posibil a semnat și ordinul de angajare. Privitor la atrunirea condițiilor de angajare în câmpul muncii se expune comisia penitenciarului. Burlacu A. avea regim de detenție de tip închis și vea dreptul după părerea sa să fie angajat în câmpul muncii cu titlu temporar. Nu a rugat și nu a influențat pe nimeni ca să contribuie la emnarea ordinului lui Burlacu A. Lunar semna decizii de acordare a zilelor privilegiate lui Burlacu A. iar acest lucru se face în baza eciziei comisiei penitenciarului. Tabelarea orelor de lucru, evidența acestora se ducea de către serviciul logistică, după care el le aproba. onform datelor din dosarul personal, Burlacu A. nu a avut careva încălcări care ar fi dus la excluderea lui din detașamentul ospodăresc.

Burlacu A. a fost angajat prima dată în anul 2008, până a veni el în sistemul penitenciar și a activat câteva luni, după care a fost xclus din detașamentul gospodăresc. Ulterior în anul 2009 s-a adresat din nou cu cerere de a fi angajat în câmpul muncii și din onsiderentul că era lipsă de forțe de muncă, acesta a fost angajat temporar în detașamentul gospodăresc până la completarea funcției. dministrația penitenciarului a făcut o adresare la DIP privitor la lipsa forțelor de muncă și au primit răspuns oficial, ca angajarea în âmpul muncii să fie făcută la discreția administrației penitenciarului, administrația fiind obligată să asigure toate condițiile vitale ale enitenciarului. Toate zilele privilegiate și toate salariile acordate lui Burlacu A. au avut loc numai în baza deciziei comisiei penitenciarului r. 13, la care participau toți șefii de servicii a penitenciarului nr.13, de mai multe ori la comisiile penitenciarului participa și procurorul și lți reprezentanți din afara penitenciarului. Burlacu A. a activat conform funcției deținute, ba chiar executa și alte lucrări decât prevedea bligațiile sale de serviciu. Zilele privilegiate erau calculate și salariul era achitat conform muncii depuse de el. Careva cereri, sesizări, apoarte, informații verbale de la șeful serviciului logistică precum că Burlacu A. nu-și îndeplinea atribuțiile lui de serviciu el nu a primit. A vut solicitarea ca Burlacu A. să fie stimulat, deoarece el a contribuit la prevenirea unor situații dificile pentru penitenciar, cum ar fi ăparația sistemului de încălzire. De câte ori îl vedea pe Burlacu A. pe teritoriul penitenciarului, acesta era mereu încadrat în lucru.

Inculpatul **Ceban Victor Pavel** a declarat că, cunoștea că Burlacu Alexandru a fost angajat în detașamentul de deservire ospodăresc în baza deciziei comisiei penitenciarului, iar verificarea cantității de lucru era efectuată de serviciul logistică și educativ. Ca olaborator al penitenciarului cunoștea că în Penitenciarul nr. 13 exista comisia penitenciarului. El nu a făcut parte din comisia

colaborator al penitenciarului Cunoaște, ca în Penitenciarul nr. 13 exista Comisia penitenciarului. El nu a făcut parte din Comisia penitenciarului însă în procesul-verbal al comisiei este indicat momentul cu privire la angajarea lui Burlacu A. în detașamentul gospodăresc. Zilnic vedea cum colaboratorii serviciului logistic precum și alți colaboratori cum ar fi cei ai serviciului educativ, regim, aveau indicații inclusiv și condamnatului Burlacu A. de a efectua diferite lucrări cum ar fi: măturarea la posturile interne, în afara penitenciarului, a trotuarelor, transportarea gunoierului, efectuarea reparațiilor în celule, descărcarea produse alimentare, a lemnelor, ărbunilor, a văzut personal cum Burlacu A. împreună cu alți condamnați care lucrau la cantină, curățau tunelele de canalizare.

Inculpatul **Cosoi Fiodor Vasili** a declarat că, nu cunoaște în ce funcție era angajat Burlacu A., dar în ultima jumătate de an până a e concedia a fost responsabil de primirea și predarea coletelor unde deseori dădea indicații lui Burlacu A. să transporte coletele. De asemenea l-a văzut să ajute la curățarea tunelelor de canalizare și la efectuarea curățeniei pe teritoriul penitenciarului. De munca condamnatului este responsabil șeful de sector din serviciul educativ și serviciul logistic. În caz că condamnatul refuză să îndeplinească ierările încredințate, de către persoanele mai sus enumerate sunt întocmite rapoarte, condamnatului i se aplică sancțiuni sau este exclus în detașamentul gospodăresc. Din câte cunoaște condamnatului care are sancțiuni nu i calculează zile privilegiate.

Inculpatul **Suvac Pavel Boris** a declarat că, pe Burlacu A. nu l-a văzut să lucreze la curățarea canalelor, dar a văzut că se ocupa cu reparația în celulele din blocul de care era responsabil el. Iar în ultimul timp îl vedea că ducea coletele la deținuți.

Deși inculpatul A.Puiu nu și-a recunoscut vina, vinovăția sa se demonstrează și prin probele administrate după cum urmează:

Declarațiile martorului Vîrtosu Ion Gheorghe care în ședința de judecată a declarat, că activează la funcția de șef al serviciului civitate educativă a Penitenciarului nr. 13 Chișinău. Cunoaște, că condamnatul Burlacu A. a fost angajat în câmpul muncii, cu toate că acesta nu întrunea condițiile de încadrare în muncă prevăzute de art. 198, 235 Cod de Executare. Ultima funcție deținită de condamnatul Burlacu A. a fost - curățător canale și tunele de canalizare însă acesta se ocupa cu organizarea lucrului condamnatilor care prestau muncă remunerată. El niciodată nu l-a văzut pe Burlacu A. să lucreze în calitate de curățător de canale și tuneluri. Nu poate să afirme că Burlacu A. nu făcea nimic, dar cunoaște că acesta nu lucra la funcția lui. Aceasta este concluzia lui și a ajuns la ea din considerentul că de fiecare dată când îl întâlnea pe Burlacu A. acesta era îmbrăcat în haine curate și el personal niciodată nu l-a văzut să lucreze în calitate de curățător de canale și tuneluri.

Despre faptul, că deținutul Burlacu A. nu întrunea condițiile de angajare în câmpul muncii în penitenciar și nu îndeplinea lucrul conform funcției deținite, el a comunicat șefului adjunct al Penitenciarului nr. 13 Chișinău - Puiu Albert dar careva măsuri nu s-au luat, ultimul spunându-i să nu se amestece și că Burlacu A. este angajat temporar. Avea dreptul să depună rapoarte în acest sens în organele ierarhic superioare, însă nu a depus.

Tabelarea în acea perioadă se efectua de către șeful de sector și anume de Bivol Mihail, care făcea parte din serviciul logistică.

El ca membru al comisiei penitenciarului a participat la aprobarea caracteristicii lui Burlacu A. (vol.1 f.d. 54) și careva obiecții la caracteristică nu a avut. La fel a declarat, că zilele privilegiate se aprobă de către comisia penitenciarului. Comisia penitenciarului primește hotărârile în baza documentelor care i se prezintă.

Declarațiile martorului Petcu Nicolae Haralampie la acest episod a declarat, că din anul 2007 deține funcția de specialist al serviciului regim și supraveghere al Penitenciarului nr. 13 Chișinău, în grad special căpitan de justiție. Pe Burlacu Alexandru îl cunoaște ca fiind fost condamnat care se deținea în detașamentul pentru deservirea lucrărilor în penitenciar, s-a deținut în celula nr. 21 și acesta în perioada anul 2011 participa la lucrări de deservire în penitenciar.

El personal nu a văzut ca Burlacu Al. să îndeplinească munci prevăzute la funcția de hamal, curățitor de canale sau să fie antrenat la alte lucrări, el aproape tot timpul se afla în celula 21, iar când era pe teritoriul penitenciarului dădea indicații la alți condamnați din detașamentul gospodăresc. Asemenea funcții erau și până la el și după ce acesta a evadat. El ducea evidența deținuților care și cu ce se ocupa, la ce lucru era antrenat, făcea apelul, ș.a.

În legătură cu divergențele apărute între declarațiile de la urmărirea penală (vol.1 f.d. 85) și cele din instanță de judecată, martorul etcu N. a declarat că susține depozițiile date din cadrul urmăririi penale și a comunicat că nu erau devieri de la lucrul care-l îndeplinea Burlacu A., că dirijând cu lucrul celorlalți deținuți Burlacu A. se ocupa și cu obligațiile sale, adică el dirija cu alții și totodată lucra. La fel, nu este stipulat în nici un document cu ce trebuia să se ocupe Burlacu A.. La necesitate, fără careva rapoarte, deținuții pot fi antrenați și la alte lucrări decât cele prevăzute de funcția deținită, excepție fiind zilele de odihnă pentru care e nevoie de a depune raport ca deținuții să fie antrenați la efectuarea lucrărilor pe teritoriul penitenciarului.

Declarațiile martorului Calalb Svetlana Andrei care a declarat, că deține funcția de șef al serviciului evidență specială a Penitenciarului nr. 13 Chișinău din 22 ianuarie 2007. Referitor la încadrarea condamnatului Burlacu Alexandru în câmpul muncii a comunicat, că acesta activa în detașamentul de deservire gospodărescă cu toate că nu întrunea cerințele legale, prevăzute de art. 217 Cod de Executare. Cu toate acestea, penitenciarul avea nevoie de persoane care posedă anumite profesii pentru efectuarea lucrărilor ce țin de canalizare, tâmplărie și altele, respectiv administrația Penitenciarului nr.13 s-a adresat către conducerea DIP pentru a primi acordul ca condamnații care nu întruneau cerințele articolului 217 CE să fie lăsați în penitenciar pentru efectuarea acestor lucrări. DIP-ul a expediat la adresa Penitenciarului nr. 13 răspuns la adresare prin care a făcut trimitere la art. 217 CE și a menționat că decizia în problema dată e prerogativa conducerii penitenciarului.

Cererea condamnatului Burlacu A. cu privire la încadrarea în câmpul muncii a fost transmisă în secția specială, pe ea s-a înscris cererea condamnatului, a fost menționată instanța de judecată care l-a condamnat, pedeapsa, tipul de penitenciar și că sentința este definitivă. Nici într-un act normativ sau legislativ nu este stipulat că careva servicii au prerogativa de a-și expune părerea asupra factorului de decizie.

Nu cunoaște dacă condamnatul Burlacu A. a efectuat careva lucrări deoarece nu a avut nici o tangentă cu aceasta.

La fel a comunicat că au fost emise ordonanțele în baza hotărârilor comisiei penitenciarului prin care lui Burlacu A. i-au fost acordate zile privilegiate și care ulterior se transmiteau în serviciul special. În baza acestor ordonanțe se efectuau calculele necesare conform legislației. Careva obiecții sau sugestii în privința tabelării lui Burlacu A. ea nu a primit și nu cunoaște nimic privind acest fapt.

De calificarea comportamentului lui Burlacu A. era responsabil șeful de sector Burlea D. care i-a întocmit caracteristica. Pe parcursul perioadei august 2009 - martie 2011, nu cunoaște nici un caz ca vre-un membru al comisiei să prezinte vre-o informație precum că Burlacu A. nu lucra.

Consideră, că dacă condamnatul Burlacu Al. nu ar fi efectuat careva lucrări în detașamentul gospodăresc, atunci șeful serviciului nu ar fi semnat tabelele lunare cu orele de lucru și respectiv lui nu i s-ar fi achitat salariul lunar, iar comisia penitenciarului nu i-ar fi calculat zilele privilegiate. La comisia penitenciarului decizia se primește conform materialelor prezentate de către persoanele responsabile. Consideră că persoanele responsabile erau obligate să intervină în cazul când condamnatul Burlacu A. nu efectua careva lucrări.

Declarațiile martorului Burlea Dumitru Ion care în ședința de judecată a declarat, că din august 2009 până în prezent deține funcția de șef de sector a detașamentului deservire gospodărescă a Penitenciarului nr. 13 Chișinău. La data angajării lui în această

incuție, condamnatul Burlacu A. activa la funcția de hamal, cu toate că nu întrunea condițiile prevăzute de art. 217 din Codul de executare.

Pe perioada angajării condamnatului Burlacu Alexandru în câmpul muncii în penitenciarul nr. 13, acesta în realitate era ca un intermediar între administrație și deținuți, iar în cazul când lui i se indica să efectueze careva lucrări, el le poruncea la alți condamnați din elula de lucru ca să efectueze acele lucrări.

De asemenea a declarat, că a fost chemat de șeful adjunct al Penitenciarului nr. 13 Puiu Albert care i-a indicat să transfere deținutul Burlacu Alexandru de la funcția de hamal la funcția de curățător canale și tunele de canalizare, unde o zi de muncă este egală cu trei zile de detenție. Atunci a întocmit un ordin de transfer și cu acesta s-a adresat conducerii, de cine a fost semnat ordinul nu ține minte.

La fel ca și la funcția precedentă, Burlacu A. deținând funcția de curățător de canale, nu îndeplinea lucrările conform funcției eținute, dar era intermediar între administrație și deținuții din celula de lucru. Cu toate acestea, în ziua transferului condamnatului Burlacu A. de la o funcție la alta, a primit ordin de la șeful adjunct al Penitenciarului nr. 13 Puiu Albert, el fiind responsabil de tabelarea condamnaților, să-l tabelleze pe Burlacu A. cu câte 8 ore pe zi, ceea ce a și îndeplinit.

Pe condamnatul Burlacu A. au fost acumulate mai multe materiale sancționare și el s-a adresat în mod verbal la conducerea penitenciarului și anume la șeful adjunct - Puiu Albert și la șeful penitenciarului nr. 13 Petrachi Victor cu propunerea de a sancționa disciplinar pe condamnatul Burlacu A. și exclus din detașamentul gospodăresc, însă careva măsuri nu s-au luat.

El în special nu verifica lucrul efectuat de deținutul Burlacu A.. Lucrul trebuia să îl repartizeze serviciul logistică, dar de îndeplinirea îi era responsabil șeful de bloc, mai corect din câte ține minte responsabili erau colaboratorii Melinte și Șveț.

Deoarece Burlacu A. avea ordin de includere în detașamentul gospodăresc el era nevoit să-l tabelleze, însă datele din tabel nu corespundeau cu datele din ordonanță. Cu toate acestea, într-o oarecare măsură indicațiile date condamnatului corespundeau cu datele în tabel adică temporar deținutul Burlacu A. putea îndeplini orișicare lucrare la necesitate. Dacă deținuții se îmbolnăvesc sau sunt în eplasare - se face raport și în baza acestui raport el nu tabellează perioada dată.

La fel nimeni din supraveghetori nu a venit la el cu infonnanția, precum că Burlacu A. nu lucrează. În cazul când deținuții nu efectuau lucrul, puteau să fie scrise rapoarte. El personal nu a văzut niciodată asemenea rapoarte. Excepții ca condamnații să nu fie tabelleți nu au fost, înafară de cazurile când aceștia erau plecați în concediu sau erau scoși de la lucru.

El personal nu s-a adresat cu nici un raport în scris precum că condamnatul Burlacu A. nu lucrează, ci doar verbal s-a adresat șefului penitenciarului și șefului adjunct, în instanțele ierarhic superioare nu s-a adresat pe acest fapt deoarece nu a considerat necesar.

A aflat că Burlacu A. nu lucrează la funcția de curățător de canale din spusele însuși a deținutului Burlacu A., șeasta spunând, că are voie să lucreze. La fel și singur a ajuns la această concluzie din considerentul că el personal nu l-a văzut pe Burlacu A. muncind și acesta era mereu îmbrăcat în haine curate, în comparație cu alți deținuți antrenați în muncă. Cu toate acestea, cunoscând, că Burlacu A. nu lucrează, efectua tabelarea acestuia.

-Declarațiile martorului Vacari Sergiu Andrei care în ședința de judecată a declarat, că activează în funcția de specialist al serviciului securitate a penitenciarului nr. 13 Chișinău din 01.09.2008. Cunoaște faptul, că condamnatul Burlacu A. a fost angajat în detașamentul gospodăresc al penitenciarului la funcția de curățător de canale până la sfârșitul lunii martie 2011. El personal însă nu l-a văzut niciodată pe Burlacu A. să îndeplinească careva lucrări specifice funcției date.

Despre relațiile în care se afla Burlacu A. cu inculpații și despre ce ei discutau nu cunoaște. După părerea lui condamnatul Burlacu A. avea să aibă careva privilegii din partea inculpaților, dar concret nu poate spune.

Privitor la apariția divergențelor între declarațiile din cadrul urmăririi penale (f.d. 187-188, vol. I) și cele din instanța de judecată, acesta a declarat că susține mărturiile consemnate în procesul verbal din cadrul urmăririi penale și anume: după părerea lui condamnatul Burlacu A. avea careva favoruri din partea șefului adjunct al penitenciarului nr. 13 Chișinău - Puiu Albert. A ajuns la această concluzie deoarece deseori îl vedea pe Burlacu A. în blocul administrativ discutând cu Puiu Albert, birourile lor de serviciu fiind alăturate, la fel îl vedea des pe Burlacu A. plimbându-se liber pe teritoriul penitenciarului.

Despre faptul că Burlacu A. nu activa în funcția la care era numit el a raportat de 3-4 ori șefului adjunct al penitenciarului Puiu A., doar în formă verbală și acest fapt nu-l poate confirma nimeni. Careva măsuri în privința faptului, că Burlacu A. nu lucrează nu au fost întreprinse, Puiu A. spunând că v-a întreprinde el ceva. De asemenea despre aceste încălcări nu a raportat DIP-lui, deoarece nu a considerat necesar.

Conform obligațiilor de serviciu era obligat să raporteze despre ilegalitățile care aveau loc inclusiv și despre faptul că careva deținuți nu lucrează.

-Declarațiile martorului Grecu Leonid Ion, în ședința de judecată a declarat, că în perioada 2006 - 2012 a activat în Penitenciarul nr.13 Chișinău, în funcția de specialist al serviciului securitate. Pe condamnatul Burlacu Alexandru îl cunoaște ca fiind deținut în penitenciarul nr. 13 și care activa în detașamentul gospodăresc. Burlacu A. era responsabil pe celula de lucru, după statele de personal uneori era ca un fel de șef pe alți muncitori și dădea indicații altor condamnați din detașamentul gospodăresc. În afară de aceasta, el nu l-a văzut pe Burlacu A. să fi fost antrenat la careva lucrări. Îl vedea pe acesta prin corpul administrativ în fiecare zi când era la serviciu, dar nu îl verifica dacă lucrează sau nu.

Cunoaște că condamnatul Burlacu A., se afla în relații bune cu Puiu A., deoarece deseori în vedea pe acesta la convorbiri cu șeful adjunct al penitenciarului nr. 13 - Puiu Albert și consider că era protejat de către Puiu A.. La fel Puiu A. vizita des celula lui Burlacu A. în scopuri de convorbiri și lua masa împreună.

Careva rapoarte în privința faptului dacă Burlacu A. lucrează sau nu el personal nu a depus deoarece chiar și de depunea nu era să aibă vreun folos.

Cererea lui Burlacu A. conținea rugămintea acestuia de a fi angajat în muncă și el a primit un fel de indicații ca să pună viza pe această cerere precum că Burlacu A. poate să fie angajat.

În luna martie 2010, atunci când s-a efectuat controlul frontal al activității penitenciarului nr.13, el nu a raportat factorilor de decizie în DIP, membrilor comisiei, domnului Petrachi V și Paladii I. despre faptul, că Burlacu A. nu lucrează și urma să fie exclus din detașamentul gospodăresc, deoarece a primit indicația lui Puiu A. ca să nu raporteze.

Poate spune cu precizie că deținutul Burlacu A. nu efectua careva lucrări, deoarece pe parcursul activității sale în penitenciarul nr. 13 nu l-a văzut niciodată lucrând.

Declarațiile martorului Voloșin Andrei Gheorghe care în ședința de judecată a declarat, că de la 19 august 2011 activează în funcția de șef al serviciului securitate al penitenciarului nr. 13 Chișinău. La momentul primirii funcției a primit și dosarele de căutare a condamnaților aflați în căutare în legătură cu evadarea acestora din penitenciarul nr. 13 Chișinău, inclusiv și a condamnatului Burlacu A..

Luând cunoștință cu dosarul personal și de căutare a lui Burlacu A. a constatat, că condamnatul Burlacu A. a fost angajat în detașamentul de deservire gospodăresc la diferite funcții și din discuție cu colaboratorii penitenciarului și deținuții i s-a comunicat, că acesta a fost angajat în funcția de hamal, apoi în funcția de curățător de canale și apoi în funcția de hamal din nou. El personal nu a văzut niciodată pe Burlacu A. să efectueze aceste lucrări.

cesta a fost angajat tot mai întâi la funcția de năpăitor și apoi la funcția de curățător de țevi, ca era privilegiat și se deținea în celula 21 împreună cu alt deținut. Deținutul Burlacu A. nu ieșea la lucrări, se juca în jocuri la calculator, se plimba liber pe teritoriul penitenciarului, totdeauna era îmbrăcat în haine curate și mereu avea cu sine telefon mobil. De asemenea din dosarul personal s-a stabilit că tabelele de ascriere a lucrărilor efectuate au fost semnate de domnul Puiu A..

La fel în urma studierii dosarului personal a lui Burlacu A. s-a stabilit că el a comis 6-7 încălcări de regim printre care păstrarea biectelor interzise, comportament agresiv pe teritoriul penitenciarului nr. 13 și crearea situațiilor de conflict cu colaboratorii penitenciarului. Cu toate acestea în privința lui niciodată nu se aplicau sancțiuni administrative. Se limita doar cu discuțiile care se duceau cu el, semnate atunci de către domnul Puiu A.. Despre faptul, că Burlacu A. nu lucra i-a comunicat în mod verbal deținutul Caraghiaur I..

-Declarațiile martorului Bevizuc Svetlana Ion, care în ședința de judecată a declarat, că activează în penitenciarul nr. 13 în funcția de contabil șef. Salariul deținuților se achită conform ordinului de numire în funcție și tabelelor întocmite de șeful sectorului responsabil de detașamentul de deservire gospodărească și semnate de șeful serviciului logistic, șeful detașamentului gospodăresc și probate de către șeful penitenciarului sau adjunctul lui. Calcularea salariului și transferul pe cont se efectuează după ce se semnează tabelele de calcul. Cunoaște că era așa condamnat - Burlacu Alexandru, pe care îl vedea deseori în blocul administrativ. A observat că Burlacu A. venea pe la șefii penitenciarului, nu poate spune dacă acesta lucra sau nu, deoarece ea nu verifica lucrul efectuat.

Calmiș Eduard Gheorge era șeful serviciului logistic și în acea perioadă el semna tabelele cu orele de lucru ale condamnatului Burlacu A.. Burlacu a lucrat din mai 2008 până în iulie 2008, apoi din 11.08.2009 până pe 21.03.2011. De către Puiu A. nu a fost influențată cu nimic.

Pentru a se folosi de cont, deținuții trebuie să depună cerere, ceea ce a făcut și deținutul Burlacu A. Din suma totală care a fost epusă pe contul lui Burlacu A. a rămas nefolosită suma de 454,90 lei, suma valorificată constituie - 13700 lei.

-Declarațiile martorului Caraghiaur Iliă Vladimir în ședința de judecată a declarat, că pe deținutul Burlacu Alexandru îl cunoaște din luna mai 2010, când s-a angajat în detașamentul de deservire gospodărească în care era angajat și Burlacu A.. Pe Burlacu A. nu l-a văzut să lucreze, acesta doar se plimba pe teritoriul penitenciarului nr. 13. Nu cunoaște în ce calitate era angajat Burlacu A.. dar știe că acesta ori se afla în celula sa sau se plimba pe teritoriul penitenciarului. Cu acesta se vedea de câteva ori pe zi pe teritoriul penitenciarului.

De asemenea martorul a declarat că deținutul Burlacu A. i-a comunicat că este protejat de șeful adjunct al penitenciarului - Puiu A. și că prin intermediul acestuia poate rezolva orice întrebare. A văzut cum deseori deținutul Burlacu A. servea masa cu unii colaboratori ai penitenciarului. La fel i-a comunicat că a fost angajat în detașamentul de deservire gospodărească contra unei sume de bani.

Pe deținutul Burlacu A. nu l-a văzut niciodată la lucrări de curățire a canalelor și nici în calitate de hamal nu l-a văzut să lucreze. Pe perioada aflării sale în detașamentul gospodăresc Burlacu A. nu a efectuat nici un lucru. Nu poate spune cu ce se ocupa Burlacu A. atunci când nu îl vedea, dar după cum arată, consider că el nu se ocupa cu nimic în penitenciar, nu făcea nici o activitate. Nimeni din detașamentul nu a comunicat lui Puiu A. că Burlacu A. nu lucre, deoarece toți se temeau.

-Declarațiile martorului Căpăstru Viorel Grigore care în ședința de judecată a declarat, că condamnatul Burlacu Alexandru îi este cunoscut din anul 2009, când acesta se afla la lucru în blocul nr. 3 la spital. Acesta nu a fost angajat în detașamentul gospodăresc, ar activa în calitate de „brigadier” în celula de lucru, unde era superior pe ceilalți condamnați. El verifica dacă deținuții lucreau, dacă nu consumau băuturi alcoolice. Când se întâlnea cu Burlacu A. acesta îi spunea că supraveghează munca altor condamnați. Pe Burlacu A. nu l-a văzut să activeze la curățirea canalelor, în calitate de hamal sau la lucrări legate de construcție și curățenie.

Nu cunoaște cum a fost angajat Burlacu A. dar acesta avea susținere și se simțea liber. Cu Burlacu A. nu a găsit necesitatea de a discuta pe această temă.

În cadrul adunărilor cu administrația el nu a auzit ca cineva să ridice întrebarea precum că Burlacu A. nu lucrează. Pe Burlacu A. nu l-a văzut odată sau de două ori pe parcursul unei zile deoarece ei se aflau în locuri diferite. Nu poate să afirme că Burlacu A. nu lucrează în zilele când nu-l vedea.

-Declarația martorului Chitoroagă Veaceslav Mihai care în ședința de judecată a declarat, că pe condamnatul Burlacu Alexandru îl cunoaște din 2010 din detașamentul de deservire gospodărească și acesta era superior pe celula de muncă. Pe Burlacu A. nu l-a văzut ca să sudeze ceva, să spele, să facă reparații, să curețe canalele și în general nu l-a văzut ca el să presteze vreo muncă. În ograda gospodărească el în mediu îl vedea aproximativ de vreo două ori pe zi. Din spusele lui Burlacu A. a aflat că el se cunoaște cu Puiu Albert, acesta se simțea mai presus ca alți condamnați, era mai răsfățat, mai privilegiat decât alți condamnați, a văzut că deținea și telefon mobil. La vremea încălcării de regim nu cunoaște să fi avut.

Burlacu A. era „brigadier”, adică dădea indicații la deținuții privitor la lucrările care trebuiau efectuate și acest fapt l-a văzut personal.

Nu cunoaște cazuri ca în timpul adunărilor cu detașamentul gospodăresc să ridice cineva întrebări privitor la faptul că Burlacu A. nu lucrează.

-Declarațiile martorului Karalar Murat Amza care în ședința de judecată a declarat, că pe condamnatul Burlacu Alexandru îl cunoaște deoarece s-au deținut împreună în celula nr. 22 în Penitenciarul nr. 13 Chișinău. Când a fost transferat în celula nr.22, Burlacu A. era deja angajat în detașamentul gospodăresc, însă nu l-a văzut niciodată ca să lucreze la curățirea canalelor sau în calitate de hamal. Din spusele lui Burlacu A. a aflat că acesta era în relații foarte bune cu administrația penitenciarului.

A înțeles, că Burlacu A. era ca un fel de superior pe ceilalți condamnați, el avea susținere bună din partea administrației penitenciarului nr.13. Burlacu A. la dorință putea să se ducă la întrevederi, când dorea venea și când dorea se ducea. Și-a făcut concluzii, că Burlacu A. era în relații bune cu administrația deoarece ei luau masa împreună.

Pe parcursul zilei de lucru, după prânz, el se afla cu Burlacu A. împreună și poate spune cu certitudine că acesta nu efectua nici un lucru de lucru. Doar o singură dată a fost prezent la adunărilor convocate de Puiu A. și nimeni din condamnați nu a ridicat întrebarea despre faptul, că Burlacu A. nu lucrează.

-Declarațiile martorului Calmiș Eduard Gheorghe care în ședința de judecată a declarat, că în perioada august 2009 - februarie 2011 a activat în serviciul logistic a penitenciarului nr.13 Chișinău și era responsabil de activitatea detașamentului gospodăresc. Cunoaște că a fost așa deținut în penitenciarul nr. 13 pe nume Burlacu Alexandru. Acesta a deținut funcția de curățitor de canale și tuneluri. La funcția aceasta Burlacu A. trebuia nu numai să curețe canalele, el a văzut de mai multe ori când acesta îndeplinea și alte lucrări, deoarece la funcția dată intră un șir mai mare de obligațiuni, cum ar fi: schimbarea robinetelor, căzilor de fontă, izolarea țevilor, a sistemelor de conduct. Dacă Burlacu A. nu ar fi îndeplinit sarcinile puse de către el sau alt colaborator responsabil, trebuia să fie depus un raport în acest sens, ceea ce nu a avut loc.

Evidența muncii deținuților se ducea prin tabelare. Dacă lucrările repartizate erau îndeplinite, atunci la sfârșitul lunii se întocmea un certificat privind acordarea zilelor privilegiate.

Despre Burlacu A. nu cunoaște ce înlesniri a primit, deoarece de acestea se ocupa alt serviciu. De calcularea zilelor privilegiate se

cupau trei servicii - logistică, educativ și contabilitatea.

Nu cunoaște cazuri ca cineva din deținuții repartizați la munci să refuze îndeplinirea acestora. Consideră, că deținutul Burlacu A. făcea lucrări în detașamentul gospodăresc și nu a auzit ca cineva să ridice întrebarea privind faptul că Burlacu A. nu lucra. Nu a auzit și nu a văzut ca Puiu Albert să-i acorde careva facilități lui Burlacu A.. Puiu Albert putea să semneze toate documentele, inclusiv și certificate de lucru. Puiu A. nu a venit la el niciodată cu propuneri în privința câtorva deținuți ca aceștia să nu îndeplinească munca repartizată, iar zilele să le fie calculate, ci dimpotrivă, spunea, că pe cei care nu lucrează să fie întocmite materiale și să fie excluși din detașamentul gospodăresc.

-Declarațiile martorului Petrachi Victor Gheorghe care în ședința de judecată a declarat, că în perioada anilor 2009 - 2011 a activat în calitate de șef al penitenciarului nr. 13 Chișinău.

Cunoaște că deținutul Burlacu A. era angajat în detașamentul gospodăresc. Nu existau așa cazuri ca cineva să fie angajat în detașamentul gospodăresc, dar să nu lucreze, el asemenea cazuri nu le tolera. El personal nu verifica dacă angajații din detașamentul gospodăresc lucrau sau nu, dar erau persoane responsabile care se ocupau cu acestea.

Nu a văzut ca Puiu A. să-l faciliteze pe deținutul Burlacu A. când acesta activa în detașamentul gospodăresc. Erau efectuate controale a activității tuturor persoanelor încadrate în detașamentul gospodăresc și din partea deținutului Burlacu A. nu s-a constatat nici încălcare pe perioada aflării sale în penitenciarul nr. 13.

Nu cunoaște cazuri ca Burlacu A. să nu efectueze lucrările ce i se încredințau, deoarece la ședințele care aveau loc cu angajații detașamentului gospodăresc nu s-au ridicat așa întrebări.

La necesitate deținuții angajați în detașamentul gospodăresc puteau să îndeplinească și alte lucrări, în dependență de necesitate. Când el se deplasa pe teritoriul penitenciarului toți angajații din detașamentul gospodăresc erau antrenați în lucru.

-Declarațiile martorului Paladii Igor Andrei care în ședința de judecată a declarat, că în perioada 2010 - iulie 2011 a activat în penitenciarul nr. 13 Chișinău în calitate de șef al serviciului securitate, la fel era responsabil și de blocul de regim nr.3 al penitenciarului.

Pe deținutul Burlacu A. îl cunoaște, acesta se deținea în penitenciarul nr. 13 și a fost angajat în detașamentul gospodăresc de către omisia penitenciarului și îndeplinea mai multe lucrări cum ar fi: efectuarea curățeniei pe teritoriul penitenciarului, repartizarea hranei ș.a. Personal 1-a văzut pe Burlacu A. la repartizarea hranei.

El făcea parte din comisia penitenciarului, iar la ședințele comisiei se discutau diferite întrebări, se puneau în discuție caracteristicile deținuților, se soluționau cereri și la comisie nimeni nu a ridicat întrebarea precum că Burlacu A. nu lucra. La fel nu a auzit de la alți colaboratori că Burlacu A. nu activează sau nu își execută munca.

Caracteristica deținutului Burlacu A. (vol. 1 f.d. 54) a fost îndeplinită de șeful de sector Burlea D. dar semnată de el și careva obiecții au pretenții față de acest deținut nu a avut.

Era o perioadă când deținuții din detașamentul gospodăresc puteau să îndeplinească și alte lucrări decât cele funcționale. A participat împreună cu șeful penitenciarului la o adunare cu deținuții care munceau pe întrebările ce țineau de viața și organizarea lucrului deținuților în penitenciar și la această adunare nici un deținut nu a ridicat întrebarea că deținutul Burlacu A. nu lucra.

Erau cazuri când trebuia de rezolvat probleme de lucru și el putea să-i dea lui Burlacu A. careva indicații privind efectuarea câtorva lucrări în comun și cu alți deținuți. La fel discuta cu Burlacu A. și în privința altor întrebări ce ținea de serviciului operativ.

-Declarațiile martorului Ada Nicolai care în ședința de judecată a declarat, că în perioada anilor 2010-2011 activa în cadrul penitenciarului nr.13 Chișinău în calitate de șef al serviciului resurse umane.

Cu referire la deținutul Burlacu A. a comunicat că acesta activa în cadrul detașamentului gospodăresc, la repartizarea hranei, supravegherea ca persoanele care distribuiau hrana să fie cu hainele curate și să distribuie hrana la timp și să fie în componența deplină. Țeavă de birou ei de serviciu ieșeau spre ograda gospodărescă și îl vedea permanent pe Burlacu A. la cantina deținuților.

Nu a văzut și nu a auzit ca Burlacu A. să nu muncească, deoarece dacă cineva nu se ocupă cu o activitate anumită toți cunoșteau despre aceasta. Plângeri din partea altor deținuți ce ține de faptul că Burlacu A. nu ieșea la lucru în zilele de odihnă ea nu a primit.

-Declarațiile martorului Bocancea Vitalie Mihai care în ședința de judecată a declarat, că în perioada anilor 2010 - 2011 a activat în funcție de director general adjunct al Departamentului Instituțiilor Penitenciare al Ministerului Justiției. Activitatea detașamentului gospodăresc a penitenciarului nr. 13 a fost verificată în primăvara anului 2010 de către specialiștii din direcția de producere al Departamentului Instituțiilor Penitenciare și careva încălcări în privința condamnatului Burlacu A. nu s-au depistat. La fel nu i s-a raportat nimic despre faptul, că Burlacu A. nu a fost încadrat la lucru legal sau dacă el nu a lucrat.

Din dosarul personal al condamnatului Burlacu A. și din informația primită de la conducerea penitenciarului nr. 13 - Petrachi V., Șatinsus E., Paladii I., cunoaște cu certitudine că deținutul Burlacu A. activa în realitate.

-Declarațiile martorului Gortolomei Radu Mihail care în ședința de judecată a declarat, că în perioada 2009 - 2012 și-a ispășit pedeapsa în penitenciarul nr. 13 Chișinău. În aprilie 2010 a depus o cerere privind angajarea în câmpul muncii în detașamentul gospodăresc al penitenciarului nr. 13 și a fost încadrat în câmpul muncii în calitate de sanitar. Cu Burlacu Alexandru a făcut cunoștință în perioada când activau împreună în detașamentul gospodăresc și acesta venea în zilele de marți și vineri și lua soluție de clor. De obicei, după necesitate, pe parcursul zilei erau antrenați toți cei care lucrau la descărcat cartofi, cărbuni, lemne, inclusiv și Burlacu Alexandru.

Pe Burlacu A. îl vedea des, îl vedea efectuând lucrări de reparație, ducând genți și colete. Nu a văzut ca Burlacu A. să efectueze asemenea lucrări de canalizare dar l-a văzut la spital când repara o țeavă cu aparatul de sudat.

-Declarațiile martorului Gortolomei Pavel Mihail care în ședința de judecată a declarat, că în perioada 2009 - 2012 și-a ispășit pedeapsa în penitenciarul nr. 13 Chișinău. În luna aprilie 2010 a depus o cerere către administrația penitenciarului nr. 13 cu solicitarea de a fi angajat în câmpul muncii, respectiv a fost angajat în calitate de sanitar al serviciului medical. La fel în detașamentul gospodăresc activa și condamnatul Burlacu A.. Sanitarii, inclusiv și el, de două ori pe săptămână repartizau soluții pentru dezinfectarea celulelor, iar Burlacu A. le primea și le repartiza prin celule. La fel îl vedea pe Burlacu A. la descărcarea produselor alimentare. Personal 1-a văzut pe Burlacu A. lucrând în calitate de sudor. Și-a făcut impresia despre Burlacu A. că este ca un conducător din considerentul că acesta răspundea de ceilalți deținuți din celula de muncă, îi repartiza la sectoarele de muncă, dar totodată lucra în rând cu ei, el era persoana care trebuia să știe unde sunt ceilalți deținuți.

-Declarațiile martorului Mocreac Ghenadie Victor care în ședința de judecată a declarat, că în perioada 2008 - 2010 s-a deținut în penitenciarul nr. 13. A fost angajat în detașamentul gospodăresc în calitate de bucătar de la începutul a.2009 până la sfârșitul a.2010. Tot în această perioadă l-a cunoscut pe Burlacu Alexandru, acesta activa în calitate de "brigadir" în celula de lucru. La fel acesta curăța țevile de canalizare în cantină, schimba robinetele, repara, ajuta la lucrări în bucătărie, participa la descărcarea produselor alimentare.

-Declarațiile martorului Cojuhari Iurie Vladimir care în ședința de judecată a declarat, că s-a deținut în penitenciarul nr. 13 în perioada 2008 - 2010. Din a.2009 a fost angajat în detașamentul gospodăresc în calitate de fochist. Pe Burlacu A. îl cunoaște ca fiind și el angajat în detașamentul gospodăresc. Pe acesta l-a văzut odată curățind țevile de canalizare. La fel îl întâlnea la lucrări comune. la

ucătărie, la lucrări de gospodărie, la descărcat produse alimentare sau la efectuarea lucrărilor de construcție.

Cunoaște că Burlacu A. lucra la curățirea canalelor, țevelor, deoarece el îl vedea cum efectua aceste lucrări.

-Declarațiile martorului Creciu Valeriu Mihail care în ședința de judecată a declarat, că s-a deținut în penitenciarul nr. 13 în perioada 2006 - 2010. Din anul 2007 a fost angajat în detașamentul gospodăresc. Pe Burlacu Alexandru îl cunoaște deoarece a lucrat împreună cu el, el lucra în calitate de sudor iar Burlacu A. în calitate de curățitor de canale și tuneluri. Pe acesta l-a văzut exercitând și funcția de hamal, lucra la construcții, la descărcat produsele alimentare, într-o iarnă l-a văzut la cărat lemne și cărbuni, la fel l-a văzut și la împartizarea hranei.

-Declarațiile martorului Cafînsus Ruslan Gheorghe care în ședința de judecată a declarat, că a activat în funcția de șef adjunct al penitenciarului nr. 13 Chișinău până în anul 2009. Pe condamnatul Burlacu A. îl cunoaște, acesta fiind angajat în detașamentul gospodăresc chiar de către el.

În detașamentul gospodăresc el lucra la fel ca și ceilalți. În acea perioadă, deținând funcția de șef adjunct a semnat în privința ținutului Burlacu A. ordonanțe privind compensarea zilelor privilegiate. Burlacu A. răspundea de instrumentele de lucru, participa la descărcatul și căratul legumelor, fructelor, el lucra ca și ceilalți condamnați. Burlacu Alexandru avea regim de detenție care nu-i permitea angajarea în câmpul muncii, cu toate acestea el a fost angajat deoarece în acea perioadă era o problemă în tot sistemul penitenciar cu orțele de muncă.

Vinovăția inculpatului Puiu Albert este dovedită și prin materialele dosarului:

-Extrasul din ordinul nr. 226 din 29 mai 2008 a Ministerului Justiției, Puiu Albert a fost numit în funcție de șef al serviciului securitate al Penitenciarului nr. 13. (vol. 1 f.d. 17);

-Extrasul din ordinul nr. 479 din 08 decembrie 2009 a Ministerului Justiției, Puiu Albert a fost numit în funcție de șef adjunct al penitenciarului nr. 13. (vol. 1 f.d. 18);

-Fișa postului șefului adjunct al penitenciarului prin care sa stabilit, că șeful adjunct al penitenciarului răspunde de organizarea activității penitenciarului în baza principiilor legalității, umanismului, echității sociale, democratismului și respectării drepturilor și intereselor legitime ale omului. (vol. 1 f.d. 20-23);

-Extrasul din ordinul nr. 93 din 11 august 2009 a șefului Penitenciarului 13, deținutul Burlacu Alexandru a fost angajat în câmpul muncii temporar până la completarea funcțiilor vacante, la funcția de hamal - muncitor auxiliar începând cu 11.08.2009. Extrasul este semnat de șef adjunct Puiu A.. (vol.1 f.d. 32);

-procesul-verbal de ridicare și procesul-verbal de examinare a obiectului din 05.10.2012, conform cărora au fost ridicate și examinate borderourile de evidență a timpului muncii prestate de condamnații din detașamentul de deservire gospodărescă a penitenciarului nr. 13 pentru lunile august 2009 - martie 2011. Conform copiei borderourilor de evidență a timpului muncii prestate de condamnații din detașamentul de deservire gospodărescă a Penitenciarului nr. 13 pentru lunile august 2009 - martie 2011, deținutul Burlacu A. a fost tabelat de către șeful de sector M. Bivol, ulterior de Burlea D. cu numărul de ore și zile lucrate, borderourile fiindordonate contra semnătură cu șeful serviciului logistică E.Calmîș, și aprobate de șeful penitenciarului nr.13. (vol. 1 f.d.142-144, 146-66);

-extrasul din ordinul nr. 120 din 01 noiembrie 2010 a șefului Penitenciarului nr. 13, deținutul Burlacu Alexandru a fost transferat la funcția de hamal-muncitor auxiliar la funcția de curățitor canale și tunele de canalizare începând cu 01.11.2010, unde 1 zi de muncă e calcula ca 3 zile privilegiate. Extrasul nu este semnat de șef adjunct Puiu A.. (vol. 1 f.d. 161);

-extrasul din ordinul nr. 67 din 17 martie 2011, a șefului Penitenciarului nr. 13, deținutului Burlacu Alexandru i s-a acordat deplasare de scurtă durată pe perioada 17.03.2011-21.03.2011. Ordinul fiind semnat de V.Petrachi. (vol. 1 f.d.168);

-procesul verbal din 01.11.2012 (vol. 1 f.d. 200) a fost examinat dosarul personal a condamnatului Burlacu Alexandru, fiind efectuate copii de pe acest dosar și anume:

1) **Conform Deciziei Curții Supreme de Justiție din 09.06.2009**, acțiunile lui Burlacu A. au fost reîncadrate din art. 195 alin. (1) în art. 190 alin.(4) CP și stabilită pedeapsa de 7 ani închisoare, în baza art. 351 alin. (1) - 6 luni închisoare, în baza art. 84 CP i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 7 ani 6 luni închisoare. (vol.1, f.d.214);

2) **Cererea deținutului Burlacu A. din 07.09.2009 pe numele șefului penitenciarului**, prin care solicită să fie încadrat în câmpul muncii în sectorul de deservire gospodărescă a penitenciarului nr. 13. Este de menționat, că cererea conține rezoluțiile șefilor de servicii a penitenciarului N. Petcu; M.Bivol; Gheorghită; și Grecu L. - specialist SS, privitor la acceptarea angajării lui Burlacu A. în câmpul muncii. (vol. 1, f.d.220);

3) **Conform ordonanțelor privind compensarea privilegiată a zilelor de uncă din contul termenului pedepsei condamnatului Burlacu A.**, de către șeful penitenciarului s-a dispus compensarea privilegiată a zilelor calculate de către Comisia penitenciarului. Ordonanțele sunt semnate atât de Puiu A. cât și de Petrachi V.. (vol.1, f.d.221-241);

-Procesele – verbale ale comisiei penitenciarului 13 Chișinău din perioada februarie 2009 – martie 2011, care demonstrează faptul că decizia privitor la angajarea în detașamentul de deservire gospodărescă și calcularea zilelor privilegiate condamnaților antrenați în câmpul muncii inclusiv și în privința lui Burlacu A. aparține comisiei și nu este o decizie primită de Puiu Albert. (vol.6 f.d. 2);

-Procesul – verbal de confruntare între martorul Burlea Dumitru și bănuitul Puiu Albert din 11.10.2012 în cadrul căreia martorul Burlea D. a declarat că în 2010, luna nu o ține minte, a primit indicația de la Puiu Albert să-l transfere pe Burlacu A. de la funcția de hamal la funcția de curățitor de canale și tunele de canalizare iar bănuitul Puiu A. a declarat că nu a dat nimănui careva indicații verbale sau scrise de a-l transfera pe Burlacu A. de la o funcție la alta. (vol. 1 f.d. 172);

-Procesul – verbal de confruntare între martorul Vîrtosu Ion și bănuitul Puiu Albert din 12.10.2012 în cadrul căreia martorul Vîrtosu I. a declarat că el raporta verbal lui Puiu A. despre încălcările admise de deținutul Burlacu A. pentru ca să fie luate măsuri, la fel a primit indicația de la Puiu Albert ca să pregătească documentele necesare pentru ca deținutului Burlacu A. să i se acorde deplasare înafara penitenciarului iar bănuitul Puiu A. a susținut parțial cele declarate de martor și a declarat că într-adevăr Burlacu A. a avut abateri disciplinare fiind întocmite materialele necesare pe caz iar referitor la indicația de a pregăti materialele de deplasare a lui Burlacu A. în afara penitenciarului v-a putea răspunde atunci când îi vor fi prezentate acele documente. (vol. 1 f.d. 175).

Cu privire la Episodul 2-3, la judecarea cauzei în instanța de fond și instanța de apel inculpatul **Puiu Albert** fiind audiat, privitor la învinuirea adusă pe acest capăt de învinuire, a declarat, că nu recunoaște vina și a comunicat că la 22.03.2011 - ziua când deținutul Burlacu A. urma să se întoarcă din concediu de scurtă durată dar nu s-a întors, s-a raportat la DIP despre acest fapt și DIP-ul a întocmit planul de acțiuni privind depistarea locului aflării deținutului Burlacu A.. Conform planului întocmit câțiva colaboratori au fost repartizați la gara auto, feroviară, aeroport, iar alții au primit indicații de a depista înscrisuri, de a acumula informații pe faptul locului aflării deținutului Burlacu A. Una din măsuri a fost efectuarea percheziției în cablu la Burlacu A. în scopul depistării informației și din acest

Onu Burlacu A.. Una din măsuri a fost efectuarea percheziției în celula lui Burlacu A. în scopul depistării informației și din acest considerent percheziția a fost efectuată de către colaboratorii serviciului operativ. În cadrul percheziției s-a depistat un ziar „Makler”, și șiște agende. Ce ține de bunurile lui Burlacu A. adică ridicarea și depozitarea acestora, serviciul regim este competent de a îndeplini aceste acțiuni. Ridicarea și depozitarea bunurilor nu se face la indicația șefului, ci conform procedurii stabilite, colaboratorii serviciului regim și supraveghere o fac la inițiativa lor cu raportarea ulterioară șefului serviciului regim și supraveghere, cu includerea datelor în registrul de evidentă. Nu a dat nici o indicație cu privire la ridicarea bunurilor lui Burlacu A.. Nu cunoaște ce lucruri se aflau în celula lui Burlacu A. și care a fost soarta lor de mai departe, dispariția lor fiind sesizată tocmai în iulie 2012. La domiciliul lui s-a efectuat percheziție în privința depistării televizorului, dar nu s-a depistat nici televizorul și nici alte obiecte. Frigiderul s-a depistat pe parcurs, la ținutul Karalar Murat care s-a deținut într-o celulă cu Burlacu A..

Peste câteva zile după evadarea lui Burlacu A. el a participat la apelurile de dimineață, seară, trecea prin toate blocurile, inclusiv pe la celula de lucru în care s-a aflat Burlacu A., cu scopul de a discuta cu deținuții și a afla careva informații despre Burlacu A. și a văzut că toate bunurile lui Burlacu A. erau la loc, deci ele nu au putut să dispară în ziua când s-a efectuat percheziția.

Inculpatul **Ceban Victor** fiind audiat, privitor la învinuirea adusă pe aceste capete de învinuire, a declarat, că nu recunoaște vina și a omuncat că pe Burlacu A. l-a cunoscut ca deținut din detașamentul gospodăresc, care se deținea în celula nr. 22 a penitenciarului nr.13. La 22.03.2011 Burlacu A. urma să se prezinte în penitenciarul nr. 13 din concediu de scurtă durată, acordat pe un termen de 5 zile, însă la data stabilită acesta nu s-a întors în legătură cu ce s-au creat mai multe grupe formate din diferiți colaboratori atât din penitenciarul nr. 13 cât și din DIP pentru depistarea locului aflării acestuia. El, împreună cu Suvac P, Cosoi F., și Redchin A. faceau parte din una din aceste grupe și au primit indicația de la Paladi Ig. de a efectua o percheziție în celula 22 unde se deținea Burlacu A.. cu scopul de a acumula informații despre posibilul loc de aflare a lui Burlacu A.. La 22.03.2011, în jurul orei 17.00 au efectuat percheziția în celula nr.22 unde au fost ridicate un ziar „Makler”, foi A4 și 2 agende. Condamnatului Murat Karalar, care a fost prezent la percheziție i- a fost înmănată o copie a procesului - verbal întocmit la fața locului. Acestuia i s-a explicat ce este scris în procesul-verbal. La propunerea de a face careva obiecții asupra percheziției, dânsul a comunicat că nu are nimic, și a confirmat cele relatate în procesul-verbal prin semnătură. După efectuarea percheziției cu bunurile indicate în procesul-verbal de percheziție s-au deplasat în blocul administrativ, pe care le-au redat șefului serviciului securitate Paladii I. Puiu A. nu le-a dat nici o indicație de a efectua percheziția în celula dată.

Nu cunoaște cui aparțineau bunurile din celula condamnatului Burlacu A., deoarece împreună cu el se dețineau și alți condamnați. Bunurile le-a văzut în celula lui Burlacu A. și după efectuarea percheziției. La 04.07.2011 acesta a fost suspendat din funcție și nu cunoaște ca cineva să fi sesizat dispariția bunurilor lui Burlacu A.. Cunoaște că deținutul Murat Karalar a luat frigiderul care îi aparținea lui Burlacu A. și care la momentul de față se află în penitenciarul nr. 16, despre care fapt deținutul Karalar Murat a confirmat singur în cadrul confruntărilor și în ședința de judecată.

Inculpatul **Redchin Artur** fiind audiat, privitor la învinuirea adusă, pe aceste capete de învinuire, a declarat, că nu recunoaște vina și a omuncat că a activat în calitate de specialist al serviciului securitate a penitenciarului nr. 13 în perioada anului 2010 - vara anului 2011.

La 22 martie 2011, deținutul Burlacu A. nu s-a întors din concediu de scurtă durată și el împreună cu Ceban V., Cosoi T. și posibil Suvac P. au efectuat percheziția în celula acestuia, blocul 1, celula 21. Indicația de a efectua percheziția au primit-o de la Paladii Ig., care deținea funcția de șef al serviciului securitate. Scopul percheziției a fost stabilirea motivului neprezentării lui Burlacu A. din concediu și depistarea acestuia. Tot ce au depistat în celulă au fi.vat în procesul verbal de percheziție pe care l-a întocmit unul din colegii lui cu care a participat la percheziție, el doar l-a semnat.

Anterior a mai fost în celula unde se deținea Burlacu A. și a văzut că acolo era televizor, frigider și ceva din tehnică audio. După cum ne minte, în timpul percheziției toate aceste bunuri erau în celula. La percheziție a fost prezent și condamnatul Karalar Murat. După percheziție nu a mai fost în celula lui Burlacu A. și nu cunoaște ce s-a făcut cu bunurile care-i aparțineau lui Burlacu A.. Nu a avut nici o discuție cu scoaterea bunurilor din celula lui Burlacu A. și nu cunoaște nimic despre dispariția acestora.

Inculpatul **Cosoi Fiodor** fiind audiat, privitor la învinuirea adusă, pe aceste capete de învinuire, a declarat, că nu recunoaște vina și a omuncat că a activat în serviciul securitate a penitenciarului nr. 13 din iulie 2009 până în vara anului 2011. În legătură cu învinuirea înaintată a comunicat că a participat la percheziția din 22 martie 2011 împreună cu colegii săi de serviciu Suvac P., Ceban V. și Redchin A.. În cadrul percheziției au fost depistate și ridicate un ziar „Makler”, niște foi A4 și un carnet. Procesul verbal de percheziție a fost întocmit de Ceban V. și a fost adus la cunoștință condamnatului Karalar Murat care a asistat la percheziție și care a semnat procesul-verbal. La fel o copie a procesului-verbal a fost înmănată condamnatului Karalar Murat, care nu a avut nici o obiecție la procesul-verbal. Obiectele ridicate împreună cu procesul verbal le-au dus lui Paladii I. La efectuarea percheziției date nu a avut nici un interes personal, ci doar de serviciu.

Obiectele menționate în învinuire le-a văzut în celula lui Burlacu A. și până la percheziție și după. În timpul percheziției ei nu au indicat acele bunuri, deoarece nu intră în obligațiunile lor iar despre dispariția acestora nu cunoaște nimic.

Nu cunoaște dacă a parvenit vre-o cerere de la Burlacu A. sau rudele acestuia ca să i se restituie bunurile. De obicei, de lucrurile condamnaților care se eliberează se folosesc ceilalți condamnați care rămân în celulă. La 22.03.2011 nu a primit nici o indicație de la Puiu A. iar la efectuarea percheziției a fost chemat de cineva din colegii săi.

Inculpatul **Suvac Pavel** fiind audiat, privitor la învinuirea adusă, pe aceste capete de învinuire, a declarat, că nu recunoaște vina și a omuncat că a activat în calitate de specialist al serviciului securitate al penitenciarului nr.13 în perioada aprilie 2005 - august 2011. Pe 22.03.2011, în jurul orei 17.00 - 18.00 a fost invitat în biroul șefului serviciului securitate și i s-a pus sarcina să efectueze percheziția în celula de trai a condamnatului Burlacu A. pentru a stabili careva date, probe care ar indica la locul aflării acestuia. S-a deplasat împreună cu Cosoi F., Redchin A. și Ceban V. în celula lui Burlacu A. și au efectuat percheziția în prezența condamnatului Karalar Murat. Acolo au depistat și ridicat un ziar „Makler”, o agendă sau 2 cu careva înscrisuri, după care au întocmit un proces verbal de percheziție în prezența condamnatului Karalar Murat, cărui i-au dat citire, iar o copie a procesului verbal i l-au înmănat condamnatului Karalar Murat. Cu obiectele depistate s-au deplasat în biroul șefului deserviciu Paladii I..

Obiectele menționate în ordonanța de punere sub învinuire le-a văzut în celula lui Burlacu A. dar nu ține minte în ce perioadă. În ziua percheziției de asemenea a văzut în celulă un televizor și un frigider. Nu cunoaște care a fost soarta bunurilor lui Burlacu A.. Din spusele lui Karalar Murat frigiderul l-a luat cu el când s-a transferat în alt penitenciar.

Deși inculpații nu și-au recunoscut vina, vinovăția acestora în comiterea infracțiunilor incriminate se demonstrează prin probele administrate după cum urmează:

-Declarațiile martorului Virtosu Ion Gheorghe care în ședința de judecată, pe aceste capete de învinuire, a declarat, că în celula nr. 21 unde se deținea condamnatul Burlacu A. era un televizor cu ecran plat, centru muzical, ceainic electric, tuner de la antenă satelit și un frigider. El personal l-a întrebât pe Burlacu A. cui aparțin acele bunuri și Burlacu A. a afirmat că sunt ale lui. La 17 martie 2011 condamnatului Burlacu A. i s-a acordat dreptul de deplasare de scurtă durată în afara penitenciarului până la 21 martie 2011 dar la data stabilită acesta nu s-a mai întors. Lista bunurilor din celula 21 nu a constatato el și nu ține minte când a avut loc acest fapt. Ulterior a

taomia, acesta nu s-a mai întors. Lipsa bunurilor din celula 21 nu a constat-o el și nu ține minte când a avut loc acest fapt. Căruia a observat că majoritatea bunurilor cu valoare mai mare lipseau.

Despre soarta bunurilor care se aflau în celula unde se deținea Burlacu A. el nu cunoaște nimic. Responsabil de introducerea unurilor pe teritoriul penitenciarului și scoaterea acestora din penitenciar este serviciul pază și escortă, dar care este procedura nu o cunoaște.

-Declarațiile martorului Petcu Nicolae Haralampie care în ședința de judecată pe aceste capete de învinuire, a declarat, că una în obligațiunile sale de serviciu era evidența aparatajului electric, audiovizual, transmis din afara penitenciarului persoanelor deținute în penitenciarul nr. 13. Pe Burlacu Alexandru îl cunoaște ca fiind deținut în celula nr.21, iar în perioada anului 2011 activa în detașamentul ospodăresc a penitenciarului nr. 13 Chișinău. Cunoaște că condamnatului Burlacu AI. i-au fost transmise în penitenciar aparataj audio, televizor de model „LG”, televizor de model „Thomson”, sistemă acustică, frigider. Cu referire la procedura de introducere a bunurilor în penitenciar a comunicat: persoanele civile care doresc să transmită aparataj electric deținuților, depun o cerere pe numele șefului penitenciarului nr. 13 în două exemplare, în care se indică denumirea aparatajului, modelul, numărul de serie, numele persoanei care transmite bunul, datele din buletinul de identitate și numele deținuțului căruia dorește să-i transmită bunul. După ce cererea este semnată de șeful instituției, ea se înregistrează într-un registru de evidență a aparatajului electric. În cazul în care deținutul se eschivează de la ispășirea pedepsei, aparatajul tehnic urmează să fie depozitat la depozitul penitenciarului. În cazul lui Burlacu A., după ce acesta nu s-a întors din concediu, a primit indicația șefului de regim pentru a ridica bunurile ce-i aparțineau lui Burlacu AI. și să le depoziteze. S-a deplasat la fața locului, unde s-a întâlnit cu specialiștii serviciului de securitate Ceban Victor și Suvac Pavel. Atunci, Ceban Victor i-a spus, că acest caz a fi luat la control de serviciul securitate și că ei se vor ocupa de ridicarea bunurilor. Șefului de regim i-a raportat că nu a ridicat bunurile, deoarece în cazurile în care deținutul se eschivează de la ispășirea pedepsei, obiectele nu pot fi ridicate din celulă din motiv că trebuie mai întâi să se finiseze cercetarea cazului. Nu a primit la depozit nimic spre păstrare. În celula dată a mai fost aproximativ peste o lună, dar acolo nu mai era nimic din aparatajul tehnic. S-a interesat de deținuții din acea celulă ce s-a întâmplat cu bunurile respective iar aceștia i-au pus că nu au văzut nimic.

Martorul Petcu N. a susținut declarațiile depuse în cadrul urmăririi penale unde a menționat că nu cunoaște soarta bunurilor ce aparțineau condamnatului Burlacu Alexandru. El fiind persoană responsabilă de păstrarea bunurilor ridicate ce aparțin condamnaților, nu a trimis spre păstrare careva obiecte ce ar aparține lui Burlacu A.. La depozit este și un registru special, în el lipsind înregistrări referitoare la areva bunuri ce aparțin lui Burlacu A. și se păstrează în depozit.

-Declarațiile martorului Grecu Leonid care în ședința de judecată, pe aceste capete de învinuire, a declarat, că cunoaște că Burlacu A. avea în celula în care se deținea un televizor LCD cu ecran plat, cu diagonala de 80 inci, frigider, mașină de spălat, un centru muzical și ventilator. Nu cunoaște care a fost soarta bunurilor susnumite după evadarea lui Burlacu A., dar din spusele administrației, acestea au dispărut din celulă, în ce circumstanțe nu cunoaște.

În legătură cu divergențele apărute, martorul Grecu L. a declarat că susține declarațiile date în cadrul urmăririi penale și a concretizat că într-adevăr din spusele deținuților cunoaște că de organizarea scoaterii bunurilor din celula lui Burlacu A. s-au ocupat Ceban V., Nedchin A., Copsoi F. și Suvac P. la indicația lui Puiu A..

Serviciul securitate nu se ocupă cu ducerea evidenței introducerii și scoaterii bunurilor din penitenciar, de către cine și în ce mod au fost scoase bunurile de pe teritoriul penitenciarului nu cunoaște, iar intrarea și ieșirea automobilelor pe teritoriul penitenciarului se efectuează printr-un raport vizat.

-Declarațiile martorului Voloșin Andrei Gheorghe care în ședința de judecată pe aceste capete de învinuire, a declarat, că conform registrului de intrare a bunurilor în penitenciar rezultă că condamnatul Burlacu Alexandru a primit din afara penitenciarului mai multă tehnică și anume televizor, 2 boxe, frigider de model Ghiocel, centru muzical. După ce Burlacu A. nu s-a întors din concediu, la 2.03.2011 a fost întocmit un proces verbal de percheziție a celulei 21 în care se deținea Burlacu A., în cadrul căreia a fost ridicat un set, o agendă și un set de hârtie A4, acest proces-verbal fiind semnat doar de colaboratorii serviciului securitate.

La acel moment responsabil de evidența registrului de intrare a bunurilor în penitenciar era Petcu N.. El personal a văzut acel registru, unde era înregistrată tehnica și în el este doar o rubrică unde este indicat că lui Burlacu A. i-au fost restituite bunurile. Din discuție cu Petcu Nicolae ultimul a relatat că după evadarea lui Burlacu A., numai colaboratorii serviciului securitate au efectuat percheziția la fața locului de unde dispăruse bunurile. În martie 2011 a aflat despre dispariția aparatului tehnic din celula deținuțului Burlacu, iar în august 2011 a constatat personal că bunurile nu mai erau în celulă.

-Declarațiile martorului Caraghiaur Ilia Vladimir care în ședința de judecată pe aceste capete de învinuire, a declarat, că Burlacu A. se deținea în celula 22 și a văzut că la el în celulă avea televizor cu ecran plat, frigider, centru muzical, de asemenea deținea 2 antene parabolice. Când a aflat că deținutul Burlacu A. a evadat, a încercat să i-a bunurile pe care acesta le deținea în celulă și să le ducă la depozit însă celula era sigilată. Atunci s-a adresat la Paladii Ig. ca să-i permită să intre în celulă ca să i-a bunurile lui Burlacu A. și să le ducă la depozit, însă acesta i-a spus să nu se atingă de acele bunuri. Personal nu a văzut când au fost scoase bunurile din celulă, însă mai târziu, a văzut cum acestea au fost încărcate de câțiva deținuți într-un microbuz de culoare albă. Atunci când se încărcau bunurile lui Burlacu A. erau prezente mai multe persoane din administrație printre care și Ceban Victor, și Puiu Albert de asemenea erau și câțiva deținuți.

-Declarațiile martorului Căpăstru Viorel Grigore care în ședința de judecată pe aceste capete de învinuire, a declarat, că Burlacu A. se deținea de unul singur în celulă unde avea televizor cu ecran plat, frigider, centru muzical. Aproximativ peste două luni după elocarea lui Burlacu A. în concediu, a aflat din spusele altor deținuți că bunurile lui Burlacu A. au fost duse la depozit.

-Declarațiile martorului Calmăș Eduard Gheorghe care în ședința de judecată pe aceste capete de învinuire, a declarat, că boxele și pe teritoriul penitenciarului sunt depozitate de echipament, materiale de construcție, autovehicule, garajuri. Fără o comandă specială sau autorizare de necesitate nu poate intra nimeni în boxele din filtru.

Nu cunoaște care este modalitatea de scoatere a bunurilor materiale ce aparțin deținuților de pe teritoriul penitenciarului. În celula lui Burlacu A. a intrat dar nu ține minte ce bunuri materiale se aflau la el în celulă și nu cunoaște ce s-a petrecut cu bunurile materiale din celulă lui Burlacu A..

-Declarațiile martorului Chitoroagă Veaceslav Mihai care în ședința de judecată pe aceste capete de învinuire, a declarat, că Burlacu A. se deținea în celula nr. 22 și avea următoarele bunuri: televizor LCD, boxe, sistemă audio. După ce Burlacu A. nu s-a mai întors din concediu a aflat că bunurile acestuia nu mai erau în celulă. Nu a văzut ca cineva să încarce bunurile lui Burlacu A. în vre-o mașină și el nu a fost implicat la scoaterea bunurilor din celula lui Burlacu A..

-Declarațiile martorului Karalar Murat Amza care în ședința de judecată pe aceste capete de învinuire, a declarat, că în celula unde se deținea împreună cu Burlacu A. aveau următoarele bunuri: un televizor LCD, stabilizator de tensiune electrică, aparat de aer condiționat de model „Ariston”, o sistemă audio, antenă parabolică - care aparțineau lui Burlacu AI., o combină electrică de model

Moulinex”, frigider de model „Ariston” - care îi aparțineau lui personal și un frigider comun cu Burlacu A. de model „Indesit”. La fel în celulă mai aveau și mobilă de bucătărie, un ventilator și un aparat de încălzit. Ține minte, că la 20 martie 2012, pe la orele 17:00, deținutul Burlacu Al. trebuia să se întoarcă din concediu, dar nu s-a mai întors. A doua zi au venit în celulă Suvac Pavel și Ceban Victor împreună cu alți colaboratori ai penitenciarului nr.13, iar dintre condamnați era prezent un deținut pe nume Denis și altul pe nume Vanea care au cos din celulă televizorul, sistema audio, aparatul de aer condiționat, stabilizatorul de energie electrică, salteaua ortopedică și alte bunuri, omai frigiderul a rămas în celulă. Jumătate din bunurile ridicate îi aparțineau lui Burlacu A., iar cealaltă jumătate lui. Atunci când au fost coase bunurile din celulă erau prezenți Ceban V., Suvac P. și Cosoi F., pe Redchin A. atunci nu l-a văzut. Cei ce le-au luat au spus că le or duce la depozit. Atunci a fost întocmit un proces verbal, apoi peste un timp a fost întocmit alt proces-verbal în care nu era indicat aproape nimic și i-au spus să-l semneze. Procesul verbal era întocmit în limba moldovenească pe care nu o înțelege, dar l-a semnat deoarece așa i s-a spus. Ulterior a încercat să afle unde anume au fost depozitate bunurile date, dar nu le-a văzut nicăieri.

-Declarațiile martorului Butnari Ion Ion care în ședința de judecată a declarat, că în perioada anilor 2009 - 2011 a activat în calitate de chinolog, serviciul pază și escortă a penitenciarului nr. 13. Pe parcursul serviciului a activat și în calitate de ajutor al șefului ărzii pe serviciul chinologic iar în afară de aceasta avea servicii și la postul nr. 8 din ograda gospodărească unde avea obligația să verifice oate mijloacele de transport care intrau și ieșeau de pe teritoriul penitenciarului nr. 13, despre care fapt făcea mențiuni într-un registru pecial. În activitatea sa se supunea șefului gărzii, ajutorului șefului gărzii, șefului penitenciarului și adjunctului iar postul se deschidea doar u permisiunea acestora. Confirmă faptul că la 25.03.2011 se afla la serviciu când Suvac Pavel a intrat pe teritoriul penitenciarului până la oxele din ograda gospodărească cu automobilul personal de model „Opel” de culoare albă și a încărcat două sau trei cutii. Personal nu a erificat ce se afla în acele cutii, deoarece în obligațiile lui de serviciu era indicat că trebuie să verifice ca să nu evadeze vre-un deținut, iar cele cutii erau prea mici ca în ele să încapă cineva. Despre faptul intrării și ieșirii de pe teritoriul penitenciarului a automobilului a făcut ențențunea respectivă în registru. Acele cutii au fost aduse în boxe de către doi condamnați cu câteva zile înainte de a fi luate.

-Declarațiile martorului Petrachi Victor Gheorghe care în ședința de judecată pe aceste capete de învinuire, a declarat, că ă sponsabil de introducerea și scoaterea bunurilor de pe teritoriul penitenciarului este un colaborator din serviciul regim, în acea perioadă osibil că era Petcu N.. Suvac P. nu putea nicidecum să scoată careva bunuri de pe teritoriul penitenciarului nr. 13 fără a depune un aport în acest sens. Bunurile care rămân de la condamnații evadați se transmit la depozit.

Serviciul securitate nu are nici o atribuție de a ridica careva bunuri din celule. Când Burlacu A. nu s-a întors din concediu, în celula cestuia s-a făcut percheziție deoarece era nevoie de careva probe pentru a-l găsi pe acesta, nu cunoaște dacă din celula acestuia au fost dicat careva bunuri sau nu.

-Declarațiile martorului Paladii Igor care în ședința de judecată pe aceste capete de învinuire, a declarat, că primind informația ă deținutul Burlacu A. nu s-a întors la data stabilită din concediu de scurtă durată, au început să întreprindă măsuri operative de epistare a locului aflării și reținerii acestuia. În acest sens a fost dat ordin de efectuare a percheziției în celula lui Burlacu A., de cine nume a fost dat ordinul nu-și amintește, putea să fie dat de către el sau de șeful penitenciarului, de șeful adjunct al penitenciarului sau de ătre colaboratorul responsabil de bloc.

La percheziție au participat colaboratorii serviciului securitate Ceban V., Suvac P., Redchin A., Cosoi F., posibil și alți colaboratori.

În rezultatul efectuării măsurilor investigativ operative au fost ridicate: careva carnet de notițe ce aparțineau deținutului Burlacu A., n ziar „Makler” în care erau făcute însemnări în rubrica anunțurilor de dare în arendă a automobilelor. De celelalte lucruri personale a eținutului Burlacu A. nu cunoaște nimic deoarece de acestea răspunde serviciul regim și supraveghere, inclusiv și de depozitarea lor.

E1 personal nu cunoaște ca Suvac P. să fi introdus sau scos careva bunuri de pe teritoriul penitenciarului.

-Declarațiile martorului Mustață Ada Nicolai care în ședința de judecată a declarat, că la 22 martie 2011, făcând parte din grupa perativă și efectuând apelul deținuților a aflat că deținutul Burlacu A. era plecat în concediu, pe ce perioadă nu cunoștea. În aceeași zi, upă masă, toți șefii de serviciu au fost chemați la o ședință convocată de șeful penitenciarului nr. 13, la care li s-a adus la cunoștință că eținutul Burlacu A. nu a revenit din concediu. În legătură cu acest fapt s-au creat mai multe grupe operative pentru a verifica celula lui irlacu A. și a lucrurilor personale ale acestuia. Ea a avut misiunea de a examina lucrurile personale ale deținutului și anume: agende, ziare, oi, scrisori, la fel a examinat un ziar „Makler”.

A auzit că careva din obiectele ridicate din celula lui Burlacu A. au fost duse la depozit. Cine a efectuat percheziția nu cunoaște, dar ă sponsabil de blocul de regim era Ceban Victor.

-Declarațiile martorului Bocancea Vitalie Mihai care a declarat, că la sfârșitul lunii martie 2011 a fost anunțat că condamnatul irlacu A. nu s-a prezentat din concediu, și el împreună cu un grup format din colaboratori ai Departamentului Instituțiilor Penitenciare au enit în penitenciarul nr. 13 unde a verificat circumstanțele cazului eschivării de la ispășirea pedepsei a condamnatului în cauză. Acolo a erificat dacă s-au efectuat măsurile necesare de către colaboratorii penitenciarului în sensul depistării deținutului Burlacu A.. Cunoaște că -a efectuat percheziția celulei lui Burlacu A., și în rezultatul efectuării percheziției s-au depistat și s-au ridicat careva obiecte care olaboratorii penitenciarului nr. 13 considerau că aparțineau lui Burlacu A. și anume: carnet de notițe, un ziar cu anumite înscrisuri. eferitor la sustragerea bunurilor din celula lui Burlacu A. nu cunoaște nimic.

Vinovăția inculpaților Puiu Albert, Ceban Victor, Suvac Pavel, Cosoi Fiodor și Redchin Artur cu referire la episodul 2-3 ste dovedită și prin materialele dosarului:

-Extrasul din ordinul nr. 250 din 09 iulie 2010 a Ministerului Justiției Redchin Artur a fost numit în funcție de specialist al erviciului securitate al Penitenciarului nr.13. Deci către 23.03.2011 era angajat în această funcție. (vol.2 f.d.23);

-Extrasul din ordinul nr. 195 ef. Din 24 septembrie 2009 a Directorului General DIP, Cosoi Fiodor a fost numit în funcție de pecialist al serviciului securitate al Penitenciarului nr. 13, începând cu 01.10.2009. (vol.2 f.d.48);

-Extrasul din ordinul nr. 126 ef. din 15 septembrie 2005 a Directorului General DIP, Suvac Pavel a fost numit în funcție de pecialist al serviciului securitate al Penitenciarului nr. 13, începând cu 19.09.2005. (vol.2 f.d.71);

-Extrasul din ordinul nr. 275 din 27 iunie 2008 a Ministerului Justiției, Ceban Victor a fost numit în funcție de specialist al erviciului securitate al Penitenciarului nr. 13, începând cu 27.06.2008 (vol.2 f.d.94);

-Extrasul din registrul de evidență a aparatajului audiovizual intrat în Penitenciarul nr. 13, la 25.10.2010 deținutului Burlacu A.S. i s-a transmis de către Curiș Mariana următoarele bunuri: televizor „Konka”, perforator RTK ROTHER, plită electrică de model First” și „Mulinex”, frigider de model „Indesit”, DVD „Magnium”; la 02.11.2010 deținutului Burlacu A.S. i s-a transmis de către Curiș Mariana următoarele bunuri: DVD „Pionier”, sistem boxe, cuptor cu microunde „Indesit”, stabilizator AVRI Rower, 2 boxe de model PC”; la fel la 21.02;2011 deținutului Burlacu A.S. i s-a transmis de către Curiș Mariana un televizor de model „LG”. (vol.1 f.d.43);

-Copia procesului - verbal de percheziție și ridicare din 22.03.2011, conform căruia din celula 21 a blocului de regim nr. 1 au fost dicat următoarele bunuri: un ziar „Makler”, o agendă de culoare cafenie, un set de foi A4, o agendă de culoare verde-închisă, care a et întocmit în prezenta deținutului Karalar Murat și semnat de către acesta. La percheziție au participat Ceban V., Suvac P., Cosoi F.

peste înlocuire în prezenta deținutului Karalar Murat și semnat de către acesta. La percheziție au participat Ceban V., Suvac P., Cosoi T., Redchin A., percheziția s-a efectuat în prezenta deținutului Caralar Murat. (v.1 f.d.52)

-Încheierea judecătorească Buiucani din 05.09.2012 prin care s-a autorizat efectuarea percheziției la domiciliul cet. Puiu Albert, în scopul depistării televizorului de model „LG”. (vol. 1 f.d.67);

-Procesul - verbal de percheziție din 07.09.2012 prin care la domiciliul cet. Puiu Albert nu au fost depistate și ridicate careva bunuri. (vol. 1 f.d.68);

-Procesul - verbal de confruntare între martorul Karalar Murat și bănuitul Cosoi Fiodor din 24.09.2012, martorul Karalar M. a declarat că în timpul percheziției din 22.03.2011 din celula în care se deținea a fost ridicată tehnică audio-video și de uz casnic ce îi aparține deținutului Burlacu A., iar bănuitul Cosoi T. a menționat că au fost ridicate doar bunurile indicate în procesul-verbal de percheziție (vol.1 f.d. 123);

-Procesul - verbal de confruntare între martorul Karalar Murat și bănuitul Redchin Artur din 24.09.2012, martorul Karalar M. a declarat că în timpul percheziției din 22.03.2011 din celula în care se deținea a fost ridicată tehnică audio-video și de uz casnic ce îi aparține deținutului Burlacu A. iar bănuitul Redchin A. a negat acest fapt (vol. 1 f.d. 123);

Procesul - verbal de confruntare între martorul Caraghiaur Ilia și bănuitul Puiu Albert din 03.10.2012, martorul Caraghiaur I. a declarat că a văzut cum la 2-3 zile după evadarea lui Burlacu A. bunurile acestuia au fost scoase din celulă și încărcate într-un microbuz de culoare albă iar bănuitul Puiu Albert a declarat că el personal nu a luat aceste bunuri și nici nu a dat indicații cuiva ca să le scoată din celulă. (vol. 1 f.d. 135);

-Procesul - verbal de confruntare între martorul Karalar Murat și bănuitul Ceban Victor din 04.10.2012, martorul Karalar M. a declarat că Ceban V. a participat la percheziția din 22.03.2011 în cadrul căreia au fost ridicate bunurile ce îi aparține deținutului Burlacu A. (menționate în ordonanța de punere sub învinuire) iar bănuitul Ceban V. a infirmat acest fapt concretizând că din celula nr. 21 au fost ridicate doar bunurile indicate în procesul-verbal de percheziție și ridicare din 22.03.2011. (vol.1 f.d. 138);

-Ordinul nr. 67 din 17.03.2011 al șefului penitenciarului nr. 13, condamnatului Burlacu A. i s-a acordat deplasare de scurtă durată în afara penitenciarului pe termen de 5 zile, pe perioada: 17.03.2011-21.03.2011 (vol. 1 f.d. 169);

-Fișa postului specialistului serviciului securitate al penitenciarului nr. 13 Redchin A., Cosoi F., Suvac P., Ceban V. scopul general al funcției date fiind organizarea lucrului în scopul asigurării ordinii de drept și regimului de detenție în penitenciar iar una din sarcinile de bază constituind preîntâmpinarea și contracararea evadărilor sau eschivărilor de la executarea pedepsei penale a deținuților, contribuirea la căutarea deținuților care au evadat din penitenciar și condamnaților care s-au eschivat de la executarea pedepsei penale din cadrul de detenție (vol. 2 f.d. 19, 40, 63, 90).

Colegiul penal reține că :

Inculpații A.Puiu și V.Ceban sunt învinuiți și de faptul că în ianuarie –mai 2012 depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege urmărind scopul denigrării conducerii Penitenciarului nr. 13 sistematic au escortat-o pe deținuta T.Canțer în birourile de serviciu prin amenințări au influențat-o să depună plingeri precum că colaboratorul penitenciarului 13 C.Pîntea ar fi violat-o. Ulterior ar fi influențat-o să confirme că C.Pîntea i-a asigurat întreveneri cu alți deținuți cu care ar fi întreținut relații intime și a înșelățoșie cerînd ca ea să relateze în fața reprezentanților presei despre cele întimplate, cauzînd astfel daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și autorităților statului, infracțiune prevăzută la art. 328 alin.(1) CP.

Cu privire la **Episodul 4**, la judecarea cauzei în instanța de fond și instanța de apel inculpatul **Puiu Albert** fiind audiat, privitor la învinuirea adusă pe acest capăt de învinuire, a declarat, că nu recunoaște vina și a comunicat că în noiembrie 2011 când a avut loc cazul cu condamnată Canțer T., el nu activa în Penitenciarul nr. 13 Chișinău ci în Penitenciarul nr. 9 Pruncul și nu a avut nici o atribuție la acordarea întrevenerii ilegale deținutei Canțer T. și acest fapt este demonstrat prin probe materiale. Referitor la mediatizarea din aprilie 2012 a comunicat că Canțer T. s-a adresat la el cu cerere de a fi primită la audiență. Audiența dată a fost înregistrată oficial în registrul de audiențe a deținuților, unde a indicat solicitarea acesteia de a da un interviu în sursele mass-media în scopul apărării drepturilor ei. În rezultatul audienței date el i-a explicat că nu poate să o ajute cu nimic deoarece nu intră în atribuțiile sale luarea unei asemenea decizii. Explicându-i că este procedură specială legală prin care ea poate să-și obțină cele dorite. Nu a exercitat nici un fel de presiune asupra deținutei Canțer T. nici el și nici alți colaboratori. Până la urmă deținuta Canțer T. a acordat interviu în baza permisiunii Departamentului Instituțiilor Penitenciare. Cu condamnată Canțer T. a discutat de vreo 2-3 ori prin luna aprilie 2012, nu din propria dorință ci la solicitarea ei și numai cu avizul șefului penitenciarului Munteanu V.. Discuțiile au avut loc în biroul său de serviciu. O dată a discutat cu Canțer T. privitor la solicitarea acesteia de a acorda un interviu mass-mediei, iar la a 2-a discuție a avut o solicitare de a-i acorda securitate personală și privind acțiunile colaboratorului Pîntea C.. Nu a contribuit la acordarea serviciilor avocatei Doina Străisteanu deținutei Canțer T. deoarece nu are nici o atribuție privind acordarea avocaților pentru deținuți.

Inculpatul **Ceban Victor** fiind audiat, privitor la învinuirea adusă pe acest capăt de acuzare, a declarat, că nu recunoaște vina și a comunicat că pe deținuta Canțer T. nu a influențat-o nici într-un mod. Cu ea a avut în jur de patru discuții numai în baza cererilor ei. În cadrul discuțiilor Canțer T. i-a comunicat că Pîntea C. s-a comportat rău cu ea, i-a organizat o întrevedere ilegală cu un deținut, cu care a întreținut relații sexuale, la fel i-a comunicat că a mai întreținut relații sexuale și cu Pîntea C.. Pe acest caz nu a influențat-o să depună plângere, a ascultat-o și atât. La fel a mai adăugat că pe 06.04.2012, în jurul orei 17.00, în timp ce se pregătea să plece acasă, a fost anunțat că la postul nr. 12 sunt careva probleme. S-a deplasat la post și supraveghetorul de la post l-a anunțat că în celula 112 deținutele sunt ceartă, țipă una la alta. Supraveghetorul a deschis ușa celei, de acolo a ieșit Canțer T. și i-a spus că Gîrnu C. face probleme. El atunci a propus s-o transfere în altă celulă unde dorește ea. Canțer T. a solicitat atunci să fie deținută de una singură, el însă i-a explicat că nu este posibil acest fapt și i-a propus mai multe variante, ea acceptând să fie transferată în celula 107. Careva presiuni sau amenințări din partea lui nu au fost. Atunci Canțer T. a întocmit o cerere, el s-a deplasat în celula 107 unde se dețineau condamnatele Dadbaeva T. și Gîrnu M. și le-a cerut acordul ca în celula lor să vină și Canțer T. și acestea au acceptat. Canțer T. a mai solicitat securitate personală în legătură cu faptul că are probleme la postul nr. 12, el a luat materiale acumulate și s-a deplasat la Munteanu V., a întocmit un raport cu privire la situația deținutei Canțer T., a întocmit o decizie de asigurare a securității personale și un talon de transfer pe care Munteanu V. l-a semnat și a dat acordul ca aceasta să fie transferată în celula 107.

Fiind audiat suplimentar în legătură cu ascultarea înregistrării audio a convorbirilor dintre partea vătămată Canțer T. și inculpatul Ceban V., acesta a declarat că înregistrarea dată a fost efectuată la 06.04.2012, în jurul orei 17.00-17.15, la postul nr. 12. A efectuat această înregistrare cu scopul de a se asigura ca Canțer T. să nu spună că el forțat a transferat-o în celula 107, el de fapt a insistat ca să fie plasată în celula 106, însă Canțer T. a refuzat.

Încheierea inculpatilor A.Puiu și V.Ceban în comiterea infracțiunii învinuite conform art. 328 alin (1) CP pe episodul de denigrare

vinovăția inculpaților A.Puiu și V.Ceban în comiterea infracțiunii infracțiune comună art. 526 art.(1) CF pe epizodul de demnitate instituției Penitenciarului nr.13 și depășirea limitelor drepturilor și obligațiilor acordate prin lege cu cauzare de daune în proporții considerabile intereselor ocrotite de lege a T.Canțer și C.Pîntea prin probe administrate nu sa confirmat și pe acest capăt de acuzare i în mod legal și obiectiv au fost îndreptățiți.

Astfel Colegiul penal prin verificarea suplimentară a probelor a mai constatat:

Partea vătămată Pîntea Cristian în ședința de judecată a declarat, că activează în Penitenciarul nr.13 la funcția de ajutor al fițerului de serviciu, iar în 2011 activa în funcția de specialist al serviciului securitate a penitenciarului nr. 13. Până în 2011 condamnată Canțer T. s-a deținut în penitenciarul nr. 13, apoi a fost transferată în penitenciarul nr.7 Rusca, iar în scurt timp a declarat că este însărcinată în urma unei întrevederi cu un deținut organizată de el. în urma acestei declarații a fost intentată o cercetare de serviciu în rezultatul căreia nu s-au dovedit acele fapte. La întoarcerea deținutei Canțer T. în penitenciarul nr. 13, aceasta a fost influențată de către Puiu A. și Ceban V. ca să-și schimbe declarațiile făcute anterior și să depună o plângere precum că a rămas însărcinată în urma întreținerii nui prapor sexual cu el. Acest fapt a fost mediatizat cu implicarea avocatei Doina-Ioana Străisteanu care a emis pe internet un comunicat pe presa cu denumirea „Deținuta Canțer Tatiana a fost impusă la raport sexual și avort forțat” și care a fost preluat de diferite posturi de televiziune, în urma vizionării reportajului pe pagina web a postului de TV Publika, a putut citi clar numele și prenumele său. Faptul dat a fost verificat de Procuratura Generală și emisă o ordonanță de neîncepere a urmăririi penale. în rezultat a avut probleme în familie, de el s-a îndepărtat rudele. Mai târziu, din convorbire cu Canțer T. aceasta i-a comunicat că a fost influențată și amenințată de Puiu A. și Ceban V. ca să depună plângere pe el, el personal însă nu-și amintește ca Canțer T. să fi fost influențată de către inculpați. Solicită ca inculpații Ceban V. și Puiu A. să fie trași la răspundere conform legii.

Partea vătămată Canțer Tatiana în ședința de judecată a declarat, că la 6 noiembrie 2011 a fost etapată în penitenciarul 7 Rusca. La 7 noiembrie 2011 s-a întâlnit și a discutat cu colaboratorul penitenciarului nr.7 - Turcanu Iu.. Peste o săptămână a fost chemată la medicul medical al penitenciarului și i s-a spus să treacă controlul medical ginecologic deoarece este suspiciunea că este însărcinată. A făcut controlul medical după care tot în aceea zi a fost chemată la șeful serviciului medical al penitenciarului nr.7 care a întrebat-o dacă a avut careva întrevederi în penitenciarul 13 ea comunicându-i că a avut întrevedere legală prin sticlă. Pe 25 noiembrie 2011 a fost la control și medicul terapeut care i-a confirmat că este însărcinată iar peste câteva zile a fost escortată în spitalul raional Hîncești unde a făcut examenul ultra sonografic care a demonstrat că este însărcinată. Din câte își amintește de ea s-a apropiat Turcanu Iu. și a întrebat-o pe cine din șefii din penitenciarul nr. 13 îi cunoaște. Eu a spus că îl cunoaște pe Munteanu V. și pe colaboratorul de la postul de femei - Pîntea Cristian. A doua zi a fost escortată în biroul de serviciu a lui Turcanu Iu. unde i s-a spus sa scrie o plângere pe Pîntea Cristian precum ca acesta i-a organizat o întrevedere ilegală în urma căreia a rămas însărcinată. Turcanu Iu. a discutat la telefon cu un colaborator al penitenciarului nr. 13 - Puiu Albert care i-a spus să scrie așa cum îi v-a spus Turcanu Iu. În luna decembrie 2011 a fost escortată la penitenciarul 16 Pruncul unde a mai trecut un control medical în urma căruia s-a constatat ca nu este și nici nu a fost însărcinată după care a fost etapată în penitenciarul nr. 13. La 19 ianuarie 2012 a fost plasată în celula 112, de unde Ceban V. o scotea des la convorbiri și căruia i-a povestit tot ce s-a întâmplat în penitenciarul 7 Rusca. Ceban V. i-a spus că este persoana potrivită prin care poate să se răzbune pe Pîntea C.. Ceban V. a amenințat-o că în caz că v-a refuza să depună plângere împotriva lui Pîntea C. v-a fi transferată într-o celulă unde v-a fi bătută de alte deținute, la fel a primit amenințări în privința copiilor ei. Atunci s-a adresat cu o cerere privind audiența la Puiu Albert. În cadrul audienței a comunicat că este amenințată de Ceban V., iar Puiu A. a spus că o să ia măsuri în privința aceasta apoi i-a spus să scrie o cerere prin care să solicite mass media în penitenciar ca să dea un interviu și prin intermediul mass media să solicite un avocat. După ce a depus cerere a fost asistată de avocatul Străisteanu D.-I., care i-a comunicat că este din partea lui Puiu A., și din care motiv nu i-a spus acesteia că este amenințată de către Ceban V. și Puiu A.. La fel nu a avut posibilitate să se adreseze în vre-o instanță precum că este amenințată, deoarece toate scrisorile erau verificate.

La 6 aprilie 2012 Ceban V. a scos-o din celula 112 și a transferat-o în celula 107 unde se dețineau condamnatele Boneva M. și Dadbaev T., care se aflau sub protecție de stat. Atunci Boneva M. a scris din numele ei o cerere precum ca a fost violată de Pîntea C.. Este un timp a scris o cerere pe numele șefului adjunct al penitenciarului Ochisor S. prin care a solicitat audiență și în cadrul căreia i-a declarat lui Ochisor S. că a fost impusă de Ceban V. și Puiu A. să depună declarații false. Deci, a fost amenințată de Turcanu Iu., Puiu Albert, Ceban Victor, Boneva M. și Dadbaev T..

Cu Pîntea C. a avut două întrevederi dintre care una a fost prin luna martie 2012 la solicitarea ei în cadrul căreia i-a povestit tot devărul iar la a doua întrevedere i-a povestit că este amenințată de Puiu A. și Ceban V..

Fiind audiată suplimentar în legătură cu ascultarea înregistrării audio a convorbirilor dintre inculpatul Ceban V. și partea vătămată Canțer T. aceasta a declarat că pe această înregistrare nu sunt cuvintele ei, se aude o voce dar nu este a ei. Nu recunoaște nimic din ceea ce s-a auzit din înregistrare.

În ședința Colegiului penal partea vătămată T.Canțer a declarat că ea a dat anterior declarații false cu privire la vinovăția A.Puiu și Ceban fiind influențată și amenințată de conducerea penitenciarului nr.13 care dorea al proteja pe C.Pîntea. În vara anului 2011 a avut relații intime cu R.Dervici fiind organizată întrevederea de către C.Pîntea și apoi la insistența lui C.Pîntea a avut relații intime și cu el. A rămas gravidă fapt confirmat și prin investigațiile medicale. Fiind transferată la Penitenciarul Rusca a fost supusă egaminării medicale și a constatat că este gravidă. Ulterior a fost transtefrită la diferite penitenciare fiind forțată a și face avort.

-Declarațiile martorului Ciuhrii Valentina Ion care în ședința de judecată a declarat, că pe Canțer Tatiana o cunoaște din 2012. Ea se deținea în penitenciarul nr.7 în secția mamei și a copilului unde a fost adusă și Canțer Tatiana și aceasta i-a spus că este însărcinată. La fel i-a comunicat că a făcut un examen ecografic în urma căruia a fost confirmată sarcina. A rămas însărcinată din penitenciarul nr. 13 în urma unei întrevederi cu un deținut, la fel a fost maltrată și din câte a înțeles nu din voia ei a avut acea întrevedere. Din spusele lui Canțer T. aceasta a fost escortată la întrevedere de către colaboratorul operativ Cristian. Nu i-a comunicat nimic despre faptul că ar fi fost influențată de Ceban V. și Puiu A..

-Declarațiile martorului Turcanu Iurie Gheorghe care în ședința de judecată a declarat, că activează în calitate de șef al serviciului securitatea a penitenciarului nr.7 din luna februarie 2010. Pe Canțer Tatiana o cunoaște, aceasta s-a deținut în penitenciarul nr.7 în 7 noiembrie 2011 până pe 15 decembrie 2011. Aproximativ peste două săptămâni de la etaparea ei în penitenciarul nr.7 în serviciul securitate a parvenit informația precum că Canțer T. ar fi însărcinată. A verificat cartela de evidentă a întrevederilor din penitenciarul nr. 3 și în aceasta nu era stipulat că ar fi avut întrevederi de lungă durată și din câte cunoaște ea nici nu era căsătorită oficial. Personal a audiat-o referitor la acest fapt și ea a scris o explicație precum că a avut o întrevedere în penitenciarul nr. 13 Chișinău cu un deținut cu care a întreținut relații sexuale. De la început a comunicat că a întreținut un raport sexual cu un deținut pe nume Dogari Andrei, iar întrevederea respectivă a fost organizată de către un colaborator de la penitenciarul nr. 13, ulterior a aflat că este vorba de Pîntea Cristian și care pentru serviciul dat a fost remunerat cu 500 de euro. A doua zi Canțer T. a fost transportată la Centrul diagnostic din Hîncești unde i s-a stabilit diagnoza de probabilitate de sarcină, ulterior urmând să mai treacă examinare suplimentară deoarece diagnoza nu era

efinitivă. Când s-a stabilit că în acea perioadă Dogari Andrei nu s-a deținut în penitenciarul nr. 13, Canțer T. a declarat că a întreținut relații sexuale cu alt deținut - Dervici Ruslan. Prin luna februarie 2012 deținuta Canțer T. a depus o plângere în privința lui la Procuratură și care a indicat precum că, el împreună cu medicul terapeut din penitenciarul nr.7 i-au administrat o pastilă în rezultatul căreia aceasta a născut sarcina. Ulterior, în luna august 2012, în cadrul procesului penal unde el figura în calitate de inculpat, deținuta Canțer T. declara că el, împreună cu Ceban V. și Puiu A. au inventat istoria cu sarcina pentru a crea probleme conducerii penitenciarului nr. 13.

Perioada cât deținuta Canțer T. s-a aflat în penitenciarul nr.7, aceasta nu a menționat nimic nici de Puiu A. și nici de Ceban V.. Cu ea petrecut mai multe convorbiri, în cadrul cărora a menționat că în penitenciarul nr. 13 a fost amenințată doar de Pîntea C. ca să nu spună despre cele întâmplate.

-*Martorul Plugaru Elena Serafim* care în ședința de judecată a declarat, că activează în calitate de medic ginecolog în penitenciarul nr.7 Rusca. Canțer Tatiana s-a programat la consultație la ea cu suspiciunea că este gravidă. I-a comunicat că a avut întrevedere cu soțul ei și considera că a rămas gravidă. Ea a examinat-o, însă suspectă la graviditate nu s-a confirmat, stabilindu-i diagnostic de salpingită și disfuncție ovariană. În cadrul examinării ea nu a declarat că a fost amenințată și supusă violului. A fost dusă apoi la spitalul din Hâncești unde i s-a efectuat ecografia organelor genitale și i s-a stabilit diagnostic: gravitate 2-3 săptămâni. sterilet - intrauterin.

Dosarul nr. 1a-757 /2014

Judecător: S. Lebediuc

DECIZIE

în numele Legii

30.03.2015

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău

Avînd în componența sa pe:

Președintele ședinței de judecată

Iurie Melinteanu

Judecătorii

Nichifor Corochii și Sergiu Furdui

Grefier

Cristina Zama

Cu participarea:

Procurorului

Dorina Tăut

Avocaților :

Tudor Suveică și Boris Bulbuc

Judecând în ședință deschisă apelul I. Bazatin procuror în Procuratura militară Chișinău, declarat împotriva sentinței Judecătorei militare din 30.12.2013 în cauza penală:

Puiu Albert Victor, născut la 30.09.1971, originar din s. Speia, r-ul Grigoriopol, domiciliat în s. Temeleuți, r-ul Călărași, moldovean, căsătorit, anterior ne judecat, nu lucrează, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin.(1) și art. 328 alin.(1) CP al RM;

Ceban Victor Pavel născut la 07.09.1986 în s. Valea Perjii, r-ul Taraclia, domiciliat în s. Temeleuți, r-ul Călărași, moldovean, căsătorit, ne judecat, colaborator a Penitenciarului nr. 5 or. Cahul;

Suvac Pavel Boris născut la 10.05.1981 în s. Brănești, r-ul Orhei, moldovean, divorțat, ne judecat, angajat în cadrul CP Anenii Noi a MAI inspector a DIF;

Cosoi Fiodor Vasili născut la 10.04.1986, născut și cu domiciliu în s. Puhoi, r-ul Ialoveni, moldovean, căsătorit, ne judecat, angajat la Penitenciarul nr.9 Pruncul;

Redchin Artur Oleg născut la 12.10.1988 în mun. Chișinău, domiciliat în mun. Chișinău, str. Docuceaev 2/4 ap.29, moldovean, necăsătorit, anterior ne judecat, ne angajat în câmpul muncii

toți învinuiți de comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 328 alin.(1) CP și art. 332 alin.(1) CP.

Judecarea cauzei în prima instanță de la 08.02.2013 până la 30.12.2013.

Asupra apelurilor în cauză, Colegiul Penal

CONSTATĂ:

Prin sentința Judecătorei Militare din 30.12.2013, Puiu Albert Victor învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) CP și art. 328 alin. (1) CP a fost achitat, pentru că faptele inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale acestor infracțiuni.

Ceban Victor Pavel, Suvac Pavel Boris, Cosoi Fiodor Vasili, Radchin Artur Oleg învinuiți în baza art. 328 alin. (1) CP și 332 alin. (1) CP au fost achitați din motiv că faptele inculpaților nu întrunesc elementele constitutive ale acestor infracțiuni.

I. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut :

Puiu Albert Victor a fost pus sub învinuire de comiterea infracțiunilor prevăzute de alin. (1) art. 327 și alin. (1) art. 328 Cod Penal, iar Suvac Pavel Boris, Ceban Victor Pavel, Cosoi Fiodor Vasili și Redchin Artur Oleg au fost învinuiți de comiterea infracțiunilor prevăzute de alin. (1) art. 328 și alin. (1) art. 332 Cod Penal după cum urmează :

Puiu Albert, deținând funcția de șef adjunct al Penitenciarului nr. 13 Chișinău, în grad special - locotenent colonel de justiție, în perioada lunilor august 2009 - februarie 2011, având calitatea de persoană publică și având funcție de răspundere - investită cu anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice însă contrar acestor obligații a săvârșit abuzul de serviciu în următoarele împrejurări:

Astfel, în luna august 2009, necătfind la faptul că condamnatul Burlacu Alexandru Semion nu întrunea condițiile prevăzute de art. 198, 235 Cod de Executare pentru a fi angajat în câmpul muncii pe teritoriul Penitenciarului nr. 13 Chișinău, Puiu Albert folosind situația de serviciu în alte interese personale, sub pretextul, că condamnatul Burlacu Alexandru conlucrează cu serviciul securitate a Penitenciarului nr.13 Chișinău, a facilitat angajarea condamnatului Burlacu Alexandru la funcția de hamal-muncitor auxiliar în cadrul detașamentului de deservire gospodărească a Penitenciarului nr. 13 Chișinău, funcție la care o zi de muncă prestată se echivalează la două zile de ispășire a pedepsei cu închisoare.

În afară de aceasta în luna noiembrie 2010, la indicația abuzivă a lui Puiu Albert condamnatul Burlacu Alexandru a fost transferat la funcția de curățător de canale și tunele de canalizare, funcție la care s-a considerat până în februarie 2011, totodată fiindu-i calculat o zi de muncă ca trei zile de executare a pedepsei cu închisoarea.

În continuare în perioada lunilor august 2009 - februarie 2011, Puiu Albert folosind situația de serviciu în scopuri personale, dădea sistematic ilegal indicații la subalterni ca ultimii să-l tableze pe condamnatul Burlacu Al. precum că el ar fi prestat anumite lucrări pe teritoriul instituției, deși real Burlacu Al. nu efectua careva lucrări conform funcției angajate.

În urma acțiunilor abuzive ale lui Puiu Albert, în perioada august 2009 - februarie 2011, condamnatului Burlacu Alexandru ilegal i-a fost calculat și achitat salariu în sumă totală de 14037,65 lei, precum și ilegal i-au fost calculate 321 zile privilegiate, fapt ce a știrbit imaginea sistemului penitenciar în fața societății iar intereselor de serviciu au fost cauzate daune în proporții considerabile.

Procurorul a considerat, că prin acțiunile sale Puiu A.V., având calitatea de persoană publică și având funcție de răspundere a săvârșit abuzul de serviciu, adică folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu în interese personale, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, infracțiunea prevăzută de art. 327 alin.(1) Codul Penal.

Tot, Puiu Albert Victor deținând funcția de șef adjunct al Penitenciarului 13 Chișinău, în grad special - locotenent colonel de justiție, în complicitate cu colaboratori Penitenciarului nr. 13 Chișinău, Ceban Victor, Suvac Pavel, Cosoi Fiodor și Redchin Artur a săvârșit depășirea atribuțiilor de serviciu în următoarele împrejurări:

La 22 martie 2011, la indicația abuzivă a șefului adjunct al Penitenciarului nr.13 Chișinău Puiu Albert, specialiștii serviciului securitate Ceban Victor, Suvac Pavel, Cosoi Fiodor și Redchin Artur s-au deplasat în celula nr.21 a blocului de regim nr. 1 a Penitenciarului nr. 13 Chișinău cu scopul de a ridica bunurile materiale ce aparțineau condamnatului Burlacu A..

În rezultatul efectuării percheziției, din celula nr.21 au fost ridicate televizor cu ecran plat de model LG, diagonala 32 inci, sistem audio și frigider, bunuri personale ce aparțineau condamnatului Burlacu Alexandru, care nu au fost introduse în procesul - verbal ca obiecte ridicate, nu au fost predate în modul convenit la deposit, locul lor fiind necunoscut până în prezent, fapt ce a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice.

Procurorul a considerat, că prin acțiunile sale intenționate Puiu A.V., Redchin A.O., Cosoi F.V., Suvac P.B., Ceban V.P. au săvârșit depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, adică infracțiunea prevăzută de art. 328 alin. (1) Cod penal.

Ceban Victor împreună cu colegii săi Suvac Pavel, Cosoi Fiodor și Redchin Artur, urmărind interesul material, au comis falsul în

acte publice în următoarele împrejurări: La 22 martie 2011 specialiștii serviciului securitate a Penitenciarului nr. 13 Chișinău Ceban Victor, Suvac Pavel, Cosoi Fiodor și Redchin Artur s-au deplasat în celula nr. 21 a blocului de regim nr. 1 a Penitenciarului nr. 13 Chișinău cu scopul de a ridica bunurile materiale ce aparțineau condamnatului Burlacu A..

În continuare utilizând în mod excesiv drepturile acordate de lege, Ceban Victor, Suvac Pavel, Cosoi Fiodor și Redchin Artur în timpul efectuării percheziției, în celula nr.21, urmărind interesul material, au introdus date vădit false în documente oficiale - proces - verbal de percheziție precum că din celulă a fost ridicat un ziar „Makler”, o agendă de culoare cafenie, 6 file format A4 și o agendă de culoare verde închisă deși în afară de cele menționate a fost ridicat un televizor cu ecran plat de model LG, diagonala 32 inci, sistem audio și frigider, bunuri personale ce aparțineau condamnatului Burlacu Alexandru, care nu au fost introduse în procesul verbal ca obiecte ridicate, nu au fost predate în modul convenit la depozit, locul lor fiind necunoscut pînă în prezent.

Prin acțiunile indicate, Redchin A.O., Cosoi F.V., Suvac P.B., Ceban V.P. au săvârșit falsul în acte publice, adică înscrierea de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, săvârșite din interes material, adică infracțiunea prevăzută de art. 332 alin. (1) Cod penal.

În perioada lunilor ianuarie - mai 2012, precum că Puiu Albert și Ceban Victor au săvârșit depășirea atribuțiilor de serviciu în următoarele circumstanțe: În perioada lunilor ianuarie - mai 2012, Puiu Albert împreună cu subalternul său specialist al serviciului securitate locotenent major de justiție Ceban Victor, ar fi depășit în mod vădit limitele atribuțiilor de serviciu acordate prin lege, urmărind ca scop - denigrarea imaginii conducerii Penitenciarului nr. 13 în fața societății, fapt ce s-ar solda cu demiterea șefului penitenciarului, în zile diferite, sistematic au escortat-o pe condamnată Canțer Tatiana din celula în care se deținea în birourile de serviciu a Penitenciarului nr. 13 Chișinău, unde prin amenințări verbale cu crearea diferitor probleme în închisoare acesteia precum și rudelor aflate la libertate, au influențat-o pe deținuta Canțer Tatiana să depună plângeri precum că colaboratorul Penitenciarului nr. 13 Pîntea Cristian ar fi violat-o.

În afară de aceasta, Puiu Albert și Ceban Victor au impus-o pe Canțer Tatiana să indice în plângere că același Pîntea Cristian i-a organizat întrevederi ilegale cu un deținut, în timpul căreia cu utimul a întreținut relații sexuale și a rămas gravidă.

În continuare tot Puiu A. și Ceban V. i-au indicat deținutei Canțer T. să susțină declarațiile denigratoare în fața reprezentanților mass-media.

În urma acțiunilor ilegale ale lui Puiu Albert și Ceban Victor, a fost știrbită imaginea sistemului penitenciar în fața societății, iar părților vătămate Canțer Tatiana și Pîntea Cristian le-au fost cauzate suferințe psihice, soldate cu daune în proporții considerabile.

Astfel, prin acțiunile indicate procurorul consideră, că inculpații Puiu A.V. și Ceban V.P. au săvârșit depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, adică infracțiunea prevăzută de art. 328 alin. (1) Cod penal.

II : Concluziile instanței de fond cu privire la nevinovăția inculpaților se rezumă la următoarele:

Conform alin.(2) art.281 CPP, care reglementează căror cerințe trebuie să corespundă ordonanța de punere sub învinuire, printre acestea ea trebuie să cuprindă descrierea mijloacelor, modul de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterul vinei și motivele acesteia.

Prin sensul rigorilor enumerate se înțelege, că odată cu imputarea unor fapte și anume: Din formularea acuzației aduse inculpatului Puiu Albert, sintagma "folosind situația de serviciu în alte interese personale "precum și sintagma" a facilitat angajarea condamnatului Burlacu Alexandru la funcția de hamal-muncitor auxiliar" nu reflectă prin ce acțiuni anume s-a manifestat folosirea situației de serviciu și care sunt acele interese personale urmărite de Puiu A. la comiterea infracțiunii. La fel este abstractă descrierea, că Puiu A. "a facilitat angajarea condamnatului Burlacu A. la funcția de hamal-muncitor", aceasta nu găsește descriere și nu este răspuns la întrebarea: care ar fi fost acțiunile inculpatului de "facilitare a angajării". Mai mult ca atât, notificarea acuzației cu referire la descrierea " în luna noiembrie 2010, la indicația abuzivă a lui Puiu Albert condamnatul Burlacu Alexandru a fost transferat la funcția de curățător de canale și tunele de canalizare ...", precum la fel și sintagma din acuzarea adusă lui Puiu Albert:folosind situația de serviciu în scopuri personale, dădea sistematic ilegal indicații la subalterni ca ultimii să-l tabelleze pe Burlacu A. ..., iarăși este una neclară, lăsând posibilitate de tractare diferită, care nu reflectă cauza și natura acuzării și ca consecință aduce la întrebări fără răspuns: când, în ce împrejurări și cui anume (era șef față de aceste persoane) Puiu A. a dat indicații ilegale; acestea au fost scrise sau verbale, și nu în ultimul rând care a fost conținutul indicației, dacă aceasta a existat; Prin ce anume sa manifestat folosirea situației de serviciu și care sunt acele scopuri personale urmărite de acesta, la fel și că a obținut rezultatul urmărit de tabelare ilegală și de către cine și care anume tablele conțin informații neveridice și în care sens sau în care parte, volumul complet sau parțial în conținutul tablelor este neveridic.

În acest context instanța a notat, că Convenția europeană garantează dreptul fundamental al persoanei acuzate de a fi informată cu privire la natura cauzele acuzării înaintate împotriva sa. Așa art.6 par.3 lit.a) a Convenției prevede că „Orice acuzat are, mai ales, dreptul să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit, despre natura și cauza acuzației aduse împotriva sa”.

Termenul de informare presupune în fapt aducerea la cunoștința acuzatului a faptelor materiale, comiterea cărora i se incriminează, precum și comunicarea calificării juridice date faptelor respective de către organele competente în virtutea dreptului penal național.

Aici a menționat că Hotărîrea Block c. Ungariei din 25.01.201 1, Curtea a reiterat cu privire la dreptul acuzatului de a fi informat despre cauza și natura acuzării ce i se aduce, că prevederile art.6 par.3 lit.a) Convenției, presupun acordarea unei atenții speciale notificării acuzației în adresa persoanei, actul acuzației având un rol crucial în procesul penal.... Scopul prevederilor respective trebuie evaluat în lumina dreptului mai general la un proces echitabil garantat de art. 6 par. 1 al Convenției. În materia penală, exigența informației complete și detaliate asupra acuzației înaintate împotriva individului și, în consecință, calificarea juridică pe care o poate da instanța de judecată faptelor astfel incriminate în virtutea dreptului intern, constituie o condiție necesară în vederea asigurării echității întregului proces. În acest sens, urmează a sublinia, că art.6 nu presupune oarecare cerințe formale privind modul în care acuzatul urmează a fi informat despre cauza și natura acuzației ce i se aduce.

În Hotărârea Penev c. Bulgariei din 07.01.2010, Curtea a reiterat, că pretenziile încălcări ale dreptului de a fi informat despre cauza și natura acuzații înaintate împotriva individului, trebuie examinate în lumina dreptului acuzatului de a-și pregăti apărarea.

În Hotărârea Vaudelle c. Franței din 30.01.2001, Curtea Europeană, a subliniat, că sistemul Convenției incumbă statelor în anumite cazuri obligația de a adopta măsuri pozitive care să garanteze eficient drepturile înscrise în art. 6, inclusiv și cel de a fi informat despre cauza și natura acuzații ce se aduce persoanei bănuite de comiterea unei infracțiuni. Statele trebuie să dea dovadă de diligență în vederea asigurării că indivizii se bucură efectiv de drepturile garantate de art.6 în totalitatea acestora.

Așa deci, instanța a reținut, că organul de urmărire penală trebuie să stabilească și să descrie în conținutul acuzației aduse lui Puiu A. în acest episod nr. 1, care sunt toate cauzele și natura acuzații cu expunerea în amănunte, dar nu limitându-se la formulări generale, așa ca învinuitul să aibă posibilitate de a cunoaște clar fără presupuneri și de a se apăra efectiv de învinuirea incriminată prin prezentarea, după caz, a probelor apărării.

În general, instanța a notat, că dreptul de a fi informat despre natura și cauza acuzației aduse împotriva sa, ca și una din garanțiile recunoscute a procesului echitabil, are în vizor valorificarea dreptului subiectiv al persoanei de a se apăra în fața instanței, inclusiv prin organizarea unei apărări eficiente bazate pe contestarea faptelor incriminate în acuzație, acest drept fiind unul fundamental într-o societate edificată pe principiile democrației europene.

În afară de cele expuse, instanța apreciind probele și afirmațiile martorilor audiați în ședința de judecată, a considerat necesar a nota cu referire la aspectul, că deținutul Burlacu A. nu executa lucrările impuse conform funcției ocupate sau indicațiilor primite, faptul, că toți martorii au depus mărturii controversate în acest sens, fiind cei ce au văzut personal cum Burlacu A. efectua diferite lucrări și fiind cei care au comunicat, că Burlacu A. nu putea efectua careva lucrări, activitatea sa limitându-se la activitatea de conducere cu deținuții din celula de lucru, aceștia în marea sa parte făcând concluzii subiective din spusele altor persoane fie din faptul, că-l vedeau pe Burlacu A. periodic fără ocupație. Oricum, la acest subiect declarațiile martorilor nu pot răspunde la această întrebare cu certitudine dând naștere unor dubii, care nici nu trec de nivelul celor rezonabile. Aici este de mai menționat, și faptul constatat incontestabil, că în Penitenciarul nr. 13 în acea perioadă exista posibilitatea de fixare a orelor de efectuare a lucrărilor, numai prin întocmirea tabelelor de evidență a orelor de lucru, (sarcina zilnică de lucru și efectuarea acestora nu era fixată). Responsabili pentru verificarea efectuării de către deținuții antrenați în câmpul muncii erau șefii de post, iar întocmirea tabelelor lunare era efectuată de șeful de sector Bivol M., apoi Burlea D. coordonat cu șeful serviciului logistică E.Calmiș, luându-se în considerație rapoartele (dacă se prezentau) a șefilor de post sau altor colaboratori asupra neefectuării din careva motive a lucrărilor. Persoanele enumerate au introdus și au confirmat prin semnătura sa informația privitor la activitatea lui Burlacu A. prin emiterea tabelelor lunare de evidență a orelor de lucru zilnic, care n-au fost contestate până în prezent. Mai mult ca atât, este de specificat, că nimeni din colaboratorii Penitenciarului nr. 13 n-a depus nici un raport și n-a întocmit alt document care ar confirma neîndeplinirea din partea lui Burlacu A. a lucrărilor încredințate. Veridicitatea acestor documente (tabelelor lunare) în instanță nu poate fi contestată prin declarațiile aproximative și controversate ale martorilor, deaceia instanța notează, că n-a stabilit nici un temei care ar permite de a nu da credibilității acestor documente (tabelelor lunare).

Ce ține de aspectul angajării lui Burlacu A. în cadrul detașamentului de deservire gospodărească, precum și transferul ulterior a acestui deținut la o altă funcție din cadrul aceleiași detașament, instanța reține, că din materialele cauzei reiese, că angajarea, transferul la altă funcție, a avut loc în baza cererii deținutului Burlacu A. depuse de acesta, și cel mai important cererea fiind contrasemnată de alți colaboratori (inclusiv de cei ce au declarat, că au semnat fiind într-un fel impuși de Puiu A.) asupra corespunderii cerințelor legale, apoi cererea era contrasemnată și de șeful adjunct Puiu A.. La cerere se anexa caracteristica întocmită de Burlea A. semnată inclusiv și de alți colaboratori, privitor la corespunderea tuturor cerințelor legale necesare. După semnarea cererii din partea conducerii cerea nimerea la comisia penitenciarului, după examinarea actelor prezentate primea decizia privind angajarea deținutului în câmpul muncii, transferul la o altă funcție și calcularea zilelor privilegiate și aproba caracteristica deținutului.

Așa deci, dacă martorii Burlea D., Grecu L. (sau alții) susțin, că la exercitarea atribuțiilor sale de serviciu, ce țin de angajarea, transferul și "tabelarea" condamnatului Burlacu A., ei au efectuat careva acțiuni ilegale, contrare intereselor și atribuțiilor de serviciu, fiind într-un mod sau altul impuși de Puiu Albert, atunci aceste acțiuni ilegale a acestor colaboratori a penitenciarului, care ar fi presupuși influențați în orice mod de Puiu A., era necesar a fi verificate prin prisma prevederilor art.39 (constrângerea fizică sau psihică) sau art. 40¹ (executarea ordinului sau dispoziției superiorului) Cod penal, și în cazul în care se constata prin probe că aceștia au fost impuși și există vre-o faptă de constrângere morală, sau ordin, dispoziție ilegală din partea lui Puiu A. la întocmirea documentelor (tabelelor), printr-un act de dispoziție (ordonanță) acest fapt urma a fi constatat cu liberarea acestor persoane de răspundere penală. Contrar, temei de a considera, că unii din colaboratorii penitenciarului nr. 13 (înafară de cei puși sub acuzație) au acționat ilegal fiind constrânși moral sau fiind în exercitarea ordinului ilegal a superiorului nu sunt, adică acțiunile acestora necesită a le considera ca unele legale, și deci suntem în prezența situației, că nu poate exista și în acțiunile lui Puiu Albert a componenței de infracțiune prevăzute de alin. (1) art. 327 CP. Prin alte cuvinte, unicul act, care confirmă existența faptelor ilegale din partea unor colaboratori a Penitenciarului 13, comise în condițiile prevăzute de art. 38 sau art. 40¹ Cod penal este ordonanța procurorului emisă în acest sens. În lipsa acestuia, este de considerat, că existența acțiunilor ilegale la exercitarea atribuțiilor de serviciu poate fi imputat numai persoanelor care nemijlocit au comis aceste încălcări sau acțiunile acestora necesită a fi considerate ca unele legale.

Din considerentele enunțate, instanța a remarcat, că nu poate fi dată o apreciere a vinovăției inculpatului Puiu A. pe episodul 1, în lipsa descrierii clare în actul de acuzație a circumstanțelor de fapt despre natura acuzației, și în lipsa probelor clare asupra acuzației aduse, deaceia, Puiu A. necesită a fi achitat pentru acuzația adusă în episodul 1. pentru că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

Tot aici instanța apreciind probele prezentate de părți în cumul, a constatat, că învinuirea adusă tuturor inculpaților cu referire la episoadele 2-3, (alin.(1) art.328 și alin.(1) art.332 CP) nu și-a găsit confirmare din următoarele considerente:

Instanța și la aceste capete de învinuire ține să noteze că conform alin.(2) art.281 CPP, care reglementează căror cerințe trebuie să corespundă ordonanța de punere sub învinuire, printre acestea ea trebuie să cuprindă descrierea mijloacelor, modul de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterul vinei și motivele acesteia. În același context a menționat și prevederile art.6 p.3

lit.a) a Convenției Europene.

Din formularea acuzației aduse inculpaților Ceban V., Suvac P., Cosoi F., Redichin A., și Puiu A., sintagma indicată în acuzarea la episodul 2 „În rezultatul efectuării percheziției din celula 22 au fost ridicate televizor cu ecran plat de model LG, diagonala 32 inci, sistem audio și frigider, bunuri personale ce aparțineau condamnatului Burlacu A., care nu au fost introduse în procesul verbal ca obiecte ridicate...” nu este reflectat ce obiecte anume au fost ridicate de către inculpați - adică fără a fi descrise orice puncte de identificare a acestor obiecte. Această descriere iarăși este una neclară, lăsând posibilitate de tractare diferită, care nu reflectă cauza și natura acuzării și aducând la întrebări fără răspuns. La fel s-a menționat în acest context și faptul, că în acuzarea adusă tuturor inculpaților la episodul 2 este indicată sintagma „... în complicitate cu foștii colaboratori a Penitenciarului 13 Chișinău...” însă în calificarea juridică a acțiunilor inculpaților nu și-a găsit relatate cine din inculpați este autor (alin.2 art.42 CP) și cine este complice (alin.5 art.42 CP).

La fel, în contextul formulării acuzației cu referire la episodul 2 instanța remarcă, și sintagma „...ce a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice” însă acuzarea adusă nu reflectă prin ce anume se manifestă prejudiciul, din ce considerente el este unul anume considerabil și care este interesul publicului în aceasta. Așa o formulare neclară trezește numai dubii, deoarece pot fi formulate diferite interpretări despre faptul prin ce se manifestă prejudiciul considerabil intereselor publice, fapt ce nu permite inculpaților de a se apăra de învinuirea incriminată.

Instanța mai menționează și sintagma indicată în acuzarea adusă inculpaților Ceban V., Suvac P., Cosoi F., Redichin A. la episodul 3 (falsul în acte publice) „... urmând interesul material, au introdus date vădit false în documente...” care nu reflectă cert care este anume interesul material urmărit de inculpați, prin ce se manifestă acesta, deci în acuzare interesul material este unul presupus.

În așa mod instanța a notat, că acuzarea referitoare la episoadele 2 și 3 enumerate mai sus, este adusă cu încălcarea prevederilor art.6 par.3 lit.a) din Convenție, în acest sens fiind relevante aceleași argumente expuse mai sus și prevederi a Convenției Europene ce garantează dreptul fundamental al persoanei acuzate de a fi informată cu privire la natura și cauzele acuzării înaintate împotriva sa, expuse la argumentarea episodului 1 (vezi pag. 14-15 a sentinței).

Așa deci, instanța a reținut, că organul de urmărire penală trebuie să stabilească și să descrie în conținutul acuzației aduse inculpaților în episod 2-3, care sunt toate cauzele și natura acuzării cu expunerea în amănunte, dar nu limitându-se la formulări generale, așa ca învinuții să aibă posibilitate de a cunoaște clar fără presupuneri și de a se apăra de învinuirea incriminată prin prezentarea, după caz, a probelor apărării.

Aici la episoadele 2-3 instanța la fel notează, că dreptul de a fi informat despre natura și cauza acuzației aduse împotriva sa, ca și una din garanțiile recunoscute procesului echitabil, are în vizor valorificarea dreptului subiectiv al persoanei de a se apăra în fața instanței, inclusiv prin organizarea unei apărări eficiente bazate pe contestarea faptelor incriminate în acuzație, acest drept fiind unul fundamental într-o societate edificată pe principiile democrației europene.

Instanța consideră, că constatarea violării din partea acuzării de stat a prevederilor art.6 p.3 lit.a) a Convenției Europene este un temei suficient pentru a achita inculpații de învinuirea adusă în acest sens la episoadele 2-3, însă:

Analizând corectitudinea calificării acțiunilor inculpaților referite mai sus la episodul 2, ține să noteze, că fapta prejudiciabilă calificată de acuzare conform alin. (1) art. 328 Cod penal, după cât urmează din acuzare se exprimă prin acțiune de depășire în mod vădit a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, însă în speța la episodul 2, dacă să admitem ipotetic confirmarea circumstanțelor descrise în acuzare, mai degrabă suntem în prezența unor inacțiuni decât acțiuni, deoarece cum se vede din acuzare inculpații au efectuat percheziție în celula 22 (în care era deținut Burlacu A.), în urma căreia s-au ridicat televizor Bunuri personale condamnatului Burlacu A., care nu au fost introduse în procesul verbal de percheziție... Însă, și inculpații nu au negat efectuarea percheziției în acea zi, în celula 22, și au insistat, că în urma percheziției sau ridicat numai obiectele indicate în procesul verbal. Alte obiecte nu au fost ridicate. Din atribuțiile inculpaților este de constatat, că efectuarea perchezițiilor în celulele Penitenciarului 13 ținea de atribuțiile acestora. Deci, din sensul acuzării aduse inculpaților, depășirea în mod vădit a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege este manifestată prin ridicarea și neinclusiunea în procesul verbal a percheziției obiectele specificate televizor, frigider, sistem audio. Așa, inițial inculpații se aflau în cadrul limitelor legale, deoarece însăși efectuarea percheziției și ridicarea obiectelor în urma percheziției se încadrează în limitele drepturilor și atribuțiilor inculpaților, dar faptul neinclusiunii în volum deplin a obiectelor ridicate în procesul verbal, după părerea acuzării este o acțiune de depășire în mod vădit a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege. Însă, este de menționat, că fapta așa zisă de neinclusiune în volum deplin a obiectelor ridicate în procesul verbal este o inacțiune la exercitarea atribuțiilor de serviciu și nicidecum nu poate fi considerată ca o acțiune.

Mai mult ca atât, apreciind probele prezentate și afirmațiile martorilor audiați în ședința de judecată la episodul 2-3, instanța a considerat necesar a nota, că în instanță n-a fost prezentată nici o probă care ar indica, că Puiu A. are vre-o atribuție la percheziția efectuată în celula 22 în care se deținea Burlacu A., deoarece inculpații Ceban V., Suvac P., Cosoi F., Redichin A., fiind participanții nemijlociți la efectuarea percheziției în celula 22 au comunicat, că percheziția a fost efectuată la indicația lui Paladii Ig., uitimul n-a negat acest fapt, comunicând, că nu-și aduce aminte dar a admis că posibil și la indicația lui a fost efectuată percheziția în celula 22 ca măsură necesară după neprezentarea lui Burlacu A. din concediu de scurtă durată. Simpla indicație de a efectua percheziție în celula deținutului care a evadat nu este o încălcare, dar este de constatat, că nici o probă direct sau indirect nu indică, că Puiu Albert a dat indicații lui Ceban V., Suvac P., Cosoi F., Redichin A., de a ridica în timpul efectuării percheziției fără a include în procesul verbal obiectele menționate în actul de acuzare.

Aici, se menționează, că martorul Caralar M. a declarat, că în celula 22 se aflau două frigider de model „Ariston”, personal a martorului și altul comun cu Burlacu A. de model „Indesid”, care după percheziție a rămas în celulă și până în prezent martorul se folosește de acest frigider. Deci s-a constatat, că nici un frigider n-a fost luat din celula 22. Așa suntem în situația, când unul din obiectele indicate ca dispărute în actul de acuzare se află la deținutul Caralar M.. În urma prezentării probelor nu sa reușit clar de definit prin ce mijloace de probă acuzarea a ajuns la concluzia, că aceste obiecte personale lipsesc și în genere au fost sau nu ridicate de inculpați (numai din spusele unui martor). Mai mult ca atât, instituția este cu un regim special și atât aducerea obiectelor cât și scoaterea acestora urmează o procedură specială, însă instanței sau prezentat numai confirmări, că aceste obiecte au intrat în penitenciar, fără confirmări, că prezența acestor obiecte în Penitenciar, cât și scoaterea acestora din penitenciar au fost în genere verificate, pentru a exclude dubiile, cu referire că aceste obiecte ar fi rămas în alte celule a Penitenciarului, ori au fost de cineva scoase din Penitenciar (așa cu martorul Caralar M. se folosește de frigider până în

prezent). În lipsa acestor constatări, suntem în situația, când în genere lipsa obiectelor enumerate în actul de acuzare, nu este obiectiv confirmată, nici de persoana cui acestea îi aparțineau, nici de instituția penitenciară, nici de alte acțiuni procedurale care puteau fi efectuate în acest sens.

În așa fel, luându-se în considerație cele expuse mai sus în acest sens, și faptul, că concluziile acuzării sunt bazate numai pe presupuneri și dubii, care n-au putut fi lichidate în cadrul cercetării judecătorești, deaceia instanța bazându-se pe prevederile alin. (3) art.8 CPP, consideră necesar a interpreta acestea în folosul inculpaților ca evenimente ce n-au avut loc.

Adăugător, ce ține de episodul 3 (acuzarea de comiterea falsului în acte publice alin.(l) art.332 CP), instanța a notat, că inculpații Ceban V., Suvac P., Cosoi F., Redichin A., sunt acuzați, că la 22.03.2011 în timpul efectuării percheziției în celula nr. 21, urmărind interesul material, au introdus date vădit false în documente oficiale - proces - verbal de percheziție precum că din celulă a fost ridicat un ziar „Makler”, o agendă de culoare cafenie, 6 file format A4 și o agendă de culoare verde închisă deși în afară de cele menționate a fost ridicat un televizor cu ecran plat de model LG, diagonala 32 inci, sistem audio și frigider, bunuri personale ce aparțineau condamnatului Burlacu Alexandru, care nu au fost introduse în procesul verbal ca obiecte ridicate.... Așa, însuși în învinuirea adusă inculpaților acuzatorul indică, că înafară de ziar, agendă etc. în timpul percheziției a fost ridicat și un televizor, frigider, sistem audio, care nu au fost introduse în procesul verbal. Deci, prin alte cuvinte inculpaților este incriminată neincluderea în procesul verbal a unor obiecte ridicate.

Latura obiectivă a infracțiunii specificate la alin. (l) art.332 CP, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de înscriere în documentele oficiale a unor date vădit false ori de falsificare a unor astfel de documente. Din conținutul alin.(l) art.332 CP specificăm numai două modalități normative cu caracter alternativ ale acestei infracțiuni: 1. Acțiunea de înscriere în documentele oficiale a unor date vădit false; 2. Acțiunea de falsificare a documentelor oficiale. Deci, caracteristic este anume faptul acțiunii prejudiciabile a faptuitorului în sensul modificării conținutului documentului sau falsificarea documentului în întregime. Infracțiunea specificată la alin.(l) art.332 CP nu poate fi caracterizată prin faptă prejudiciabilă de inacțiune. Prin înscrierea în documentele oficiale a unor date vădit false se înțelege falsul intelectual, cazul în care forma corespunde cerințelor legale, iar conținutul este denaturat prin introducerea unor informații care nu corespund realității și au menirea de a certifica anumite evenimente sau fapte ce au importanță juridică. În asemenea circumstanțe este evident faptul, că numai din considerentele descrise în acțiunile inculpaților Ceban V., Suvac P., Cosoi F., Redichin A., lipsește fapta acestei infracțiuni.

Din considerentele enunțate, instanța a remarcat, că nu poate fi dată o apreciere a vinovăției inculpaților pentru episoadele 2-3, în lipsa descrierii clare în actul de acuzare a circumstanțelor de fapt despre natura acuzației, și în lipsa probelor clare asupra acuzației aduse, precum și în lipsa faptei prejudiciabile deaceia, inculpații Puiu A., Ceban V., Suvac P., Cosoi F., Redichin A., necesită a fi achitați pentru acuzația adusă în episoadele 2-3, pentru că fapta inculpaților nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

Apreciind probele cu referire la episodul 4, declarațiile părții vătămate Canțer T. din punct de vedere a utilității, veridicității și coroborării lor cu restul probelor pe dosar, instanța notează, că în ședință Canțer T. de fapt a confirmat cele invocate în actul de acuzare, referitor la aspectul, că ea a depus plângere fiind influențată de inculpații Ceban V. și Puiu A. precum, că colaboratorul Pîntea Cristian ar fi violat-o, tot a mai confirmat, că a mai indicat în plângere, că Pîntea C. i-a organizat o întrevvedere cu un deținut cu care a întreținut relații sexuale și a rămas gravidă. Însă, la compartimentul veridicitatea acestor declarații instanța notează, că acest fapt a fost confirmat numai de partea vătămată Canțer T., alte probe care direct sau indirect ar confirma acest fapt n-au fost prezentate instanței, mai mult ca atât aceste fapte sunt în totalmente negate de inculpați. Ceilalți martori fiind audiați au comunicat, că au auzit de presupusa influență din partea inculpaților, numai din cuvintele lui Canțer T.. La fel. Canțer T. fiind audiată a declarat, că la 06 aprilie 2012, Ceban V. a scos-o cu forța din celula 112 și a transferat-o în celula 107 unde au continuat amenințările. Această circumstanță n-a fost confirmată nici de martorii audiați în acest sens (deținutele din aceste celule), mai mult ca atât este combătută prin înscrierea audio a discuției lui Ceban V. cu Canțer T. în privința transferului din celula 112 în celula 107, prezentată de Ceban V. și descrisă mai sus. Din discuție este cert de constatat, că Canțer T. singură a insistat la transferul ei în celula 107, Ceban V. i-a propus mai multe variante alternative de transfer în alte celule, însă aceasta a ales și a cerut anume celula 107. Din această discuție mai este de accentuat și starea psihică a deținutei Canțer T.. Așa, în timpul discuției cu Ceban V. și anume din intonația vorbirii, cuvintele folosite, este cert, că Canțer T. se simțea și vorbea liber. Calitatea glasului și intonația nu indică, că ea se află sau poate să se afle sub careva presiuni sau teamă în timpul acestei convorbiri. Deci, acest fapt indică, că declarațiile părții vătămate Canțer T. în această parte nu sunt veridice și respectiv într-un mod nivelul de credibilitate a acestora scade esențial.

La acest subiect este de mai notat, că instanța apreciind declarațiile, cererile, plângerile scrise de Canțer T. ține să menționeze, că descrierea circumstanțelor în aceste documente este diferită, învinuind când inculpații Ceban V. și Puiu A. că au influențat-o să depună plângere în privința lui Pîntea C., iar după depunerea plângerii în privința inculpaților Ceban V. și Puiu A. declară, că a fost invers impusă de unii colaboratori a sistemului penitenciar să depună plângere în privința lui Ceban V. și Puiu A.. Deci nu se observă o stabilitate în cele relatate de Canțer T. fiind chiar diametral opuse. Această situație își găsește confirmare și prin Raportul de expertiză nr. 120s- 2012 psihiatric-legală staționară, experții constatând, că Canțer Tatiana este predispusă la nesinceritate și prezintă diagnoza „tulburare disocială de personalitate”. Predispunerea la nesinceritate a mai fost confirmată și de martorul Vetrogonova, (precum și alți martori) care a confirmat că Canțer T. avea ceva probleme și deținutele nu doreau s-o primească în celulele sale deoarece ea spunea minciuni mult și des.

La fel, conform art. 101 alin.(5) CPP, Hotărârea de condamnare nu se poate întemeia, în măsură determinantă, pe declarațiile martorului protejat sau pe probele obținute în urma măsurilor speciale de investigații.

Așa deținuta Canțer Tatiana aflându-se sub protecție de stat a depus declarații diferite asupra acelor circumstanțe, și aceste declarații nu au fost confirmate de alte probe cercetate în prezenta cauză.

Instanța a mai menționat, că conform formulării acuzației cu referire la episodul 4 și anume sintagma: "...în zile diferite, sistematic, au escortat-o pe condamnată Canțer Tatiana din celula în care se deținea în birourile de serviciu a P-13 Chișinău, unde prin amenințări verbale cu crearea diferitor probleme ... au influențat-o pe deținuta Canțer Tatiana să depună plîngeri... ”.

Din cumulum de probe prezentate de părți și examinate în ședința judiciară nu și-a găsit confirmare faptul, că inculpații Puiu A. și Ceban V. anume sistematic au escortat-o pe Canțer T. în birourile de serviciu. Așa scoaterea deținutului din celule în P-13 în acea perioadă era fixată în Registrul de înregistrare a scoaterii persoanelor aflate sub strajă. Din conținutul prezentat instanței a acestui registru este de constatat, că Canțer T. a fost scoasă pentru prima dată din celula 107 la 18.04.2012 și a doua oară la 19.04.2012. Acest fapt este confirmat și în Registrul de primire la audiență a deținutului a șefului adjunct Puiu A. și fișa de primire a cetățenilor nr.17 din 18.04.2012 din conținutul cărora este de concluzionat, că Canțer T. a fost scoasă din celula 107 la

cererea ei personală din 17.04.2012 (v.4 f.d.20) anume la 18.04.2012 (pentru prima dată) solicitând avocat și reprezentanți mass-media. La fel a fost scoasă din celula 107 a doua zi la 19.04.2012 solicitând protecție de la colaboratorul Pîntea Cristian. Alte documente, care ar confirma escortarea condamnatei Canțer T. nu au fost prezentate instanței. Este de mai atras atenția, că plângerea lui Canțer T. în privința lui Pîntea Cristian deja era scrisă, fiind recepționată de Procuratură la 19.04.2012. În așa caz rămâne dubioasă și neconfirmată formularea din acuzare, că Canțer T. a fost sistematic escortată în birourile de serviciu a P-13 și respectiv a fost amenințată verbal.

În ce privește aspectul din acuzarea formulată la episodul 4 inculpaților Puiu A. și Ceban V. asupra faptului amenințării deținutei Canțer Tatiana, instanța a remarcat, că în acuzarea formulată lipsește mențiunea: ce plângere și în adresa cărui organ a fost depusă și care au fost consecințele depunerii acestei plângeri, care și este punctul de pornire a presupuselor acțiuni ilegale a inculpaților. În materialele dosarului lipsește această plângere a deținutei Canțer Tatiana, necâtând că este obiectul principal al acuzării formulate. Ordonanța de refuz în începerea urmăririi penale din 21.05.2012 (v.3 f.d.9) nu poate fi probă care confirmă depunerea plângerii de către Canțer T. fiind un document procesual care poate confirma numai faptul refuzului în începerea urmăririi penale în privința lui Pîntea Cristian. Dar, luând în considerație, că părțile în proces n-au negat faptul, că Canțer T. a depus plângerea respectivă instanța conform art. 98 CPP nu pune la îndoială existența acestei plângeri. Aici este de mai notat, că în formularea acuzării era necesară indicarea faptului ce plângere și în adresa cărui organ a fost depusă și care au fost consecințele depunerii acestei plângeri, cu atât mai mult că deținuta Canțer T. a depus mai multe plângeri inclusiv și controversate.

În ce privește pretinsa de partea acuzării de stat influențare prin amenințări a deținutei Canțer T. de către inculpații Ceban V. și Puiu A. de a depune plângere în privința lui Pîntea Cristian, instanța notează că pentru a clarifica, dacă în acțiunile inculpaților Ceban V. și Puiu A. există fapta de constrângere morală a deținutei Canțer T., este necesar de a defini condițiile acesteea și anume: 1) necesitatea exercitării vinovatului asupra persoanei a unei acțiuni de constrângere printr-o amenințare, care trebuie să producă celui amenințat o temere puternică care îl constrânge să acționeze în sensul dorit de cel ce amenință. 2) Amenințarea trebuie să fie serioasă, adică să trezească temerea puternică celui amenințat, că răul cu care este amenințat se v-a produce dacă nu v-a acționa în sensul solicitat; 3) amenințarea trebuie să fie gravă, vizând un pericol pentru viața, integritatea corporală ori bunurile persoanei amenințate ori ale altei persoane; 4) pericolul grav să nu poate fi înlăturat în alt mod decât prin savârșirea unei fapte prevăzute de legea penală (denunțarea falsă art. 311 CP), fapta care a fost impusă deținutei Canțer Tatiana. În caz contrar, dacă pericolul putea fi evitat, prin denunțare, prin anunțarea autorităților sau pe alte căi, nu suntem în prezența constrângerii morale.

Din aprecierea probelor examinate, luând în considerație condițiile necesare pentru a defini dacă din pretinsele acțiuni ale inculpaților Ceban V. și Puiu A. suntem în prezența constrângerii morale (care este și pretinsa depășire a atribuțiilor de serviciu) instanța a conchis, că așa numita influențare prin amenințări în adresa deținutei Canțer Tatiana nu i-a produs o temere puternică care o constrângea să acționeze în sensul dorit; mai mult ca atât, pericolul grav expus în acuzare este unul mai mult abstract, care nu specifică acțiuni concrete și real executabile de către Ceban V. și Puiu A.. Și cel mai important este faptul, că instanța a constatat lipsa de careva circumstanțe care ar indica, că pretinsul pericol promis de inculpați nu putea fi înlăturat în alt mod decât prin denunțul cu buna știință fals în privința lui Pîntea Cristian.

Aici se reținut, că instanța n-a stabilit nici o circumstanță care ar indica că deținuta Canțer Tatiana nu avea posibilitate deplină de a depune o plângere pe acțiunile de amenințare a inculpaților și a o expedia organelor de drept, fără a fi cenzurată, până la denunțul fals făcut în privința lui Pîntea Cristian. Mai mult ca atât, la 15.05.2012 deținuta Canțer T. a depus totuși plângere asupra acțiunilor inculpaților pretinsa influențare prin amenințări. În asemenea circumstanțe, chiar luând ca bază cele relatate de partea vătămată Canțer Tatiana, instanța ajunge la concluzie, că aceasta de fapt nu a fost în prezența constrângerii morale din partea inculpaților în momentul depunerii (plângerii) denunțului fals în privința lui Pîntea Cristian.

Așa deci, dacă este de admis ipotetic că partea vătămată Canțer Tatiana a fost influențată de inculpații Ceban V. și Puiu A. de a depune denunț fals în privința lui Pîntea Cristian, atunci aceste acțiuni ilegale (denunțul fals) a lui Canțer T., era necesar a fi verificate prin prisma prevederilor art.39 (constrângerea fizică și psihică) Cod penal, deoarece este o acțiune interzisă de legea penală (art.311 CP) și în cazul în care se constata prin probe că aceasta a fost impusă de inculpați de a depune denunțul fals în privința lui Pîntea Cristian și există vre-o faptă de constrângere morală, din partea lui Puiu A. și Ceban V., printr-un act de dispoziție (ordonanță) acest fapt urma a fi constatat cu liberarea lui Canțer Tatiana de răspundere penală. La fel prin acest act de dispoziție urma a fi stabilit și faptul, că plângerea este nu alt ceva decât o denunțare cu bună știință falsă.

Un alt aspect care instanța consideră necesar de al relata, este și contextul formulării acuzației cu referire la episodul 4 ce ține de cauzarea daunelor și anume sintagma: "... iar părților vătămate Canțer Tatiana și Pîntea Cristian le-au fost cauzate suferințe psihice, soldate cu daune în proporții considerabile." Din contextul acestei formulări reiese, că cu daune în proporții considerabile sau soldat anume suferințele psihice. Însă acuzația adusă nu reflectă prin ce anume se manifestă prejudiciul, din ce considerente el este unul anume considerabil, prin ce s-au manifestat suferințele psihice a părților vătămate. Mai mult ca atât, puterea suferințelor psihice a părților vătămate n-a fost apreciată din punct de vedere științific. Așa o formulare neclară trezește numai dubii, deoarece pot fi formulate diferite interpretări, și nu poate fi considerată de instanță ca una probată.

În așa mod instanța ține să noteze, că acuzarea referitoare la episodul 4 enumerat mai sus, este adusă cu încălcarea prevederilor art. 6 par. 3 lit. a) din Convenție, în acest sens fiind relevante aceleași argumente expuse mai sus și prevederi a Convenției Europene ce garantează dreptul fundamental al persoanei acuzate de a fi informată cu privire la natura și cauzele acuzării înaintate împotriva sa, expuse la argumentarea episodului 1 din prezenta sentință.

Așa deci, instanța a reținut, că dreptul de a fi informat despre natura și cauza acuzației aduse împotriva sa, ca și una din garanțiile recunoscute procesului echitabil, are în vizor valorificarea dreptului subiectiv al persoanei de a se apăra în fața instanței, inclusiv prin organizarea unei apărări eficiente bazate pe contestarea faptelor incriminate în acuzație, acest drept fiind unul fundamental într-o societate edificată pe principiile democrației europene.

Cu titlu de informare, fără a se da o apreciere, deținuta Canțer Tatiana, după pronunțarea dispozitivului sentinței la 28.01.2014 a cerut anexarea la materialele cauzei penale a plângerii sale în care a relatat, că într-adevăr inculpații Ceban V. și Puiu A. n-au influențat-o și n-au amenințat-o cu nimic și ea în privința lor a depus declarații false. (v.8 f.d.90)

Din considerentele enunțate, instanța a remarcat, că în lipsa probelor clare asupra acuzației aduse, inculpații Puiu A. și Ceban V. necesită a fi achitați pentru acuzația adusă în episodul 4, pentru că fapta inculpaților nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

III.Împotriva sentinței instanței de fond, a declarat apel în termen acuzatorul de stat.

Procurorul I.Bazatin solicită casarea integrală a sentinței privind achitarea inculpaților Puiu Albert Victor, Ceban Victor Pavel, Suvac Pavel Boris, Cosoi Fiodor Vasili și Redchin Artur Oleg, din motivul ilegalității ei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modul stabilit, pentru prima instanță, prin care a-1 recunoaște pe Puiu Albert Victor vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 327 alin. (1) și 328 alin. (1) Cod penal și a-1 condamna în baza art. 327 alin. (1) Cod penal la închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții similare celeia de care s-a folosit la comiterea infracțiunii pe un termen de 4 ani. În baza art. 328 alin. (1) Cod penal a-i stabili pedeapsa de 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții similare celeia de care s-a folosit la comiterea infracțiunii pe un termen de 4 ani.

În conformitate cu art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumularea parțială a pedepselor, a-i stabili inculpatului Puiu Albert Victor pedeapsă definitivă de 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții similare celeia de care s-a folosit la comiterea infracțiunilor pe un termen de 5 ani.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea de suspendat condiționat pe termen de probă de 4 ani.

A-1 recunoaște pe Ceban Victor Pavel vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (1) și 332 alin. (1) Cod penal și a-1 condamna în baza art. 328 alin. (1) Cod penal la închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții similare celeia de care s-a folosit la comiterea infracțiunii pe un termen de 4 ani.

În baza art. 332 alin. (1) Cod penal a-1 condamna la închisoare pe termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții similare celeia de care s-a folosit la comiterea infracțiunii pe un termen de 4 ani.

În conformitate cu art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul total a pedepselor, a-i stabili inculpatului Ceban Victor Pavel pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții similare celeia de care s-a folosit la comiterea infracțiunii pe un termen de 5 ani.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea de suspendat condiționat pe termen de probă de 4 ani.

A-1 recunoaște pe **Suvac Pavel Boris** vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (1) și 332 alin. (1) Cod penal și a-1 condamna în baza art. 328 alin. (1) Cod penal la închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții similare celeia de care s-a folosit la comiterea infracțiunii pe un termen de 4 ani.

În baza art.332 alin.(1) Cod penal a-1 condamna la închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții similare celeia de care s-a folosit la comiterea infracțiunii pe un termen de 4 ani.

În conformitate cu art. 84 alin.(1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră, a-i stabili inculpatului Suvac Pavel Boris pedeapsă definitivă de 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții similare celeia de care s-a folosit la comiterea infracțiunii pe un termen de 4 ani.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea de suspendat condiționat pe termen de probă de 2 ani.

A-1 recunoaște pe **Cosoi Fiodor Vasili** vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (1) și 332 alin. (1) Cod penal și a-1 condamna în baza art. 328 alin. (1) Cod penal la închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții similare celeia de care s-a folosit la comiterea infracțiunii pe un termen de 5 ani.

În baza art. 332 alin. (1) Cod penal a-1 condamna la închisoare pe termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții similare celeia de care s-a folosit la comiterea infracțiunii pe un termen de 4 ani.

În conformitate cu art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră a-i stabili inculpatului Cosoi Fiodor Vasili pedeapsă definitivă de 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții similare celeia de care s-a folosit la comiterea infracțiunii pe un termen de 5 ani.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea de suspendat condiționat pe termen de probă de 2 ani.

A-1 recunoaște pe **Redchin Artur Oleg** vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 328 alin. (1) și 332 alin. (1) Cod penal și a-1 condamna în baza art. 328 alin. (1) Cod penal la închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții similare celeia de care s-a folosit la comiterea infracțiunii pe un termen de 5 ani.

În baza art. 332 alin. (1) Cod penal a-1 condamna la închisoare pe termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții similare celeia de care s-a folosit la comiterea infracțiunii pe un termen de 4 ani.